

ROCKINFORM

ROCKZENEI SZAKLAP

IV. évfolyam 4. szám 1995. Április Ára: 125 Ft

Fotó: Tyuki

Pál Utcai fiúk
Tankcsapda
Kispál és a Borz

Edda
Annihilator
Beastie Boys
Piramis
Dream Theater
Southern Special

Kedvezményes
koncertjegy
a 46. oldalon!

TOONEWORKS

HYPERFORMANCE PRODUCTS

A torzítók új generációs típusa, amely már kínálja a hasonló processzorok gyermekbetegségeit.

G1 GUITAR
DISTORTION
PROCESSOR

Akusztikus gitárosoknak a legújabb idők hangzásait kínálja.

G2 ACOUSTIC
GUITAR
PROCESSOR

Programozható multieffekt azoknak akik nem szeretnek programozni, csak játszani.

G3 GUITAR
PERFORMANCE
PROCESSOR

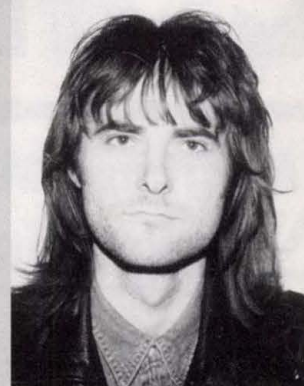
A nagyméretű forgóhangszórós LESLIE hangfalak kisméretű szimulátorai.

G4 ROTARY
SPEAKER
SIMULATOR

Forgalmazza: ATEC Magyarország KFT. Dunakeszi, Pf. 73. 2121

Impresszum, Tartalom, A Szerkesztő üzenete	3
Csak röviden...	4-7
Edda Jubileum	8-9
Art Ensemble of Chicago	11
Lemeztelenítés	12-17
Annihilator, Eredményhirdetés	18
Lolka-Bolka, Koncertek külföldön	19
Bon Scott Emlékkoncert	20
Prognózis, Klub program	21
Dream Theater	22-23
Blueslemez-bemutató	24
Visszatekintő: Led Zeppelin	25
Tankcsapda, Kispál és a Borz, Pál Utcai Fiúk	28-29
Seneca, PeCsa program	30
Beastie Boys	31
Southern Special	32-33
IV. Budapesti Rhythm & Blues Fesztivál, Hírek	34
Colosseum Live	35
Meghallgattuk	36-38
Nightclubbing	39
Satöbbi	40-41
Rockarchívum: A Piramis	42
Korábbi számaink megrendelése, Előfizetés	43
The Organization	44-45
Kedvezményes koncertjegy, Közlemények, Klub program	46
Teszt	47
Börze	48
Dobkulcs	49
Egy Húron Pendülünk	50

Megjött a "Lórugás", amit senki sem fogadott örömmel, így mi sem. Minden matematikai tudásunkat latba vetve számolgattunk, hogy mit lehet tenni ellene. Két lehetséges verzió állt elő, egyik a lap árának drasztikus emelése, a másik a papír minőségének megváltoztatása a fekete - fehér oldalak egy részénél. Az utóbbit választottuk az olvasók pénztárcájára való tekintettel.

Ez a gazdasági intézkedés sorozat sajnos a lemez és koncertjegy árak változását is magával hozza, pedig eddig sem volt „barátinak” mondható. Ez már abba is beleszült, hogy a márciusban beígért kedvezményes koncertjegy sem lehetett annyira kedvezményes, mint ahogy terveztük. Bár ez nem rajtunk múlott!

Reméljük örömmel fogadjátok ezt a lehetőséget, persze még próbálunk újabb partnereket találni erre a kooperációra, aminek Ti olvasók vagytok a kedvezményezettjei.

Néhány rovat e hónapban is kívül rekedt (Undergrand Report, Career, stb.), hogy más, most fontosabbnak - aktuálisabbnak ítélt anyag bekerülhessen. Természetesen ezek a sorozatok folytatódnak a későbbiekben.

A nagy munkában kicsit elszaladtunk egy jubileum mellett, ez a **Harmincadik Rockinform**, amit a kezetekbe vehettek.

Reméljük egyre nagyobb elégedettséggel!

Himer Bertalan

Országos Rockzenei Szaklap

Kiadó/Főszerkesztő: Himer Bertalan • A szerkesztő munkatársa: Fehér Antal • Főmunkatársak: Antal Ferenc, Heidrich Balázs

Állandó munkatársak: Bánfalvi Ákos, Nemes Nagy Péter, Váradi Ferenc, Simkó Péter, Bobek Zsolt, Szegedi László, Jakubecz András, Lőrinczy Attila, Botos Kriszta, Szakács Gábor, Kármán Sándor, Fehér Tamás, Andrásik Remo, Olasz Sándor, Pechl Sándor, Lukács Attila Zsolt

Fotósok: Tyukodi László, Mocsári László, Becskereki Dusi

Postacím: 3523 Miskolc 23. Pf.: 58.

Szerkesztőség: Miskolc, Zsolcai kapu 28. 3/304. Telefon/üzenetrögzítő: 06-46-327-858

Teljeskörű nyomdai előkészítés: Typo Mark, Miskolc, Csabai kapu 44. Tel.: (46) 361-467, 311-301

Készült a Micropress nyomdaüzemében

Terjeszti a HIRKER Rt., NH. Rt., Extrahír Kft. és alternatív terjesztők

ISSN 1216-2949

Csak röviden...

Marlboro Music Rock-in'95

Magyarországon másodízben kerül megrendezésre a Marlboro Music Rock-in tehetségkutató verseny.

Ebben az évben is szép számmal érkeztek kazetták az ország minden részéről-szám szerint 272.

A beérkezett kazettákat a korábban már bemutatott öttagú zsűri értékelte.

Ugyanez a zsűri kíséri végig az egész versenyt, dönti el, hogy mely zenekarok jutnak az elődöntőkből a középdöntőbe, onnan a döntőbe, és melyik lesz az a zenekar, aki megnyeri a verseny fődíját, egy magyarországi koncertturnét és egy HMK Music lemezszerződést.

Március első hétvégéjén a zsűri elvonult a monori Hotel Nyerges magányába, ahol a külvilágtól elzárva hallgatta végig a kazettarengeteget.

De nézzünk egy kicsit a "kulisszák" mögé! Vajon hogy dönt el az, hogy mely 18 zenekar jut az elődöntőbe?

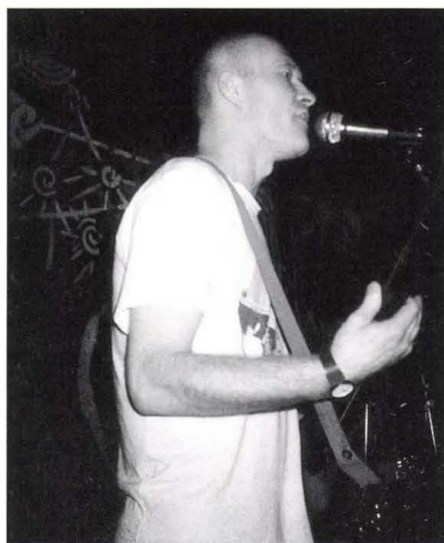
A zsűri tagjai a hangszeres tudás, hangszerelés, illetve a dalszöveg figyelembevételével értékelték a kazettákat. E szempontok alapján az első "körben", azaz az első meghallgatás után kiválasztottak 65 kazettát, melyeket ismét meghallgattak, megvitattak - majd döntöttek.

A kazetták hallgatása során a zsűri a rockzene csaknem minden irányzatával találkozhatott, bár elsősorban a grunge, a hardcore és a funk stílusok voltak túlsúlyban.

„Nem volt könnyű dolga a bíráknak”, mindenestre vasárnap estére megszületett a döntés - a melékelt listán szerepelnek az elődöntős zenekarok.

- WOMB, BUDAPEST
- FIXA IDEA, BUDAPEST
- TESTI EGYENLEG, BUDAPEST
- ARANYERÉNY, BUDAKALÁSZ
- KINOPUSKIN, BALASSAGYARMAT
- HOLD, BUDAPEST
- GÓZERŐ, SZEGED
- GREEN RIVER, SZERENCs
- BABY BONE, ÚJKÍGYÓs
- PG CSOPORT, DEBRECEN
- TRIDENT, BERETTYÓÚJFALU
- MACHBETH, SZOLNOK
- JEANNE DARK, SZOMBATHELY
- MOZIZENEKAR, BALATONFÜRED
- BLOKÁD, SOPRON
- WARPIGS, BUDAPEST
- RÓZSASZÍN KUTYAHARAPÁS, VELENCE
- MORTISSIMO, BUDAPEST

Négy évi munka után lemezhez jut az etno-punkot (vagy valami ilyesmit) játszó, kecskeméti **Üzgin Üver**. A felvételek Érden készültek, a keverés pedig a Tom Tom Stúdióban történt. A kazetta és CD megjelenését április-májusra igéri a Bahia Kiadó. A Rockinform két évvel ezelőtti cikke óta, tavaly májusban adta első külföldi koncertjét az együttes: Bécsben léptek fel, egy kulturális fesztiválon. Időközben **Jutasi Miklós** (oboa, fúvós hangszerek) és **Vellai Tamás** (dob) csatlakozott az együtteshez, amely így összesen öt tagot számlál.

Mire ezek a sorok megjelennek, remélhetőleg a boltokba kerül a Trottel ötödik, Az ellopott kert című kazettája és CD-je. A felosztott **Slogan** egyik gitárosa, **Horváth Endre** az elmúlt év decembere óta a Trottel tagja. Már a lemezfelvételen is négyen küzdenek a hangszerekkel. A csapat jelenleg külföldön turnézik: Lengyelországban, Csehországban és Németországban öregbítik a magyar punkzene jó hírét. Jól időzítették az utazás, ugyanis bombaformában vannak. Legalábbis a szentesi Graffitiiben a klub történetének talán a legjobb koncertjét adták, március elején.

A Trottel Records további, tervezett újdonságai: Trottel kislemez, plakáttal; a Grrzzz Kolossal Divertissement és a Másfél Kínai nátha című anyagának CD-változata; új Leukémia- és Archbishop Kebab-album, és egy CD-válogatás a kiadó eddigi legfontosabb munkáiból (Trottel, Archbishop, Kebab, Dawson, Korai Öröm, Leukémia, Másfél, Grrzzz).

A Trottel Records címe: 1011 Budapest, Hunyadi u. 4. Telefon: 131-4680.

A móri **DRAGON Rock Club** szeretettel várja minden olyan amatőr Rock-Blues stb. zenekar jelentkezését, akik kedvet éreznek ahhoz, hogy még többen ismerjék meg őket.

Infomáció: Pábli Róbert 06(22)408-929-es telefonon a délutáni órákban.

REPLIKA DEMO

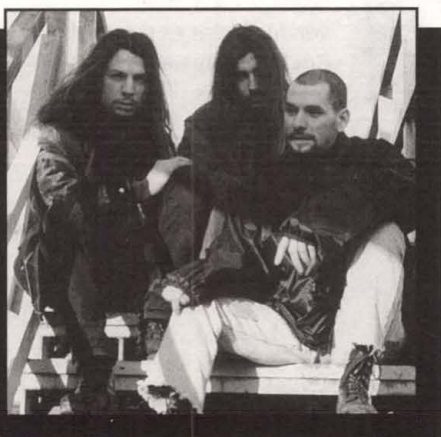
Undergrund metál zene, Pszichedelikus szövegek. Talán így lehetne jellemezni azt a hat számos demokazettát, melyet március 10-én jelentetett meg a debreceni Replika együttes. A **Csató Péter** - ének, gitár, **Kiss Árpád** - dob és **Fazekas Krisztián** - basszusgitár alkotta trió bő fél éves munkálkodásának első kézzelfogható gyümölcsét a tavasz folyamán koncerteken kívánja megismertetni a közönséggel. Erre kiváló alkalmat jelent az a klubturné, melynek során a **Tankcsapda** előzenekaraként lépett színpadra. A demókazetta megrendelhető: Kiss Árpád 4032 Debrecen, Civis u. 13. I. em. 11.

A **DIESEL** zenekar minden hónap második keddjén a Viking Klubban koncertezik. Minden koncerten kitűnő vendég hard rock/heavy metal bandák lépnek fel.

NAPLOPÓK

Viszonylag jó a sajtója a debreceni Naplopók zenekarnak. Az első koncertjükön ugyanis több mint 40 újságíró szorongott a nézőtéren. Na azt tegyük hozzá, hogy valamennyien kollégák, ugyanis a **NAPLOPÓK** négyes tagjai civilben a Hajdú-Bihari Naplopó munkatársai: **Vass Attila** - konga, szájharmonika, **Pál Csaba** - tangóharmonika, szintetizátor, **Kocsis Csaba** - ének, gitár, és **Váradi Ferenc** - ének, gitár. Tudomásunk szerint hazánkban ez az egyetlen újságírókból álló formáció. Stílusuk leginkább az önmaguk által létrehozott sajtó-folk-hoz áll a legközelebb, amit leginkább semmihez sem lehet hasonlítani.

AGYRÁK-SERKENTŐ ATROCITÁSOK, VAGY MI A SZÖSZ?

Kedves emberek, műértő közönség!

Mink, az áPolók hangversenyzenekar, hosszú pihenéstől frissülten, eztán már ismét személyesen tiszteljük meg Önöket szíves jelenlétünkkel, s örömmel tudatjuk egészségi állapotunk kitűnő helyzetét is. Nem töltöttük teljesen munkátlanul délceg napjainkat, így kellemes meglepetésekben lesz részük azon bátor és szerencsés személyeknek, akik majdan meglátogatják koncerttermeinket. Március végétől induló TOR-túránkhöz kapcsolódóan holdvilágra kerül egy új hanghordozó, mely remélhetően sok-sok gondtalan kacagást és álmatlan éjszákát fog okozni szépbuksájú vásárlóinak. Mi a SZARVASGYÁR? Mi sem tudjuk.

Viszont aki megfejti, annak nagyon jó lesz. (Postai cím létezik, de fölösleges beküldeniük a megfejtéseket, úgysem sorsolunk ki semmit, hisz elegendő a pusztá élvezet.)

Tehát: tessék asszociálni, kreatívnak lenni!

Esetleg versírással is lehet próbálkozni - nem fog sikerülni.

Nékem sem sikerült, pedig....

Lám, azért ideírom:

Szarvasgyártól nem oly messze
zajlik még a fejsze-bál
vígán lendül a szekerce
a sok végtag szerteszáll

Róhatnám még e sorokat, kínozza azzal
esztétikai érzékenységüket, s a szerkesztő bácsi
türelmét tesztelve. Nem teszem.

A többi majd személyesen. Vagy digitálisan.

Pusztika:

Fénymásoló Fehér István
Cím: 3510 Miskolc, Pf.: 618

Koncertek:

IV. 14. Vian+

IV.19. Szeged

Balloons+London

IV.20 Bp. F.M.K.

IV.21. Szentes

IV.22. Miskolc

IV.28. Miskolc-MEN

WOMB

Fejszés hardcore?

A budapesti **Womb** 1994 nyarán alakult. **Németh Jenő** (fretless basszusgitár, ének) és **Hernyő** (ének) korábban a Lily Marlenben zenéltek, míg **Greg** (dob) azelőtt a death metalt játszó The Ascension-ben püfölte a bőrkötet. A zenekar tagja még ezenkívül **Káli Juci** szólógitáros és **Kisbelő** ritmus-

gitáros (utóbbi a Sámános és Dances Beloberk testvérek unokaöccse!). A nyár nagy része a műsoruk összeállításával zajlott, azonban ez elég gyorsan ment, mivel mindannyian a nap nagy részét a Womb ügyes-bajos dolgaival töltik. Még a nyár folyamán játszottak a Vidámparkkal, az Ugatha Christie-vel valamint a Kispál és a Borzsal. 1994 szeptemberében az USA-beli fekete zenészekből álló Disorderly Conduet-tal léptek fel. Botrányosnak monható mennnyire nem volt reklámozva a koncert, de még így is teltház volt. A következő állomás a csapat történetében a két-számos demo ('Fejszével vágod le' és 'Ez a getto'), majd a Marlboro Rock In '95', ahol is 272 zenekar közül bejutottak a 18 elődöntős együttes közé. Hogy vajon milyen eredményt fog elérni az öttagú hardcore formáció a tehetségkutatón, azt nehéz lenne megjósolni, de mindenesetre érdemes figyelni rájuk!

Cím: Womb, Budapest 117, Pf.: 131. 1507

Bánfalvi

Csak röviden...

Yes-barátok magyarországi kulturális egyesülete

A Yes-klub minden **progresszív** rockzene, avagy Jó Zene, tehát: Yes-szerű muzsika rajongójának, barátjának, gyűjtőjének találkozási pontja. A jelentkezők **"Yes-klub Tagsági Igazolványt"** kapnak. Ez 200 forintba kerül, viszont **nincs tagdíj**.

A klub tagjai rendszerint negyedévente találkoznak. Egy klub-találkozó összehívása minden egyes klubtag joga, hiszen az **öntevékenység** a társaság alapjelleme. A klubtagok meghívását, kiértékelését a klub postafiókjára küldött levelekben, az ügyvezetőkön keresztül bonyolíthatják le a kezdeményezők, körlevél formájában.

Célunk, hogy minél több hazai Jó Zene rajongó ismerkedjen össze személyesen is; esetleg hasonló külföldi szervezetek tagjaival is. Ezenkívül közös programok alkalmával bárkinek lehetősége van egy-egy zenekarról írt, elgondolt eszmefuttatásának kifejtésére, lemezbemutatóval egybekötve, ill. további **információcserére**. A témakörben működő zenekarok fellépésére is lehetőség van.

A klub nem főváros centrikus, tehát az ország **bármely** pontján találkozhatnak a tagok.

A klub másik célja a progresszív zenék **terjesztése**. Ezért kérjük a leendő tagokat, hogy ha tudnak, küldjenek lemezipótlót. A műfaj sokak számára ismeretlen; vagy nem hozzáférhetőek a lemezek. **Segítsünk** másoknak! Ennek részleteiről értesítjük a belépni szándékozókat.

Tagjaink közül folyamatosan várjuk azok jelentkezését, akik hajlandók tevékeny szerepet vállalni a klub ügyvezetésében.

A klub **tiszteletbeli elnöke** a közelmúltban megjelent Yes-könyv írója: **Vasváry-Tóth Tibor**, aki a klubtalálkozásokon dedikálja kötetét.

Várjuk jelentkezésedet!!

Cím: YES klub

1399 Budapest
Pf. 701-98.

Fresh Fabrik

A **Fresh Fabrik** 1992-ben alakult Budapesten. A különböző tagcserék után 1994-re született meg a jelenlegi felállítás, azaz **Kovács Levente** - basszusgitár, **Szabó András** - dob, ütőhangszerek, **Németh Attila** - gitár, DJFixTee, scratch, mix, ének és **Vörös András** - ének.

Az együttes zenei irányzata a hardcore rap stílusához áll a legközelebb, mindazonáltal nehéz lenne bármilyen skatulyába besorítani. A hangszeres zenei háttérre két rap énekhang és scratch épül. Élő zenében DJ-t két lemezejátszóval Magyarországon elsőként és ezidáig egyedülállóan alkalmaztak a Fresh Fabrik tagjai.

A srácok 1994. december 16-án hároméves (három nagylemezre és albumonként négy kislemezre szóló) szerződést írtak alá a HMK Music kiadóval (amely a Mute Records magyarországi képviselője). Az első album várhatóan **"Spoiled"** címmel 1995. május elején jelenik meg itthon. A nagylemezhez az előzetes tervek szerint legalább két video-clip kapcsolódik, melyek egyike még a megjelenés előtt áprilisban, másika pedig a szeptemberi lemezbemutató turnét megelőzően készül el. A clipek a magyarországi tévécsatornákon kívül (az együttes első és eddigi egyetlen video-clipjéhez hasonlóan) számos európai televízióban, köztük az MTV Europe adásában is bemutatás-

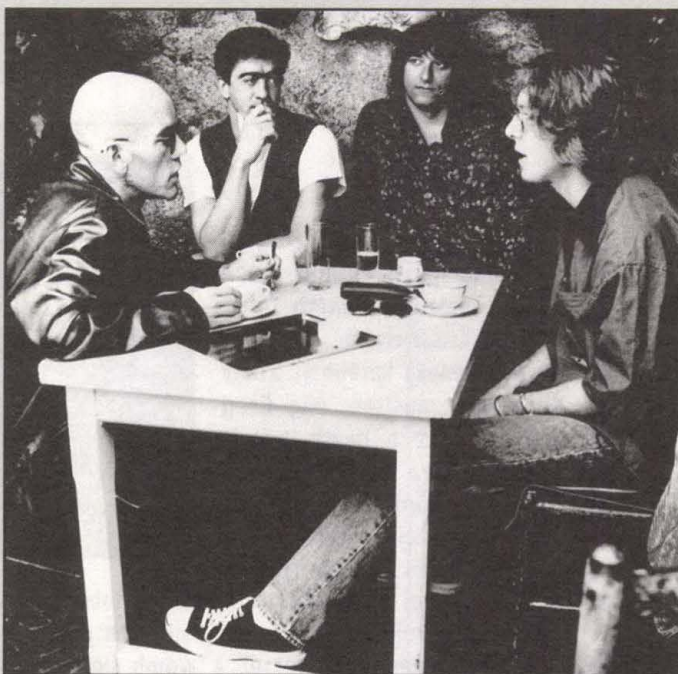
ra kerülnek.

A **Fresh Fabrik** első nagyobb közönség előtti megmérettetése 1994-ben a Petőfi Csarnokban a Run DMC előzenekaraként való fellépés volt. A csapat országosan élő bemutatkozása két részletben zajlik. 1994 novemberétől az első lemez tavaszi megjelenéséig az előzetesen megtervezett program szerint koncerteznek az ország klubjaiban. Ezt követik nyáron a magyar és külföldi fesztiválokon való fellépések, majd a szeptemberben kezdődő lemezbemutató turné.

Fresh Fabrik-menetrend:

1995 Május 5. Szombathely, Végállomás,
6. Zalaegerszeg, 18. Székesfehérvár, Bahnhof,
19. Szekszárd, 20. Mohács, János
24. Pécs, Hard Rák

Megműtötték az R.E.M. dobosát!

Bill Berry-t, az R.E.M. 36 éves dobosát március 2-án megműtötték Svájcban. Bill az előző nap kínzó migrénre panaszkodott lausanne-i koncertjük előtt. A svájci szakemberek megállapították, hogy átszakadt egy agyi ütőere, annak jobboldali felszínén. Ezt azonban "összekapcsolták", így elmúlt az agyvérzés veszélye. Az operáció tökéletesen sikerült és az orvosok szerint Bill két-három hét múlva ismét dobütőt vehet a kezébe.

A sajnálatos esemény miatt azonban az R.E.M. menedzsmentje bejelentette, hogy a csapat hátralévő európai fedett pályás koncertjei elmaradnak.

A júniusi és júliusi stadionkoncertek időpontja változatlan marad és a jegyeket továbbra is árúsítják. Mielőbbi gyógyulást Bill!

Harlot

Szajhák a vágy vonalain

A **Harlot (Szajha)** zenekar 1993 novemberében alakult és "nemzetközinek" mondható a csapat, mivel az énekes

Hinléder Emil (ő korábban a Scclair-ben énekelt, ami a Wild Side elődje volt) és **Kun László** gitáros Budapestről, **László Jimmy** dobos, valamint **Forgács Róbert** gitáros Székesfehérvárról, **Németh Győző** basszusgitáros pedig Sárospatakról nyomul.

Amint összeállt műsoruk, koncertezni kezdtek és így eljutottak Erdre, Székesfehérvárra, felléptek a Viking Klubban a hajdani Wild Side vendégeiként és szerepeltek a Rock Kristály nevezetű tehetségkutatón is.

Júliusban vonultak stúdióba, hogy felvegyenek két dalt ("Üsd a golyót" és "Útszéli angyal"). A **Harlot** tagjai igyekeznek a stúdiómunka során felbukkant hibákból tanulni. Az anyaggal a srácok nem házaltak, hiszen úgyis a sok eszkimó, kevés foka szituáció áll fenn. Biztosak abban, hogy a nagy kiadók a-

A Vas-Bocskai Bistro minden csütörtökön 21-23 óráig a Café Ipolyban (Bp., XIII., Pozsonyi út 28.) játszik.

Blues Nyúz klub Gyöngyösön!

Az elmúlt lapszámunkban a budapesti Blues Nyúz klub "kimúlásáról" számoltunk be. Most kaptuk az értesítést, hogy a Magyar Blues Társaság Gyöngyösön tanuló tagja, Zakár Tivadar megszervezte Gyöngyösön a klubot. A szervezésben segítségére volt a Kolping Oktatási és Kulturális Központ, amelynek pinceklubjában működik minden pénteken a Blues Nyúz. (Cím: Gyöngyös, Török Ignác u. 1.)

A gyöngyösi klubba egyenlő arányban kapnak meghívást jazz- és blueszenekarok. A klub vezetése a biztonságos működéshez támogatásokat keres.

1995. március 1-jén a Los Angelesi Shrine Auditoriumban három és fél órás gálaműsor keretében 37. alkalommal osztották ki a **Grammy-díjakat**. A teljesség igénye nélkül néhány kategória-győztes:

Az év albuma:

MTV Unplugged – Tony Bennet

Az év dala (dalszerzők díja):

"Streets of Philadelphia" – Bruce Springsteen.

Jelölt volt: "All I Wanna Do" – Sheryl Crow, "Can You Feel The Love Tonight" – Elton John, "Circle of Life" – Elton John.

Az év felvétele:

"All I Wanna Do" – Sheryl Crow. **Jelölt volt:** "I'll Make Love To You" – Boyz II Men, "Streets of Philadelphia" – Bruce Springsteen, "Love Sneakin' Up On You" – Bonnie Raitt.

A legjobb új művész:

Sheryl Crow.

Jelöltek voltak: Ace Of Base, Crash Test Dummies, Counting Crows, Green Day.

Legjobb tradicionális popénekesi előadás:

MTV Unplugged album – Tony Bennett.

Legjobb női rock énekesi előadás:

"Come To My Window" – Melissa Etheridge.

Jelölt volt: "I'm Gonna Be A Whell Someday" – Sheryl Crow, "Love Sneakin' Up On You" – Bonnie Raitt.

Legjobb férfi rockénekesi előadás:

"Streets of Philadelphia" – Bruce Springsteen.

Legjobb rockzenekari előadás:

"Marooned" – Pink Floyd.

Legjobb rock-dal (dalszerzők díja):

"Streets of Philadelphia" – Bruce Springsteen.

Jelölt volt: "Black Hole Sun" – Soundgarden, "All Apologies" – Nirvana, "Come To My Window" és "I'm the Only One" – mindkettő Melissa Etheridge.

Legjobb hard rock produkció:

"Black Hole Sun" – Soundgarden.

Jelölt volt: "I Stay Away" – Alice In Chains, "Sabotage" – Beastie Boys, "Longview" – Green Day, "Go" – Pearl Jam.

Legjobb metal produkció:

"Spoonman" – Soundgarden.

Jelölt volt: "Bring the Noise" – Anthrax w Public Enemy, "99 Ways to Die" – Megadeth, "I'm Broken" – Pantera, "Liar" – Rollins Band.

Legjobb rock album:

"Voodoo Lounge" – Rolling Stones.

Jelölt volt: "Superunknown" – Soundgarden, "VB" – Pearl Jam, "Monster" – R.E.M., "Sleeps With Angels" – Neil Young & Crazy Horse.

Legjobb Rhythm and Blues album:

"II" – Boyz II Men.

Legjobb férfi R&B dal (dalszerzők díja):

"I'll Make Love To You" – Boyz II Men kompozíció.

Legjobb tradicionális blues album:

"From The Cradle" – Eric Clapton.

Legjobb kortárs blues album:

"Father Father" – Pop Staples.

Legjobb tradicionális folk album:

"World Gone Wrong" – Bob Dylan.

Legjobb kortárs folk album:

"American Recordings" – Johnny Cash.

Összesen 87 kategóriában osztották ki a

Grammy-díjat jelképező arany tölcseres gramfonokat. A legnagyobb győztesek: Sony Music 22 kategória-győzelem, PolyGram 20 kategória-győzelem. A versengésben az 1993. október 1. – 1994. szeptember 30. között megjelent produkciók vehettek részt.

Legjobb pop album:

"Longing In Their Hearts" – Bonnie Raitt.

Legjobb rövid video:

"Love Is Strong" – Rolling Stones.

Legjobb hosszú formátumú video:

"Zoo TV - Live from Sydney" – U2.

MTV teletext hírei:

Április 10-én új Jimi Hendrix album

jelenik meg "Voodoo Soup" címmel. A 14 felvételt tartalmazó lemezen hallható lesz a "The New Rising Sun" 1968. októberében rögzített változata, valamint a "Peace In Mississippi" és a "Message of Love" eddig ismeretlen verziói.

A többi cím: Belly Button Window, Stepping Stone, Freedom, Angel, Roomful of Mirrors, Midnight, Night Bird Flying, Drifting, Ezy Rider, Pali Gap, In from the Storm.

Jimmy Page és Robert Plant egy éves

világkörüli turnét kezd júliusban, Európában. Glasgow-ban 5 előadásból álló sorozattal kezdődik a körút. A skót fővárosban a Black Crowes lesz a vendégzenekar. Az első dátum: július 12.

Összeállította: N.N.P.

Második ceglédi zenei tábor

1995. június 18-25-ig

Fiatalkorúak, együttesek képzése könnyűzene és JAZZ műfajokban.

Résztvételi díj teljes ellátással: 12.000 Ft/fő

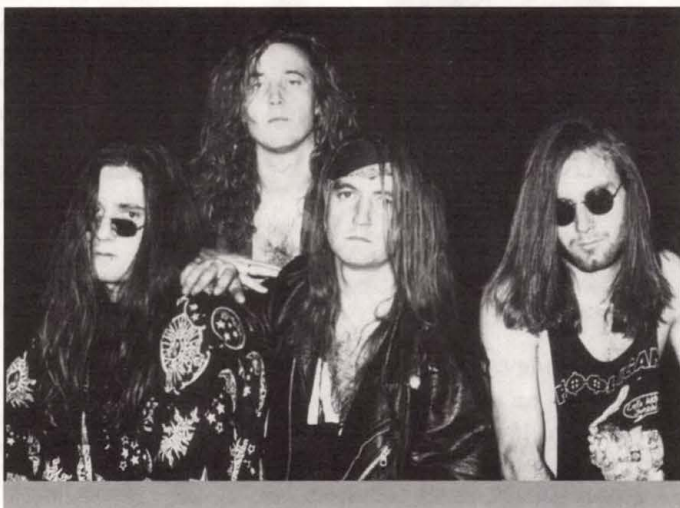
Jelentkezni lehet 16 éves kortól.

MZTSZ STÚDIÓ 1068 Budapest, Szófia u. 15. Telefon: 142-8547

műgy sem foglalkoznának velük, mivel zenéjük nem annyira "aktuális", elvégre nem jellemző rájuk a felnyírt haj és a bakancs. A Szajhák csak nyomják a szintiszta rock and roll-t, némi dirty elemmel elegyítve. A nyár végén közös megegyezéssel elváltak Forgács Róberttől, aki egy fantasztikus gitáros és nagyon jó arc, csak a zenekar körvonalazódó stílusa neki már nem felelt meg. A tavalyi év szeptemberében óta négyen zenélnék tovább és azóta is folyamatosan alakul a program.

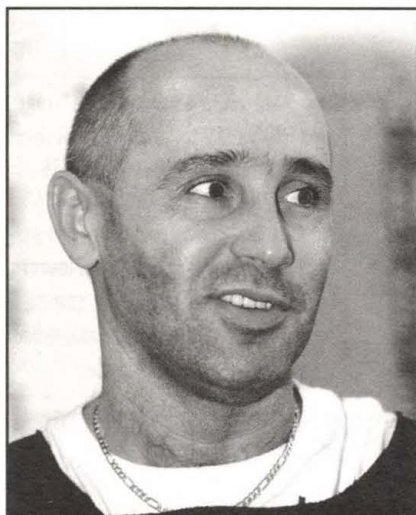
A koncertezésből az év végén kicsit visszavettek, mivel készült debütáló kazettájuk felvételeire. A felvételek január elején kezdődtek egy érdekes stúdióban, ahol a demo is készült. Néhány dalcím: "Forró vonal", "Függő vagyok", "Szombat esti láz". A "Vágy vonalai" címet viselő magánkiadásban megjelent kazetta 10 nótát tartalmaz és megrendelhető a Harlot címen: Hinléder Emil, 1033 Budapest, Akác köz 1. V/15.

- Bánfalvi -

JUBILEUM

Tizenöt évvel ezelőtt látott napvilágot az EDDA Művek első nagylemeze. 1980-ban javában tombolt a rockhullám, a rocklemezekből akkoriban 100.000 körüli példányt is el lehetett adni - nem úgy mint manapság (bár akkor még nem volt nagy divat a hamisítás, bakelitlemezt meg különösen körülményes lett volna koppintani). Tehát ideális időszakban tűnt föl ez a csapat a honi rockmezőnyben, s látszólag "csont nélkül" sikerült az ország egyik legnépszerűbb zenekarává válniuk. A sikorsorozat azonban megelőzte 5-6 év előkészület, ami kemény munkával telt, de nem haszontalanul. Ebben az időszakban alakult ki egy ütőképes felállás (**Pataky-Slamovits-Zselencz-Barta-Csapó**, akik az első két lemezen szerepeltek így együtt), és a még ütőkévesebb zenei program, ami nagyrészt az első albumon hallható. Ezt az anyagot 1980 február 1. és 14-e között rögzítették, az MHV Rottenbiller utcai stúdiójában. Olyan, mára már klasszikusnak számító darabok szerepeltek rajta, mint a Minden sarkon álltam már, Álom, vagy az Elhagytam a várost. Az EDDA I. többszörös aranylemez lett, sőt a platinán is túl van (nem a mai limit szerint értendők ezek az eladások). Tehát az indulás nem volt rossz, s az élet azóta is zajlik a banda körül. 1995 április 29-én a Budapest Sportcsarnokban ünnepelik az Eddások az első lemez megjelenésének 15. évfordulóját. A koncert érdekessége, hogy **Slamó** és **Zsöci** is színpadra lép az "őskori" alkotógárdából **Pataky Attila** mellett. Attilát telefonon kérdeztük az előadás részleteiről, majd **Slamót** és **Zsöcöt** is megszólaltattuk néhány mondat erejéig.

Pataky Attila

Miért pont az első lemez megjelenését ünneplitek, miért nem az EDDA megalakulásának időpontját? Ez a buli nagyobb léptékűnek készül, mint a tízéves volt...

1974-től 80-ig terjedt az amatőr korszak, az első lemez megjelenésével lépett a felnőtt korszakába a csapat és ekkor lett országosan ismert. Ezért tekintem ezt

az időpontot jelentősebbnek. A tízéves buli valóban nem volt ilyen nagy kaliberű. Az EDDA közönsége már régóta igényel egy színvonalas BS-beli előadást, ennek most jött el az ideje. Itt a nagy alkalom, hogy egy extra technikai felszereltséggel és show-val ünnepeljünk a közönséggel. Ezt a bulit négy hónapos koncertszünet előzi meg, ilyen tizenhét éve nem volt az életemben. Nagyon furcsa állapot, hiányzik az élő fellépés. Természetesen a "hallgatás" mögött komoly készülődés folyik, próbálunk a bulira. Számomra külön öröm, hogy Slamó és Zsöci is elvállalta a fellépést.... Az előadás minimum három órás lesz, amire nagyon föl kell készülni.

Miért a BS-t választottátok helyszínül, amikor április végén már szabadtéren is lehet koncertezni?

Nem akartunk rizikózni, hogy egy esetleges eső elmossa a fellépést, ami így viszont ki van zárva.

Slamóval, hogy jöttetek össze ismét?

A Rózsa produkción keresztül kerestük egymást, de a találkozás elég spontán volt. Én itthon feküdtem influenzában, nem tudtam elmenni a találkozó helyszínére, de Slamó fölött hoztam, és 4-5 órán keresztül át dumáltuk azt a három évet, ami alatt nem nagyon találkoztunk...

Hogy épül fel a koncert programja, időrendet tartotok?

A két vendég együtt lép föl a mai tagokkal egy blokkban. Szeretnénk valamiféle kronológiai sorrendet tartani, de itt ki kell hangsúlyozni, hogy ez nem egy nosztalgia buli lesz, hanem egy mai EDDA Művek koncert, ahol a két régi társ vendégként szerepel.

A Warner Kiadó képviselője egy sajtótájékoztatót a '95-ös terveikben megemlégett egy dupla EDDA lemezt, erről a buliról készül?

Igen, reméljük május végén már kapható is lesz. Ez még félig

titok, de a Rockinformnak elárulom, hogy Slamó ír egy nótát erre az alkalomra, amit ketten fogunk elénekelni.

Csak Slamovitsot és Zselenczet kerested meg a fellépés kapcsán, vagy más régi eddást is?

Csak kettőjüket, Ők számottevő figurák voltak a zenekar történetében...

A koncert kapcsán mire számítasz, az átlagos közönségek fog elmenni az előadásra, vagy a 80-as évek eddásai is?

Nagyon remélem, hogy a 80-as évek arcai is eljönnek, esetleg már a gyerekeikkel. A BS családok számára is ideális, hiszen ha valaki úgy érzi, hogy nem a dühöngőből akarja megnézni a koncertet, az kényelmesen leülhet a lelátón. A jegyek már elővételben is nagyon jól fogynak...

Hogy zajlik tovább az éves programotok ha ez a lemez megjelenik?

Nyáron megtartjuk Eddások V. Országos Találkozóját, közben turnézunk folyamatosan, karácsonyig szinte meg sem állunk...

Idén tervezték új dalokból álló stúdióalbumot is?

Karácsonyra tervezzük, de ez egy különleges dolog lesz, meglepetés...

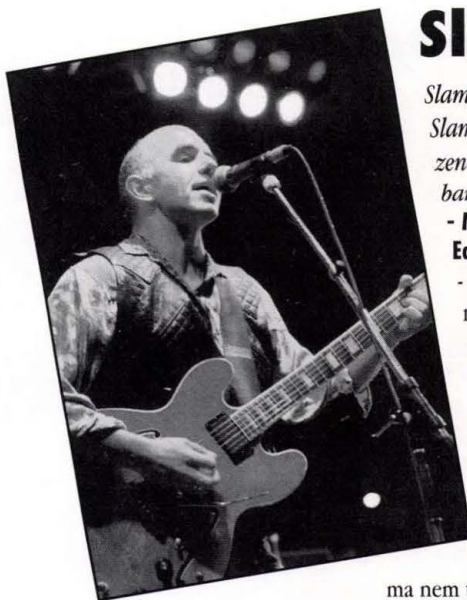
Nem érzed még taposómalomnak azt, amit csinálsz?

Nem szégyellem, voltak olyan időszakok amikor alig volt örömöm abban, amit csináltam. Nem a koncertezésre gondolok, hanem a körülmények adta lehetőségek voltak rosszak, ez letöri az embert. Szerencsére mostanában egyre nagyobb örömmel és várakozással megyek a koncertekre zenélni. Boldog vagyok, hogy olyan zenésztársaim vannak, akikkel lehet játszani...

Kötelezőnek tartod azt, hogy minden évben jelenjen meg egy vagy több lemezedek, vagy elképzelhető egy esetleges szünet is?

Nem tartom kötelezőnek, de amíg van mondanivalóm, addig megírom és meg is jelentetjük...

Hím

Slamó

Slamovits Istvánt, vagy ahogy mindenki ismeri Slamót, a klasszikus EDDA felállás gitárosát, egykori zenei agyát is megkérdeztük a koncerttel kapcsolatban. Aztán sok másról is szó esett...

- Mennyire ért váratlanul a felkérés a jubileumi Edda koncerten zenélésre?

- Meglepetés volt, hiszen az elmúlt években nem nagyon találkoztam a zenekar tagjaival, Attilával sem. De örülök neki, mert az életem egy része az EDDA. Jó lesz ismét együtt zenélni, bár a többiek a klasszikus felállásból nem tudom hol vannak, szétszóródtak.

Számomra ez nem egy siránkozás, múltba kapaszkodás. Manapság sokan szeretik felmelegíteni, kapargatni a múltat, mintha csak akkor történtek volna jó dolgok. Az emberek

ma nem tudnak örülni.

- Nemrég megjelent egy unplugged szólólemezed. Mi indokolta, hogy a NO dupla anyaga után ilyen gyorsan saját dalaiddal jelentkezz?

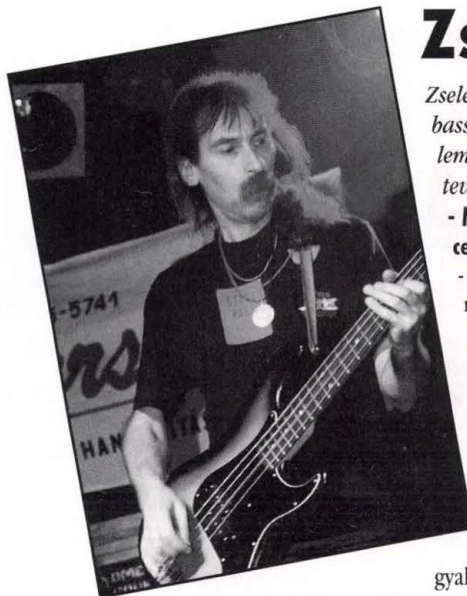
- Ezek is ott voltak a kezem alatt, mint gyermekeim, de más hangulatúnak ítéltam meg a dalokat, ezért nem a NO albumon szerepelnek. Másrészt pedig nagyon örülök neki, hogy olyan csapattal dolgozhattam együtt, akiket, mint zenészeket figyelemmel kísérek, tisztelek. Sokan nem is kerültek fel a listára, mint például Németh Lóji, Hirleman Berci... Tudtam, hogy ha most nem vesszük fel a lemezt, azzal a lendülettel, akkor a későbbiekben elsikkadnak a dalok.

- A NO dupla albumot jelentett meg, de aztán nem indult be az ilyenkor szokásos körforgás...

- Egy dolog akkor indul be, ha pénz van benne. Ha leülsz a TV elé, akkor egy hét után meg tudod mondani, hogy "kikben van pénz". A No sosem ugrált szponzorról szponzorra. Azért is álltunk most le, mert mint keresztény zenekar, korlátokba ütközünk a világban. Van ugyan egy rajongó réteg, amely kötődik a csapathoz, még Erdélyben és Szlovákiában is. Egy páran azonban elítélték minket, a bennünk lezajlott erkölcsi változást, azt, hogy nem "futottunk velük az éjszakában". Mi értékesnek tartjuk a NO-t szükségünk van a támogatásra és várunk egy jobb időre. A hírekkel ellentétben azonban nem bomlott fel a csapat.

Örülök neki, hogy a saját dalaimat is felvehettem ilyen jó hangulatban és jó zenészekkel, bizonyítva, hogy nem változtam meg annyira, hogy régi barátaimmal, zenésztársaimmal nem tudok együtt dolgozni. A nagy munka ellenére jól éreztük magunkat. Fontosnak tartom, hogy az ember ne zárja be az ajtót, ne vonuljon ki a világból, azért mert a szívébe költözött Isten. Mostmár nem dobom magam oda értéktelen dolgoknak. Ne hidd persze, hogy most én egy áhitatos kis majom lettem. Egy küzdő emberré váltam, egyenes arccal.

Balage

Zsöci

Zselencz Lászlót, aki a klasszikus EDDA felállás basszusgitárosa volt, s mint ilyen, az ominózus első lemezt is ő játszotta fel, a BS-beli koncertről és zenei tevékenységeiről faggattuk.

- Mennyire ért váratlanul a felkérés a közelgő koncerttel kapcsolatban?

- Hogy is mondjam... Már tavaly hallottam róla, bár nem Attilától. Slamó szólt három hete, hogy lesz koncert.

- Nem merült fel, hogy az első lemezt rögzítő teljes csapat játszon?

- Nem tudom, hogy a többieket megkereste-e Attila, vagy sem, nem kérdeztem. Barta Alfonz egyébként Svájcban él, ritkán van itthon.

- Mint zenész, hol játszol mostanában?

- A Vikidál-Varga Miklós Bandben, ami nem túl gyakori, mert elég elfoglaltak, különösen most, hogy az Attilát az Erkel Színházban színpadra állították.

- A Beatrice-ből miért jöttél el?

- Semmiféle harag, vagy veszekedés nem volt a háttérben, egyszerűen leállt a zenekar. Egyébként A Ferencvárosi Művelődési Házban dolgozom, néha a ferencvárosi TV-ben is. Van egy Húrock nevű rock klubunk, ahol fiatal zenekaroknak biztosítunk cuccot és fellépési lehetőséget havi három szombaton.

Balage, Fotók: Tyuki.

Az előadás
sose ér
véget.

70. évet
ünnepeljük

SHURE®

The Sound of Professionals . . . Worldwide.™

Magyarországi vezérképvislet:

MABEDU LINE Kft., Budapest XI., Sztoczek u. 13.

Tel.: 209-2460 Tel./fax: 165-6189

Forgalmazóink:

MICROSOUND Bt.,
1119 Bp., Hadak útja 2.
Tel.: (06-30) 412-774

SAND Bt.,
1065 Bp., Hajós u. 18.

BUXA HANGSZER,
9022 Győr, Árpád u. 77/a.

GALAXIS Híradástechnikai Szöv.,
1115 Bp., Bartók B. u. 99.

ELA-KER Kft.,
1115 Bp., Bartók B. u. 129/a.

LEGEND Bt.,
9700 Szombathely, Kőszegi u. 2.

UNIVOX Ipari, Ker., Szolg. Kft.,
4400 Nyíregyháza,
Derkovits u. 132.

PALETTA KER Rt.,
4026 Debrecen., Szt. Anna u. 12.

KOZMOSZ Ipari Szöv.,
„Lyra” hangszerbolt,
Bp. V., Curia u. 5.

ELECTRIC BÉKÉS
Ker. és Szolg. Váll.,
5630 Békés, Rákóczi út. 1.

CSERMÁK hangszerüzlet,
6722 Szeged, Jókai u. 7.

INTERMUSICA Ltd.,
Törökbálint, Depó
MONITOR Kkt.,
Pellérd, Vasút u. 1.

A Petőfi Csarnok szigorú cerberusai február 14-én, háromnegyed nyolckor még vállvetve vigyázták a koncertterem bejáratát. A várakozás unalmas perceiben a hangosbeszélőn többször is felhívták a jegyvásárlók figyelmét, hogy nem egy, hanem két pénztárnál lehet sorbaállni. Lényeg a lé(nyeg): széksorok és zsúfolt ház: ahogy illik, ha dzsessz-világsztárok tévednek erre felé.

A budapesti koncert egy európai turné része volt, s mindjárt az elején két apropóval szolgált. Az egyik: 30 évvel ezelőtt jött létre Chicagóban az AACM (Association for the Advancement of Creative Musicians). Ez egy fekete muzsikások által létrehozott, zeneileg, szellemileg és társadalmilag egyaránt nagyhatású egyesülés, amelyhez anno az Art Ensemble of Chicago is csatlakozott. A másik: 25 éves az AEC. Az AACM szellemisége - közvetve - magyar művészeket is megérintett. A nevükben a legilletékesebb, a hazai freedzsesszben úttörő munkát végző zongorista, Szabados György köszöntötte az amerikai együttes jelenlévő tagjait.

Az első szavak a zene nyelvén szóltak: súlyos szabadosi, itt-ott bartóki, tehát jellegzetesen magyar zongorafutásokkal. Közte kevés, de virtuóz free muzsika. Számomra meglepő módon a zongora preparációja ezúttal elmaradt. Az átszerelés alatt Szabados György prózában folytatta, amit a közönség egy része némi türelmetlenséggel fogadott. Végre színpadra lépett az Art Ensemble of Chicago, a világ dzsesszéletének egyik, kultikus tisztelettel övezett zenekara. Az öltözködésük elsősorban hovatartozásukat hivatott kifejezni, mellesleg showelemként sem hatástalan. Lester Bowie trombitás, fehér köpenyben, Roscoe Mitchell szaxofonos zebracsíkos öltözköb, Malachi Favors bőgős törzsi maszkban, Famoudou Don Moye dobos pedig színes ruhában jelent meg. Leheletfinom fúvósduett, hozzá a dob szívdobbanászerű lüktetése és a bőgős alig hallható vonós játéka. Mintha egy élet akarna kezdődni, nem pedig egy dzsesszkoncert. Aztán lassan, együtt közülrják a csendet, majd fájdalmasan szép, de rövid trombitaszóló következik. Bőgő-szaxi váltás után kissé belesikolt a trombita. Előjön a bőgő a trombitával, közben csodásandogozik alájuk a dob. A dobszóló afrikai elemekkel tűzdelt, aminek a végén a közönség persze, hogy tapsol. Erre az elől álló fúvósok arcán egyhe rosszallás fut át, hiszen még közel sincs vége a számnak. Néhány pillanatig újra valamennyien dolgoznak, majd kiszáll a trombita. Ezután szaxofonszóló hömpölyög véget nem érően, hogy egy csipetnyi szwing

következzen, természetesen AEC-módra: free-alapokon. Szaxofonszóló három percig, szinte egy levegővel. A közönség hálás. Aztán újra együtt. A halk fúvós futamokat a dobos üvegdobokon felfokozza, majd lecsendesíti. Ennyi volt az első félóra: egyetlen szám vázlata. A szünet után, a ráadás előtt még hosszabb darabot játszottak, amit meg sem

NAGY, FEKETE ZENE

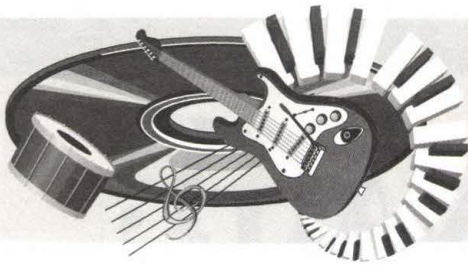
próbálok leírni. Az AEC Magyarországon free-zenekarként került a köztudatba, nem minden alap nélkül. Az együttes a free-re épít úgy, hogy közben a dzsessz szinte valamennyi stíluselémét felvonultatja. Ezen az estén bebopot, bluest, dixi-t és mainstream-et véltem felfedezni a műsorukban, és megidéztek Coltrane szellemét is. Mindezt letisztultan, igen magas szinten voltak képesek szintetizálni. Felesleges hangokat csak néhány pillanatig hallottam, amikor a másik részben Mitchell megismételte "egyveleges" produkcióját. Hosszú időn át nem hittem abban, hogy létezik a dzsesszben fekete és fehér zene. Néhány éve azonban élőben hallottam egy nem éppen fiatalemberekből álló fekete zenekart, és ezzel megszűnt számomra a jó és a rossz zene kirólagos kategóriája. A világ élvonalában játszó feketéknek valahogy a vérükben van az improvizáció és a ritmusok. Képesek a másik hangszerének minden rezdülését lereagálni. Hasonló dolgokat tapasztaltam ezen az estén, az Art Ensemble Of Chicago előadása közben is. Ők maguk nem dzsessznek, hanem nagy fekete zenének nevezik azt amit csinálnak. Stílusokon, kontinenseken átívelő, összegző jellegű muzsikájukkal új

minőséget, újabb zenei világot

teremtene. Ezt a budapesti koncertjükon igen meggyőzően mutatták be. Az örööm mégsem teljes. A tortát megkaptuk, de a hab lemaradt róla. Az együttes másik szaxofonosa és ütőse, Joseph Jarman ezúttal hiányzott a csapatból. egy konga végig ott árváldokodott a színpad szélén anélkül, hogy bárki hozzányúlt volna...

- olasz -
fotó: Dusi

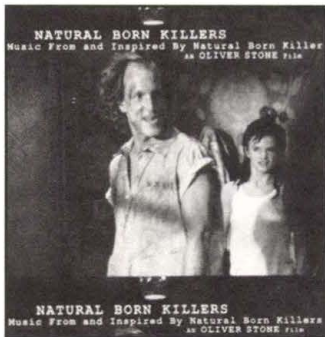

LEMEZTELENÍTÉS

NATURAL BORN KILLERS: Filmzene

Warner

Szíven találta a "Natural Born Killers". Nem is annyira a film, bár forradalmian újszerű ábrázolásával és szélsőséges jellemeivel merészen túllépte a normalitást és a humanitást korlátait és már csak emiatt is hatalmas vitafórumokat lehetne nyitni a téma kapcsán. Am kiadtak egy amolyan "inspirációs" CD-t is, tehát azon betétdalok gyűjteményes verzióját, amiket Oliver Stone pikésör-jéhez rámostak össze. MAS ez a kollektív, mint a kortársművek többsége. Ez esetben tudatos munkáról beszélhetünk. Szó sincs olyasmiről, hogy na ez olyan szívtipró, az meg még énekelni is tud, a harmadik meg elment vadászni, aztán ezt az egészet jól összegyúrni, hátha lesz belőle valami és kész a magic-válogatás. A "Született Gyilkosok" minden darabja jelent valamit, minden pontja biztos láncszem. A CD-re nem nevek kerültek fel, hanem zenék, s ezért lett olyan nagyszerű és művészi az egész. Lényegében a muzsikák kiválasztását illetően, csakúgy mint a filmben, elmostak minden határt, és ezek a szabadkőművesek szinte minden elképzelhető felpakoltak a lemezre. Így hallhatunk például fájdalmasan szép lírát Bob Dylan-tól, szelíd ipari csasztszakákat a Nine Inch Nails-től, hamisíthatatlan hip-hop funkty Dr. Dre-től, egy Muszorgszkij részletet a Budapesti Filharmonikusoktól, hardcore-os vadulást a Lard-tól, modern hangszerelésű szoltárt Peter Gabriel-től/Nusrat Fateh Ali Khan-tól, hidegen simogató dallamokat a felejthetetlen hangú Leonard Cohentől (Úristen, előtte meg csak elvélte hallottam erről a zseniális előadóról!), és így tovább. Mindezentül a film folyamatosan pereg, így gyakorta találkozni az onnan átvett dialógusokkal,

háborgó szitoktengerrel vagy csupán zajhatásokkal, puska-lövésekkel. Bizonyára rengetegen fogják forgatni ezt a 27(!) tételes CD-t és abban is biztos vagyok, hogy sokan ki fognak menni idő előtt a moziból. A "Natural Born Killers" egy páratlanul izgalmas gyűjtemény, egyfajta kulturális jegyzet a nyitott gondolkodású értelmiségnek.

Simkó

EDIE BRICKELL: Picture Perfect Morning

Geffen/BMG

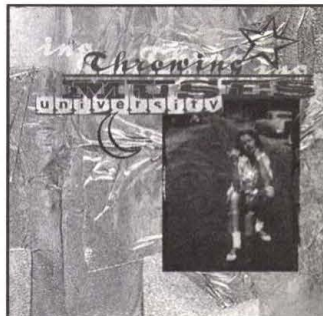
Öt évvel ezelőtt mezei zenerajongóként Pesten bókásztam barátaimmal. Én Lou Reedeket, a többiek többórás turkálás után Pixies, a Wedding Present és Edie Brickell első lemezét vették meg. Persze mindezeket átvettük egymástól kazettára, és egy "Nagy szerelem" vette kezdetét. Az Edie Brickell & The New Bohemians csodálatos dalai, zseniális gitáralapú zenéjük és Edie zaboláltan hangja teljesen lenyűgözött. A mai napig túlcsozduknak az érzelmek kérges lelkemben annak az albumnak bármely dala hallatán. Érthető, hogy a második A Ghost Of A Dog (1990) című albumot már vártuk, és az sem okozott csalódást. E lemez kapcsán láttam először Edie-t magát egy videoklipen és emlékszem a csalódásra, amit az okozott, hogy a gyönyörű hanghoz nem egy tündér, hanem "csak" egy egyszerű, mindennapi lány tartozik. Azóta elég sok idő telt el. Edie közben férjhez ment Paul Simonhoz, ő is a producere ennek az albumnak és gitározik is néhány dalban. Sőt, más nevek is feltűnnek a zenészek között (pl. Steve Gadd, Michael Brecker, Dr. John, Neville Brothers), vagyis zeneileg a minőség és a tökéletes hangzás garantált, ami rendjén is való. És mégis a 11 dal többszöri meghallgatás után is különösebb megrázkódtatás és érzelmek keltése nélkül megy el mellettem. A legfőbb problémám az, hogy bár Edie hangja a régi, de már nem uralkodik olyan fölényesen a zene fölött és hiányzik az Ő bohém nyersebb, merészebb hangzásvilága is. A szakítás okát nem tudom, de szerintem az új Edie dalok nem olyan eredetiek, mint a korábbi, együtt írt dalocskák. Néhány azért

az újak közül is megragadt bennem. Ilyen például a Good Times (amiben Barry White ellenpontozza Edie-nek ebben a dalban igazán csillogó hangját), a Lost In The Moment és a Green. Az Another Woman's Dream és a Hard Time jazz-es, funkys lüktetése újdonság volt számomra. A When The Lights Go Down és az Olivia is fület simogatón kellemes, és mégis a fenti véleményem megváltoztatásához minden kevés. Mindazonáltal könnyű szívvel tudom ajánlani ezt a – csak – 40 perces felhőtlen szórakozást ígérő lemezt a dalok szerelmeseinek. De nálam a szerelem véget ért!

- Lazsa -

THROWING MUSES: University

HMK music

Nem egy nagy durranás az idei T.M. album. És ez így jó. Eddig hét lemezük látott napvilágot, utoljára '92-ben a "Red Heaven". Tavaly év elején pedig a T.M. frontembere, Kristin Hersh "Hips and Makers" címmel készített egy szóló lemezt. Utóbbi akusztikusabb hangszerezésével teljesen eltér az újra összeállt T.M. idej lemezétől. Akik konkrétan a T.M.-ben utaznak, azok szeretni fogják ezt az albumot is. Akik viszont általában a gitárcentrikus independent underground kedvelői, azok már nem biztos, hogy megbabálikja a trió (David Narcizo - dob, Bernard Georges - basszus, Kristin H. - gitár, ének) januári főzetét. A lemez java része rutinszerű munkát tükröz, de ezt kétségtelenül profin elvégezve. Hersh az általa művelt jellegzetes, lágy kántáló, néhány hangot használó stílus eredeti képviselője – megidézve Patti Smith-et – napjainkra viszont kissé felszaporodott a hasonló előadók száma. A nyitó "Bright Yellow Gun" a

lemez első single verziója volt. Ennek megfelelően, kimérten sodró lendületű alterock zene, az ebben található forte gitár betét hasonló megoldásként még visszatér a lemez több dalában is. A "Start" feszített felütése folytatott eufóriába csap át; a nem egészen három percet jó, ha egynek érezzük, annyira jól szerkesztett. Ez a jól szerkesztettség az album dalainak többségére vonatkozik, ettől kissé egyneművé is válnak és a teljes lemezt egyhuzamban meghallgatva már fárasztó. Hiába játszik hol himnikus, hol elméledő, hol kis ironikus szerepet Kristin. Pozitívum Jane Scarpantoni cselló játéka, a lemez több dalában a megfelelő helyen és mértékben megszólalva. De a három hangszer nagyon ügyes együttműködésben van cselló nélkül is, nem véletlen, hogy Kristin a családjának tekinti az általa a világ legjobb csapatának nevezett együttesét. Aprópó, család: a címadó számban Kristin hároméves gyereke dallamol, hát, többek közt ez a "University". E bölcs női szemlélet mellett több szövegben helyt kap a víz, mint metafora, vagy kifejező eszköz; Kristin Aquidneckben él Rhode Islanden, az óceán közelében. A lemez zárószáma (Hév kevés) a leghosszabb dal, letisztultan kibontott befejezés.

- Jaq. -

THE MISSION: Neverland

Sony

Az első két dal – elkeseredésbe taszít. Torz, elektronika – uralta mosztahagyerek. Elnézést "kívánok", azt hittem, ez egy Mission album. A harmadik, Lose Myself in You, popos felhangjaival idegenként bukdácsol a szalagon. A kislemeznóta, a Swoon. Mintha a Cure játszana. Ha nem lenne Wayne ihletett hangja, a riff alapján eltéveszteném. Fellélegzek az Afterglow misztikus, sötét lüktetésére. Na nem az igazi, távolról sem az – de mégis az első méltó tétel ezen a kvázi Mission lemezen. A legszínesebb, legérdekesebb dal, a Stars Don't Shine Without You. Fura ritmusképletre ültetett billentyű, bővített akkorddal gördíti a veréket, mellette elvarázsolt női kórus, és misztikus szintihasítások. Figyelemreméltó, stílusos, kitűnő nóta ez.

A "B" oldal üdvöskéje, a végre miszionos Celebration. Nemcsak a címe emlékeztet a Zeppelinre, de az akusztikus alapú megszólaltatás is elért volna a legendás csapat III. lemezén.

Ismét egy tévedés, a Cry Like a Baby. Ilyen dalokat nem nekik kell játszaniuk! Keveslem a jó dallamokat, hiányzik a szinte citeraszerű megszólalás a gitárokból – itt minden vagy gerjed, vagy dübörög. És egy újabb Cure-nóta, a Heaven Knows. Ezt már tuti, hogy Robert Smith-től vették, mint lemezre nem került Pictures of You változatot! Micsoda szégyen... tovább is tekerek, de rögtön.

Akusztikus riffre épül a nem különösebben lenyűgöző Swim with the Dolphins. Nem hozza ki azt a feelinget, amit kihozhatna. Nincs hangzása, odakenték a gitárokat, oszt' jó.

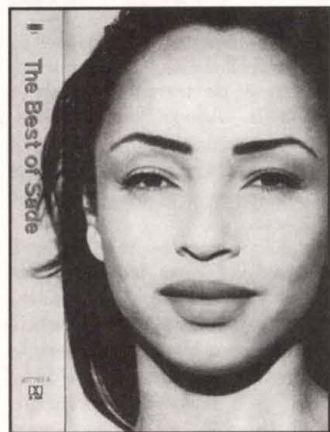
A címadó nóta, a Neverland egy igazi rockhymusz a Cure, illetve mit is beszéllek, a Mission előadásában. Természetesen nem azért botlott meg a nyelvem, mert hasonlítana a jelzett csapat Fight c. számához a Kiss Me lemezről...

És itt a felmentő sereg. A dal, ami elviszi a lemezt. Ami olyan, mintha csak a kultikus Carved in Sand-ról maradt volna le: ez a Daddy's Going to Heaven Now. Frenetikus dallammenet, és végre nagykonnybe illő, védjegyes Mission-hangzásban. A múltidézés nem merül ki ennyiben: még a misztikus erényeket csillogtató, nagy sikerű Children LP gyermekkórusa is felbukkan. Wayne, te örült, nem tértél volna előbb magadhoz? Már ettől az egy nótától is jobb ez az album, mint a felejthető Masque volt annak idején.

fehértomo

SADE: The Best Of

Sony

Bármily meglepő, de a SADE egy együttes neve. Az persze igaz, hogy énekesnőjét Adu Sade-nek hívják, akivel mindenki azonosítja is a csapatot. Nos, ez a nigériai származású hölgy '84-ben, első lemezével akkorát dobott, amilyet azóta is kevesen. Funky-s jazz-

popja Bryan Ferry hűvös eleganciájával szemben a visszafogott bujaságot hordozta, de hasonlóan igényes tálalásban. A Diamond Life-t nyitó Smooth Operator abszolút telitalálat, megunhatatlan örökzöld lett. Azt hiszem, SADE zenéjének minden jellemzője kiolvasható belőle: az éjszaka lüktetésének ritmusa, a búsán bűgő szaxofon és az az izgató, mégis oly ártatlan énekhang...

Számomra érthetetlen módon a kimagaslóan legjobb debütáló albumról mindössze három szerzemény szerepel a kompiláción, a Promise-ről négy, míg a legutóbbi Love Deluxe-ről mindjárt öt(!). Ez fordítottan arányos a lemezek zenei anyagának erősségével. Egyetlen "nem-SADE-lemezes" nóta található a válogatáson, a Please Send Me Someone To Love, mely Percy Mayfield szerzemény a Philadelphia remek filmzene albumáról lehet ismeretes. SADE-ről, mint zenekarról – énekesnőről csak azt lehet elmondani, amit Stingről is. Neve egy védjegy, melyben nem lehet csalódni. Klasszis...

-rich-

MASSIVE ATTACK: Protection

EMI - Quint

A bristoli trió tavaly novemberben megjelent albumát a szakkritikák a dancefloor (táncparkett) zenék legjobbjaként jelölték meg. A kijelentés élét azóta sem csorbította az eltelt néhány hónap zenei felhozatala, hiszen pl. a Wolfgang Press is más irányban kavarog.

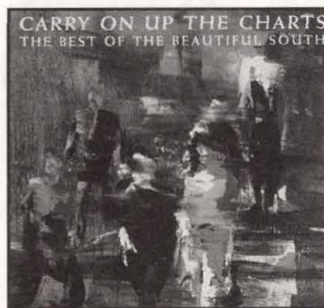
A Massive Attack név csak a szűk magra értendő, maga a lemez egy szélesebb fronton kibontott támadást jelent a lélektelen, agyromboló világ ellen. A M.A. trióval (vowles, del naja, marshall) dolgozott ezen a lemezen énekes baráti körük; a szólópálya futó Tracey Thorn (illetve az Everything but the Girl-ből) Nicolette, valamint 3d, Tricky, továbbá Horace Andy és Daddy g. Az előadók nagyon színvonalasan szólalnak meg. A M.A. érdekes és visszafogott zenéje többnyire szintetizátor játékokra és computer editálásokra épül. Mindezt megtoldva sampler mintavételekkel és Craig Armstrong hangszerelő-

komponista zongorajátékával az acid jazz felé közelítve. A kompozíciók nem a virtuozitás jegyében fogantak, hanem a bensőben feszülő hangulatokat, érzéseket fejtik ki és több etnikum dallamvezetését (mediterrán, karibi és közel-keleti iverk az angolszász parabolában) terelik össze egy átgondolt és maradandó techno konstrukcióba. A "Better Things"-ben (melybe az említett mintavágással beemelik James Brown "Never Can Say Goodbye"-át) Chester Kamen úszó és sikolszerű gitárhangokat hallatt. A címadó "Protection" nyomott hangulatú bérház videofilmjével vált ismertté; a "Euro Child" egy másik jellegzetes sláger a lemezen, mely MC Solaar világát idézi fel. A Massive Attack poszt-pszichedelikus mondandóját a "Karmacoma" számcím tükrözi leginkább, átfogva a jelenkor-szerű életérzést (bármily meglepő, öregfiúk, van ilyen). A lemez végére került koncertfelvétel a Doors "Light My Fire"-je, mely ennek sajátos feldolgozása, de jóval elmarad a lemez többi száma mögött. Az album tökéletes egységet alkot és az éber éjszakai belső vetítések centrumában állhat.

- tag Yaq -

BEAUTIFUL SOUTH: Carry On Up The Charts/The Best Of

PolyGram

A Housemartins '88-as kimúlásával egy olyan zenekar szűnt meg, melyre mindig is vágytak a britek. A hatvanas évek beatzenéjének frissessége ötvöződött hallatlan lendülettel és parádés vokálokkal. De, hogy nagyon ne keseredjünk el, Paul Heaton és Dave Hemingway, ex-molnárfecskék megalapították a Beautiful South-t, mely az utódzenekarok közül leginkább felvállalta a Housemartins zenei örökségét.

Az első, Welcome to the B.S. lemezen még volt két-három nóta, mely bőven elért volna a Housemartins albumain is gitárorientált hangzásával. Azóta folyamatosan kikristályosodott a jellegzetes B.S. sound. A zene teljesen alá lett rendelve az énektémáknak, melyek hol férfi-női feleletések, hol többszólamú vokálok. A hattagú

csapatból hárman csak énekesi feladatokat látnak el!

A zene továbbra is rendkívül ötletes, a zongorával az előtérben. A négy eddigi lemezről egyenlő arányban válogattak a szerkesztők, bár az O 898-ról, ami talán a leggyengébb teljesítményük, négy nóta került fel a többi hármával szemben. Az One Last Love Song pedig olybá tűnik, eddig nem szerepelt sorlemezben.

Ízelítő a gyakorta szarkasztikus, de mindig nagyon emberi dalokból: Song For Whoever (puding klippes!), A Little Time (feldúlt konyha klippes) és a Prettiest Eye (nem láttam a klippjét...).

Jó válogatás egy mégjobb együttestől.

- Balage -

TOY DOLLZ: Orcastrated

Receiver rec.

Szerencsére csak 36 perc. De, tizennégy szám! Emiatt is a lemeznitány – Twentieth Century Fox filmgyártó cég kasztrált nagyzenekari megszólaltatása, mely kapásból thrashbe vált –, csak gyperces. De, már itt ráismerhetünk a jó öreg T.D.-ra. A következő dal, a "Poltergeist jelenés az éléskamrában", máris punkosabb, örült sebességű ökörködés egy valódi érzékes családás következtében. Ez is csak kettő és fél perc. Mi viszont nem csalódunk. Innentől bepörgés, óriási buli: a hülyék győztes kórusa. Több feldolgozás motívummal találkozunk Andrew Lloyd Webber-Tim Rice szerzőpárostól átvéve; egy Elvis dal gennyes felvezetőként áll a maga country-western stílusával egy punk dalárdát megelőlegezve. Country átütőereket tavaly már úgyis kaphattunk a Jello Biafra + Mojo Nixon párostól. A gitár keringőt, vagy waltzert nyom a keményebb riffek közé, a dob feszes (futball) indulókat kísér. Az egész mégis inkább "színház" (a már ismert módon), a la Rocky Horror Picture Show. Ezt támogatják a néha felcsendülő elbasszott ál-lánykórusok. Alapvetően csak hárman teszik tönkre a hallószerveinket: K'Cee, Marty és Michael "Olga" Algar. Ja, és én vagyok a negyedik: minek hangosítom fel az erősítő ennyire?! Lehet, hogy olyan filmet nem fognak forgatni a Toy Dollz(s)-ról, mint ami-

LEMEZTELENÍTÉS

lyet Aki Kaurasmaki a Leningrad Cowboysról, de elképzelhető, hogy a T.D. budapesti koncertjén bemutatja az emberben szunnyadó állatot: a balfácánt, netán a barmot. Mint pl. a Percy- "ról" szóló dalban: "Percynek sokkal több pénze van, mint nekem; Inkább Percy akarok lenni, mint önmagam (Percy azt mondja, ő sem szerencsésebb, mint én /Hogy lehet ő ilyen pimasz?/ Percynek sokkal több nője van, mint nekem /Roppant féltékeny vagyok/ Igazán megszórolhatna számomra egy csajszit... EGY CSAJSZIT NEKEM...". Vagy a Lusta vasárnap délutánban: "Nem boldogulok a szomszédaimmal/Mer' túl nyugisan vannak/NÁLUK nincs helye a bulizóknak/Kizökkentenek, dörömbölnek a falamon/az agyamra mennek..." stb., majd e szám végén felhangzik egy géppisztolyosorozat (ami nekünk már ismerős lehet az Ápolóktól is...) Bérházlakók! Vásároljatok géppisztolyt! Punks not dead.

- Union Jack(u) -

SICK OF IT ALL: Scratch The Surface

Warner

A közel tízéves amerikai csapat 14 számot sűrített a lemez 35 percébe. A stílus egyaránt követi a punk irányzat Dead Kennedys által kijelölt irányvonalát és az angol Motörhead előadásában hallható „túl hangos rock and roll” hangzásvilágát. Ez a két alapvető összetevő persze nem kizárólagos jellemzője a zenéjüknek, mivel időnként átcsúsznak a manapság divatja csúcán lévő rap-metal-ba (Body Count, Beastie Boys stb.) is, ilyen stílusban íródtak a Consume és a Return to Reality című számok. A banda időnként kicsit szokatlan hangszereket is bevesz a hangszerelésbe, ilyen például a kalapács-üllő páros (Monor most kimaradt). A kőkemény dobalapok végig uralják a zenét, erős zakos gitár-riffek kíséretében. A basszus kicsit háttérbe szorul. Gitárszólónak (sőt, bármiféle szólónak) nyoma sincs az albumon (pontosabban egy van, basszusgitáron, az utolsó dal - Cease Fire = Tűzszünet - bevezetőjében, figyelmes hallgató egy magyar népdal egyes részeit is felismerheti, bár szerintem ez pusztán a véletlen műve. Aztán hamar nyolcados tempóra vált ez a szám is). Az ének amolyan köpködően energikus, bár dallamossága hogy némi kívánnivalót maga után. Lou Koller rekedt orgánuma (aki szeretné, hogy ilyen hangja legyen, kezdjen máris

kemény edzésbe: napi másfél liter whisky és két doboz Munkás - ez egyféle cigaretta, nem tudom, gyártják-e még - tíz, tizenöt év alatt garantált eredményt hoz. Már annak, aki túléli) persze amúgy se operaszínpadra készült, de ehhez a punk nyomuláshoz épp elég. Mindenesetre nagyon hatásosan lehangzó masszát gyúrt össze a New York-i kvartett, legalábbis azok részére, akik szeretik a punknak ezt a kicsit keményebb, hardcore-közeli válfaját. Mindenki figyelmébe ajánlom a Free Spirit c. dal három percnyi döngölését vagy a szinte másodpercre ugyanolyan hosszúságú Desperate Fool-t. De aki már a Sex Pistols- vagy Clash-féle szelidebb zenét se bírta célnával, javasolom, kezdjen el egy másik polcra válogatni.

- Antal -

MERCYFUL FATE: Time

Music For Nations/Musicdome

A vérbeli metalmuzsikát és az ördögi misztikumot egyéjszikhó MER-CYFUL FATE negyedik albumával jelentkezt '94 második felében. Zeneileg és hangulatilag is elragadó King Diamond-ék démoni világa, a "Time" legalábbis ezt bizonyítja. Pedig a kissé abnormális körítés miatt sokan meg sem próbálják lenyomni a kísértetkastély kilincseit, amely megnyitná előttük a MERCYFUL FATE istentelen, szellemjárta poklát. Ezek a kitűnően szerkesztett rémmesék, megkomponált látomások, rendkívüli melódiák olyanként tűnnek fel szememben, mint a klasszikus Lovecraft novellák. Megrendítenek, összeressenek, de keressük a tiltott dolgokat, bolyongunk a szövevényes múlt hálójában, mert tudásszomjunk végtelen. Már csak amiatt is találó a hasonlítás, mivel King Diamond szövegeiben és az amerikai szerző okkult témájú remekeiben egyaránt szó esik a "The Mad Arab"-ról, Abdul Alhazred-ről. Amúgy a dán csapat megint jól beleáshatta magát a sötét témákba, hiszen az egyáltalán nem

érdektelen verssorok hemzsegnek a különböző, a témát feszegető utalásoktól.

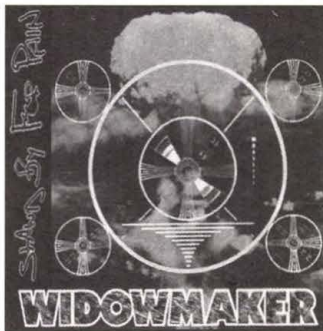
Azonban a MERCYFUL FATE nem külsőségeiben, sámsoni erejétől oly lehangzó. Egyéniségek adják tudásuk legjavát és az együttes nagybetűs zenéjét behatárolhatatlan atmoszféra lengi körül. King Diamond "tehetségtelen", ugyanakkor utánózatlan és a mai heavy metal karakteresebb énekével kiáltozva, nyüzslve, vagy egyszerűen dalolva zseniális vokáljátékokat ad elő, Hang Shermann és Michael Denner gitárosok pedig tisztán hullámzó és érzékeny csobogó dallam-folyamatokat fakasztanak meg ujjakkal. Az összehatást tovább fokozza a meg-megcsillanó, sejtelmes billentyűaláfestés, aminek tökéletes kiszélesedését a monumentális "Time"-ban hallhatjuk.

A mai black metal hullámban a sok teatrális sabloncsapat (azért vannak kivételek) miatt a fiatalok bizonyára nem a MERCYFUL FATE után fognak bogarászni a lemezkereskedésekben, de remélem, hogy másokat megbabonáznak majd ezek a vén kuruzslók.

- SIMKÓ -

WIDOWMAKER: Stand by For Pain

MNF/Musicdome

Nem kell hozzá különösebb éleslátás, hogy valaki felismerje: ha ez a banda netalán tán befutna, abban jelentős része lesz annak, hogy létezett egykor egy Twisted Sister nevű csapat a földön.

Dee Snider, mindkét társulat frontembere igencsak fogadkozott, mikor az új irányvonalról kérdezték: nem hagyott kétséget afelől, hogy véget vet annak a zenei bánygúskodásnak, ami a Come out and Play című Twisted lemezre oly jellemző volt. Bár ígéretét beváltotta, az első Widowmaker alkotás különösebb visszhang nélkül merült el a temérdek érdekesebb zenét produkáló banda művei között.

Az új anyag, a Stand by for Pain a legelső pillanatoktól keménykötésű soundjával nyugtáz le. A mélyre hangolt bárdokból csak úgy búgnak, bőfognak elő a zakatoló riffek, amiket kitűnően ellensúlyoz Dee magas tónusú orgánuma. Történ

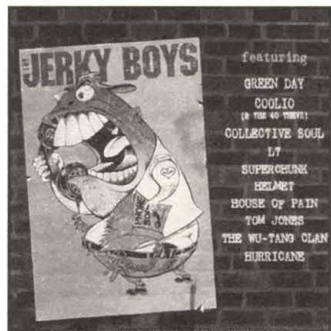
egy ideig a fejem, hogy hol is hallottam már ilyen típusú megszólalást - mert hogy hallottam már, azt biztosra vettem -, mígnem rájöttem, hogy a Soundgardennél. Idáig eljutva viszont elszontyolodva kellett tudomásul vennem, hogy a dalok kevesebb ihletettséggel lettek összeállítva, mint a hasonszőrű csapat esetében. Lehet, hogy dalszerzés terén Dee nem egy Chris Cornell, még ha hangfekvésben hasonlítanak is. Megbúvik egy-két kifejezeten Soundgardenes megoldás is a nótákban, amelyek így nem nélkülöznek némi grunge-szimptótiát, bár inkább nevezném aktuálisan borúsna a hangulatot, mint seattlei-nek. A Bad Rain-ben pedig a refrén erejéig némi Twisted-felhang örvendeztet meg azokat, akik nem ebben az évtizedben kezdtek el metalt hallgatni.

Egy szó, mint száz: Dee barátunk elsősorban a nevében bízhat. Nem tudom, telik-e a MFN-nél megareklámokra, de a rajongók bizalmát megszerezni még ezekkel is nehéz feladat. Mindenesetre én ajánlom az anyagot mindazoknak, akik szeretnek úgy gondolni magukra, mint olyanokra, akik szeretik az izmos, aktuális hangzású, modern metalmuzsikát.

- Fehér Tamás -

THE JERKY BOYS: Filmzene

Warner

Teljesen elárasztottak bennünket az amerikai filmzenék, amikre már volt sok rossz, de szerencsére több jó példa is. Ahogy lenni szokott, Magyarországon a mozi megelőzte a soundtrack, ami a fenti film esetében egy elég pofás kis kollektív.

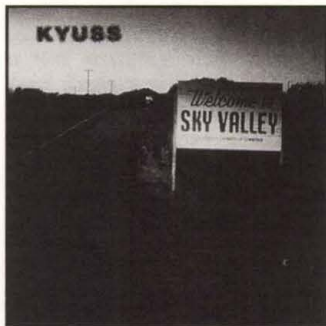
Gondolom még sokan emlékeznek az Emilio Estevez főszereplésével nálunk is bemutatott "Judgement Night" c. alkotásra, melynek zenéje jóval túlélte a film sikerét, zseniális metal-rap párosával. A "The Jerky Boys" is a funky-rock barátságra épül, bár itt a csapatok nem közösen szaggatnak, hanem mindenki "otthon maradt". Ennek ellenére vannak silányabb részek is a korongon, ilyen a COOLIO+THE 40 DEVZ idétlen nyáladzása (a női kórus gyermeket macskanyávogása kiakasztó) vagy a HELMET igencsak nyeglére sikeredett, "Symptom Of The Universe" című újabb BLACK

SABBATH felhozatala. Viszont jó a GREEN DAY fogós punk-rock-ja, a SUPERCHUNK zongoraférfés rockzenéje, vagy a HOUSE OF PAIN agyazibbasztó szövegelése. Plusz itt van a lélekben még mindig ifjú Jones Tomi bácsi is, aki az MTV-ben rongyossá nyűtt Lenny Kravitz féle "Are You Gonna Go My Way"-t adja újra. Tehát jó kis "turkálós" gyűjtemény ez, hiszen mindenki szabadon változhat ízlése szerint.

- SIMKÓ -

KYUSS: Welcome to Sky Valley

Elektra/Warner

Isten hozott a Sky Valley-n, a Kyuss országában! Hogyha fel szeretné szabadtítani az elmédet, felhőtlen szeretné tenni gondolataidat, vagy csak fel szeretné oldódni egy nehéz sivatagi szikla kölapján, akkor válassz ezen ajánlatunkat. A Sky Valley ugyanis a metafizikai felemelkedés és gondtalanság, a békés semmiség tökéletes kombinációját ajánlja. Drámai és nehéz hátterét, ez minden, amire szükség van, céloz hogy elmenekülj egy tudatgáti "Odyssey"-ába. Mindez pedig elérhető közelségben van. A Sky Valley különleges tevékenységeket és lehetőségeket kereső embereket ajánl, olyan speciális túravezetőket, akik gyors iramban és szórakoztatón vezetnek át ezen a briliáns sivatagi területen. Ehhez mindössze annyit kell tenned, hogy felveszed a hangulatot a Kyuss tagjaival (Josh Homme, John Garcia, Scott Reeder és Alfredo Hernandez), és élvezed azt a fajta pszichedelikus muzsikát, amely erős hasonlóságokat mutat az ősi Black Sabbath-tal és a német Monster Magnet kábítószeres irányvonalával. Ennek a nehezen emészthető elborult zenének a segítségével vezetnek végig a "Gardenia" illatos ösvényein. Romlatlan szándékkal taszítanak a "Whitewater"-be, összeismertetnek "Conan Troutman"-nel, továbbá olyan elbűvölő tájakat mutatnak be, mint például egy "Asteroid" által – a súlyos gitárriffeknek köszönhetően – a Sky Valley-ben hagyott hatalmas kráter. Az is előfordulhat, hogy jobban kedveled a "Supa Scoopa And Mighty Scoop" kön-

nyedebb szórakoztatását. Az 1987-ben a napégette tájképből kiemelkedő "Úrkadérok" ezúttal harmadizben tarták ki a Sky Valley kapujait a kíváncsi vendégsereg előtt. Minden kockázat nélkül állíthatom, hogy csodálatos felfedezés vár rád, ha bemerészkedsz ebbe a földöntúli birodalomba. Remélem élvezetes lesz az itt tartózkodásod!

- B.-falvi -

OVERKILL: W.F.O. Warner

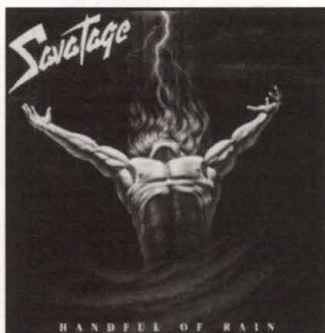
Valami bazi súlyos dolgot szerettek volna Blitz-ék összehozni az új anyagukon, ez már a nyitó riffekből világossá válik a hallgató előtt. Nem tudom, mi baja az Overkill-nek a technikás power témákkal, mindenesetre a W.F.O. merőben más vonalat követ, mint mondjuk a Horrorscope. Manapság divat visszanyúlni a gyökerekhez, az egyszerű megoldásokhoz, a brutálisabb témákhoz. Valahogy az Overkill-lel is ez a helyzet, de náluk ez a váltás szerencsére nagyon pozitívan sült el. Valóban, kár is tagadni, a W.F.O. a pusztá speed-thrash metal megtestesítője. Ebben a szellemben írdtak a nóták, amik szinte végig repesztenek. Talán kevesebb a harmónia, a finomkodás (kivéve a "Bastard Nation"-t, aminek a refrénje legalább annyira fogós, mint az ilyen minősítésű liszt), de a dalok olyan precizitással és baromi energiával szólnak meg, hogy szó szerint kapaszkodnia kell a hallgatóknak. Ehhez mérten a hangzás is kellően száraz, ennyire kikevert bőgőt pedig utoljára a Primus elmezavaros agy-partyjaiban hallottam. Mintha a basszusgitár átvette volna a szólóhangszer funkcióját, annyira az előtérben szaggat. Azt persze az Overkill esetében nem probléma, mivel a zenészek bármelyike megállja a helyét instrumentális szinten is. Blitz ugyancsak hozza a már megszokott formáját, a Cannavino és Verni alkotta háttérénekes páros pedig lehangorlóan üvölti végig a refréneket (Fast Junkie, What's Your Problem). Akármennyire ricsajos és "zajos" is lett mára az amerikai öös muzsikája, a W.F.O. az egyik kedvencem

mostanában, és gondolom, az OVERKILL fanatikusok is hasonlóan érznek majd. Talán a Csupasz Pisztoly című filmkomédiában van egy jelenet, mikor az ügyelet főhőye Drebbin hadnagy fogás gyanánt rendel a pincértől valami erőset... Csak nem az OVERKILL-re gondolt ő is!?

- SIMKÓ -

SAVATAGE: Handful of rain

Bullet proof rec./
MusiCDome

Miután Jon Oliva énekes távozott a bandából és egy kamionos barom kivasalta Chris Oliva gitárost bevalom, hogy száz forintot – 100 Ft = 1 peták – sem adtam volna a Savatage jövőjéért. Aztán csodálatos dolgok történtek. A Testamentből átigazolt a Satrianinál tanult Alex Skolnick és Jon – felbolygva Dr. Butcherként való ténykedését – felerősítette a csapatot. Az általa írt anyag lényegében Chris emlékére készült és esküszöm az Úristenre, hogy a '89-es "Gutter Ballet" óta a legjobb epizód az életükben.

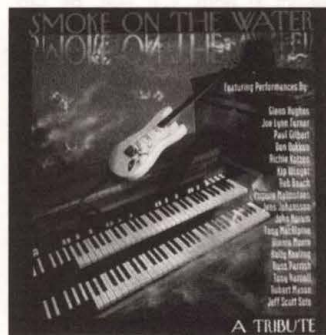
Hogy az egész úgy, ahogy van miért jó? Mert elképesztően monumentális, tele emészthető, de mégsem szirupos dallamokkal, akrobatikus gitárkezeléssel, igényes hangszereléssel. Na persze erre mondják, hogy jó sablonos duma, csak hogy a Savatage zenéjét igen körülményes kategorizálni. Összetettsége talán a Rainbow Rising LP "Stargazer" számával vetethető csak össze. Az indító "Taunting Cobras" még a mindenki által művelt ütőm-vágom, de ezzel csak azt akarták megmutatni, hogy ezt is tudják. Aztán elkezdene zenélni! A "Chance" már egy kis lecke azoknak, akik még nem tudják, hogyan is kell egy számot felépíteni. Akár mini operának is felgátható, amibe még Queen(!) szerű vokált is belecsempészték. A "Stare into the Sun" indítása a Cream "Strange Brew"-ja is lehetne, de aztán egész más irányt vesz az egész és így bocsánatos bűnné válik a hasonlóság. A "Visions" mindössze egy villanás, de bebizonyítja, hogy a zongorának is van helye – már akkor, ha tudnak is rajta játszani – a hard rock birodalmában. Szándékosan

nem metált mondtam – ezért valóban a felelősséget – mert egyes pillanatoktól eltekintve ez nem az. Az "Alone You Breathe" emlékeztet Christopher Olivára, aki már csak felülről szurkolhat egykori pályatársai sikeréért, az énekes Zachary Stevens pedig tökéletesen érzi mindazt, amit számára Jon megkomponált. Csak azt mondhatom, hogy ez a lemez már úgy hiányzott, mint egy marék eső "Handful of Rain" a sivatagban. Sajnálatos, hogy dicső kormányunk bölcs döntései nyomán a zene-szerető fiatalság megfelelő anyagi híján manapság csak a hanghordozók borítóját bámulhatja a lemezboltokban, az otthonokba már ritkábban jutnak el. Aki mégis össze tudja kaparni a CD-re való, azt jó ízlésére való tekintettel javaslom kulturális segélyben részesíteni.

- Szaki -

A TRIBUTE: Smoke on the water

Roadrunner/
MusiCDome

"Cui prodest?" magyarul "Kinek áll érdekében?" Ezt a kérdést akkor szoktuk feltenni magunknak, ha nem pusztán felületes szemlézői vagyunk valaminek, hanem azt is szeretnénk tudni, ami a dolgok mögött van (= Procol Harum). A fenti kérdés önmagától adódik a fent nevezett CD esetében. Tíz Purple klasszikus, 17 elsőigás előadó, lényegében hangról hangra leszedett nóták és egy jó adag aggály Mike Varney producer ötletével szemben. Az újszülöttek kedvéért megjegyzendő, hogy ő az, aki Kaliforniában gitáros östehet-ségeket útját egyengeti, amit egyébként szintén méltányolok. Azt azonban abszolút nem értem, hogy miért kéne a Mona Lisa másolatát az eredetivel azonos áron megvennem, főleg akkor, ha még a festő is él és alkot? Mert, ha áttételesen is, de erről van szó. Jó, tudom, hogy az egész lényegében tisztelgés a nagy példakép előtt, de könyörgöm, nincs egyénisége ennek a 17 zenésznek? Megkockáztatom, hogy Varney jobban tette volna, ha eljön tavaly a PECSÁ-ba és ott élőben felveszi a

Deep Purple emlékkoncertet. De ne legyünk ennyire nacionalisták és fogadjuk el, hogy a Tribute anyaga egy live buli keretében kerül rögzítésre. Biztos vagyok benne, hogy ott legalább egy mákszemnyi egyéni ötletet belevittek volna a fiúk, mert ez az egész így ahogy van, számomra teljesen értéktelen. De mitől is lenne az ellenkezője, mondja már meg valaki?

A zenei alap persze mindenkinél tökéletes. Főleg Deen Castronovo dobos (ex-Hardline) keze alatt égne a bőrök, így aztán a „Rat Bat Blue”, meg a „Smoke on the Water” megtevesztésig azonos Ian Paice elképzeléseivel. Ez utóbbi bármily elcséplést is, még ebben a változatban sem unalmas. Ha mégis ki kell emelni valamit, mert úgy illik, akkor az egyik a „Stormbringer”, amelyen Glenn Hughes, mint (java) korabeli munkatárs, a másik a „Speed King”, ahol meg Keely Keeling (Blue Murder) mutat fel félelmetes hangorgiát.

Vannak persze örületes csalódásaim is, mint pl. a teljesen visszafogott „Space Trucking” – ebben Kip Winger –, vagy a zeneileg bődületes „Fireball” Don Dokken érthetetlenül erőltet énekével. Nem tudom ki hogy van vele, de számomra az egész olyan steril, mint egy szülészoba. Itthon csak olyan gyűjtőknek ajánlom, akik még Zoltán Erikától is megvennék a „Lazy”-t.

- Sz. G. -

NILS LOFGREN: Everybreath – Soundtrack

Stampede/ MusiCDome

Ha ezt a lemezt nem Nils Lofgren, hanem Eric Clapton jegyezné, akkor több milliót lehetne belőle eladni. Pedig Nils Lofgren sem akárkül!

Szólólemezei mellett olyan nagyságok csapatában gitározott, mint Neil Young (a legutóbb Unplugged albumán játszott), Ringo Starr és Bruce Springsteen, akinek E Street Bandjével (aminek jelenleg is tagja) Budapesten is járt, az emlékezetes Amnesty Tour keretében.

Ami érdekes, és csak a legnagyobbak sajátja, hogy ezen a lemezen teljesen más stílusban penget Lofgren, mint főnökeinél. Az Everybreath egy olyan jellegű blueslemez, amit Gary Moore Still Got The Blues-zával lehet mérni. Egyrészt, mert vitathatatlan zenei értékei mellett nem ortodox bluespisták is élvezhetik, másrészt mert ennyire természetes, lélegző megszólalást azon a lemezen hallottam utoljára (annak CD változatán aztán már nem...)

Szóval blúzol, de vastagon! Ebben olyan énekesek segítik, mint Bonnie

Sheridan és Tom Lepson. Szerencsére ők is nagyon otthonosak ebben a témában. A hölgy bizonyítja, hogy Bonnie Raitten kívül is van még jó női blueshilda, és hogy Even Girls Can Sing The Blues! A több, mint hetven pernyi anyag vége felé (úgy látszik ebben a filmben nem is beszélnek, csak zenélnék...) pedig jön a „Besenyő-parádé”. Hét-nyolc perces instrumentális jammelések. A Lions Wake gitárja ugyan még erősen Knopfler felhangokkal küzd, az A. Lefty szaxofon orgiája azonban már bőven jazzben fürdik. (Füldörmester: Al Williams III!) Az Everybreath olyan nyugtató zene, mely helytől és időtől függetlenül autóban, olvasás közben, magában, pláne amikor nincs az ember magában (...) hallgatható!

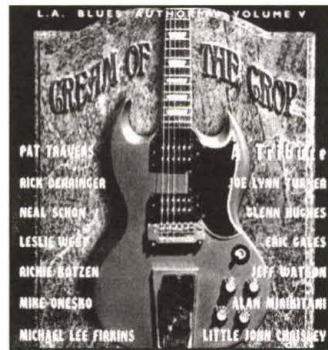
A korlátozott kiadás érdekessége a mellékelt maxi, mely négy nótájában Lou Gramm (Foreigner) Lofgren énekese, és a stílus: country!

Igazi csemege!

- Heidrich -

L.A. BLUES AUTHORITY: VOL. V: Cream of the Crop

Roadrunner/ MusiCDome

A Los Angeles-i Blues Hatóság ötödik fejezetével/CD-jével jelentkezett. Egy válogatás, Glenn Hughes Bluesa, a Stevie Ray előtti kalapemelés és az Albert Kingnek való után A termék krémjét vehetjük „fűlgyre”. Ez a krém persze a Cream terméséből válogatva. 10 gyöngyszem a bluesalapúak közül, 5 a saját termésből, 5 „idegen toll”. A cég szokása szerint más és más muzsikuskok interpretálják a nótákat. Bizonyára megoszlanak a vélemények az ilyen „másolat” lemezekről. Minek tegyek citrompótlót a teámba, ha van citrom is? Miért a másolatot hallgassam Clapton, Bruce és Baker helyett, ha ugyanazért a pénzért az eredetihez is hozzájuthatok? Jogos kérdések. Szívem szerint a PolyGram The Very Best of Cream kiadványával paralell lemezteleníttem volna,

de... (Nem folytatom az eretnek gondolatot, mert a Főnök ceruzája ügyis cenzurálná.)

Szóval kétségeimmel együtt kóstoltattam az anyagot. Magam részéről kedvelem az ilyen próbálkozást, ha jó. Meg aztán érdekes megfigyelní, hogyan nyúl más az adott kompozícióhoz. Az előadók többsége inkább „levette” a Cream eredetieket, mintsem új gondolatokat vittek volna beléjük. Kivételt csak olyan „ászoknál” éreztem, mint Leslie West, vagy Rick Derringer. Adott egy precíz ritmusszekció Tim Bogert (ex-Vanilla Fudge, ex-Cactus, ex-BBA) basszeros, Jeff Martin dobos és helyenként Mike Onisko ritmusgitáros személyében. A gitárosok és az énekesek a számokból belől 80% -ban azonosak.

A Disraeli Gears album első két számával indul a CD. Pat Traers és Mike Onisko felváltva éneklék a Sunshine Of Your Love-t. Több duett nincs a lemezen. A gitárjáték Traversé. A Strange Brew-t Richie Kotzen nem olyan „herél” hangon éneklí, de az eredeti frazirokat jól elkaptá. A gitárszólóban „szájgitározást” is hallunk. Az énekes és a gitáros személye különválik a Sittin’ On Top of The World-ben és a Born Under A Bad Sign-ban. Érdekes, hogy mindkét darabot egykori Deep Purple-énekes jegyzi. Az előbbi Joe Lynn Turner Neal Schonnal, az utóbbit Glenn Hughes Jeff Watson gitárossal adja elő, ragaszkodva a Cream-hangszerezéshez. Mike Onisko sem tett sokat a Politikus megváltoztatására.

Leslie West (Crossroads), Rick Derringer (Outside Woman Blues) és Alan Mirikitani (Take It Back) kissé felgyorsították a számokat. A Mókus, amelynek eredetijét több mint 40 éve Muddy Waters játszotta lemezre, Little John Chrisley harmonikáján és Michael Lee Firkins gitárján szólal meg. Eric Gales Sleepy Time Time előadása számomra csak a változatok számát szaporítja. Végszó?

Kiváncsian várom, ki lesz a Los Angeles-i Blues Hatóság következő „áldozata”?

- Dick Creamsucker -

VAN HALEN: Balance

Warner

Ha létezne a rockzenében is Bajnokok Ligája, ahol ugye az osztályon felüli, klasszis csapatok játszanak, úgy a Van Halen bizonyára oda nyerne besorolást. Divatok jöhetnek-mehetnek, ők járnak útjukat, persze nem szemellenzős lovakként. A Balance is úgy szólal meg, ahogy 1995-ben az illik (Gratulálok Mr. Fairbairn!).

A gitár kellően nyers, ha kell, de végig kultúrált – ha szabad ezt a szót használni – és a jellegzetes dob-sound is mintha egy kissé finomodott volna. Ezekkel együtt a Balance egy azonnal felismerhető és az egyik legjobb Van Halen produkció.

Már a nyitó, The Seventh Sent mennydörgése nyilvánvalóvá teszi, hogy ezúttal milyen zenére számíthatunk. Eddie Van Halen mentes a gitárhősök kóros tüneteitől, nem szólózza szét a dalokat, nagyon is törekszik azok szerves egységként kezelésére. Ettől még senki nem gondolja, hogy elfelejtett gitározni, pláne, ha gondosan figyeljük a lemezt. Az album nagy slágere lehet a Can't Stop Lovin' You és a zongorával és mesteri vokálokkal előadott Not Enough. Sammy Hagar a líraikban és a lendületesebb nótákban is remekel. Még az olyan nyers kompozícióban, mint a Don't Tell Me is mer dallamokat(!) énekelni.

Mindezt persze szédületesen erőteljes orgánummal. Lám így is lehet!... Az instrumentális kompozíciók is izgalmasak és nem bontják meg a lemez szerves egységét. Eddie gitárvarázslata (Strung Out) mellett Alex ritmusorgiáját (Doin' Time) emelném ki, mely ütősparádéhoz még Neil Peart (RUSH) is gratulálna, pedig ő igazán tudja, hogy kell dobszólót komponálni.

Érdekes még, hogy a Van Halen fivérek végre megemlékeznek gyökereikről, az Amsterdam című opusszal.

A Van Halen nagy előnye, hogy a rockzene tengerében szigetként áll, függetlenül a számára neveléséges viharoktól. Ők kérem nem követik, hanem diktálják a divatot! (És Eddie Van Halen új „arculata” is tetszik). Ehhez persze olyan zenészi kvalitások és dalszerzői képességek szükségesek, amiben a csapat szinte verhetetlen. Na ja, zseninek születni kell! Ugye, Eddie?

- Heidrich -

AKELA: Farkasfarsang '94 Hungaroton

Az Akeláról talán annyit előljáróban, hogy már hagyománnyá vált nálunk, hogy évközben adott „rendes” koncertjeik mellett a zenekar megtartja az évenkénti Farkas-napot (idén állítólag kettős is, mivel kétszer van Farkas névnap a naptárban) akkor, mikor az a

napról szerint esedékes, valamint februárban csinál egy nagyszabású farsangi bulit. Az első ilyen esemény meglehetősen katasztrofális kihatással volt a zenekar pénztárcájára, mivel szolid és visszafogott közönsége csaknem szanalásra kész állapotba hozta a Nagycirkuszt. Ezt a bulit épp emiatt – meg hogy nemigen adtak neki máshol helyet – cirkuszsátorban rendezték a Felvonulási téren. Cirkusz természetesen itt is volt, most a kerületi önkormányzat jóvoltából, végül azonban létrejött a koncert, és most ennek felvételéből került 17 dal a kazettára.

Mikor elkezdtem hallgatni a felvételt, eleinte azt hittem, rossz szalagot csempésztek a tokba, ugyanis valami komolyzene szól az első percekben, azután viszont már belecsep a húrokba az Akela-legénység, és kétség sem lehet a továbbiakban, 'kivel mágnesezték fel a hanghordozót. Koncertfelvételben meglepően jól szól az album, bár gondolom, ebben van némi része annak is, hogy eléggé kevés tiszta hangot használ az együttes, főleg az agyontorzított gitár dominál a dalokban. Viszont tisztán hallható az ének, és időnként a megénekeltebb közönség is jól szerepel, szóval igazi koncerthangulat van, ha lehunyod a szemed. Néha ugyan gerjed a cucc meg mifene, de alig hiszem, hogy az Akela rajongóit ez zavarná. Nekik külön örömhír még, hogy a két eddigi albumon nem szereplő három dal is helyet kapott a válogatásban – legalább annyira optimista a szövegük, mint a többienek, zeneileg szintén elég hasonlóak –, viszont én személy szerint hiányoltam a Nincs helyem és az Az Isten háta mögött című műveket, bár az is igaz, a szalaghossz egy idő után határt szab a válogatási kedvnek.

- A.F. -

MANIC EDEN: Vs

SPV/Musicdome

Ha hagyományokra sokat adó, az érzelemgazdag, Coverdale - féle bluesos hard rock feltétlen híve lennék, akkor valószínűleg a betonba döngölném bele ezt a lemezt, azzal a felkiáltással, hogy mélységesen fáradt, csalódást

keltően ötletelen anyagának jobb lett volna, ha meg sem jelenik.

Csak hogy a fent nevezett műfajt nem istenítvén – legfeljebb kedvelvén – nem kelek ki ellene ily vérszomjas módon. Tegyük meg ezt a Whitesnake-örülék. A Manic Eden-ben ugyanis ezen legendás csapat volt tagjai szerepelnek, név szerint Adrian Vandenberg, Rudy Sarzo, és Tommy Aldridge, megfelve a volt Little Ceaser frontemberrel, Ron Younggal. Úgy látszik, elmúltak azok az idők, mikor ezek a nevek garanciát jelentettek a stílus kedvelőinek, mert ezen a korongon olyan hendrixizmus uralkodik, ami még az afféle félig-meddig kívüllőt is meglepi, mint én vagyok. A lemez szinte hemzseg a tipikusan Hendrix-féle, hatodik fekvésben lefoglott bluesakkordoktól. Nem tudni, hogy ez valamiféle nemtörődöm koncepció része-e, vagy a totális ötletelenségé, de a magam részéről hajlanék az utóbira. Azok a nóták ugyanis, amelyek nem vezethetők vissza közvetlenül Jimi-hez, nem valami falrengetők. Vandenbergről is itt derül csak ki annyi év után, hogy nem istenáldotta tehetség. Kár, mert én bírtam a srác bűráját. Amit itt játszik azonban, az cseppet sem izgalmas, inkább elkoptatott blues-rock sémagyűjtemény.

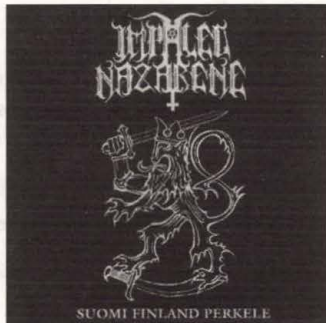
Hiába a jó hangzás, ha nincs mit élvezhetővé tennie. Egyedüli kivételként a Keep It Coming említendő meg, ami egy kifejezetten dögös hard rock téma. Említésre méltó még a Ride the Storm lírája, amit azonban – sajnos – egy bizonyos Led Zeppelin már próbálgatott annak idején – akkor a Babe, I'm Gonna Leave You lett az eredmény.

Hát ennyit a Manic Eden-ről.

- fehértomo -

Impaled Nazarene: Soumi Finland Perkele

Osmose Prod./
MusiCDome

Kemény 30 percet hozott össze legújabb remekén a legörültebb image-el kiálló black metal csapat. A finn csodabogarak eddig sem arról voltak híresek, hogy a végtelenségig nyújtják anyagaikat, ám

aki ezúttal a játékidő alapján ítél és csupán állatias nyöszörgést vár a hármás Impaled korongtól, az téved! Nehéz megfogalmazni az Impaled Nazarene lényegét, sőt talán lehetetlenség is. Persze én most elintézhetem izomból a dolgot annyival, hogy olcsó pogány hajcihő, vagy egy pár gógyis istenkáromlása, de ebben az esetben nem ragadnám meg a dolgok lényegét és félrevezetném a hallgatót. Akik nem csupán a szabad vallásgyakorlat egyik elfajult intézményét vélik felfedezni a csoportban, azok valamit egyetemeset fognak tapasztalni. Ez a világi dolog pedig minden alkalommal más és más förtelmes alakban tárul elének. Az együttes ereje pedig ezen járulékok gazdagságában szunnyad. A „Soumi”-n is páratlan formagazdagsággal találjuk szembe magunkat, hiszen hallhatunk itt kegyetlenül szakító black szózatokat, szénfekete intro imákat és zengő dallamokat.

Fura egy gondolatvilág ez, egy önkényesen megnyírbált néprajz. Nehéz lenne itt és most bármit is bemesélni a hallgatónak a finnek zenéjéről, hiszen mindenkinek máshol van az a bizonyos tűrőhatár, a tartalomhoz pedig úgyis mindenki jelleme és beállítódása szerint fog igazodni.

Tehát újból felmerül a kérdés: Ezek eszelősek csupán, vagy életművészek? A kommentár rajtad múlik.

- Simkó -

Diamanda Galás with John Paul Jones: The Sporting Life

MuteRec/HMK

1993. ősz, valamikor éjszaka. Ülök a rádió előtt, épp valami cikket írok, mikor az addig jellegtelen zenék után valami elképesztő hang arra kényszerít, hogy abbahagyjam az írást. Nincs mit tenni, erre oda kell figyelni. Mondjuk, mint Laurie

Andersonra vagy Klaus Nomira. Hálstennek a dal után egy stúdióbeszélgetés jön, elmondják, hogy Diamanda Galásnak hívják a csajt. Számomra tök ismeretlen a név, na de másnap irány a Wave, hátha nekik van.

Volt. Ismeretségünk tehát innen datálódik, bár nem minden albuma nyerő nálam, pl. a zene nélküli Vena Cava háttorzongató üvöltéseit nem sorolom a kedvenceim közé, ahogy a Litanies of The Satan sem.)

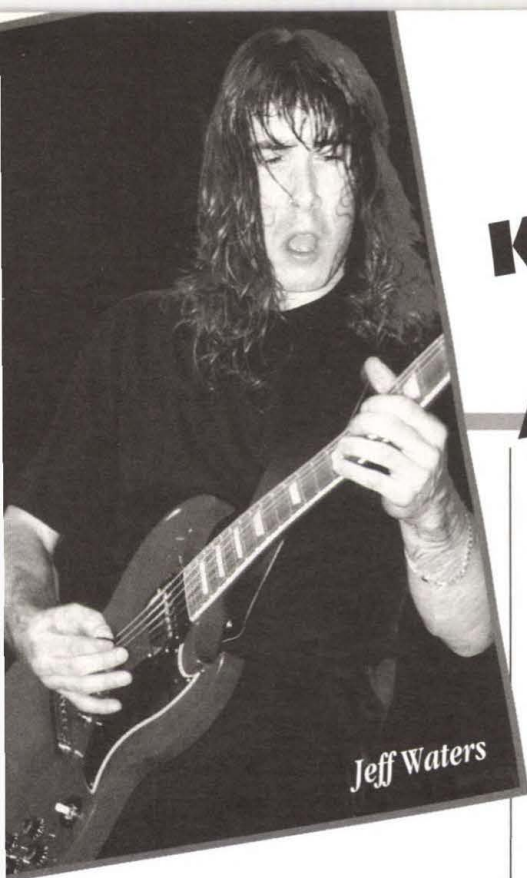
Diamanda most John Paul Jones-szal (Led Zeppelin, basszusgitár) követi el egy aránylag könnyeben emészthető albumot. Jones főleg mint hangszerelő és kísérőzenész, ill. producer van jelen, a dalok többségét Diamanda egyedül jegyzi. A legtöbb dalban annyira nincs semmi rendkívüli, hogy első hallásra gondolhatnál akár Tina Turnerre (You're Mine) vagy a Tony, amelyek csaknem teljesen tradicionális soul-dalok – itt most nem a diszkókban mostanában soul című alatt hallható nyavalygásra gondolok –, de ide tartozik az egyetlen nem saját dal, a Dark End of The Street is) vagy Janis Joplinra (Baby's Insane, meglehetősen blues-os). Egész addig, míg Galás pár, a torka mélyéből megeresztett rikoltással ki nem oltja ezt a gondolatot. A hangszerelés is teljesen hagyományos a legtöbb dalban, talán annyi kivétellel, hogy a basszusgitár többnyire a szokottnál kicsit nagyobb teret kap.

Persze van pár dal, ami félreérthetetlenül Galás stílusjegyeit hordozza, például a görögül előadott Szkótoszeme (Ölj meg!) és a Katará (Boszorkány), de a címadó The Sporting Life is ennek jegyében fogant. Így hangszerelve élvezhető dalok, de ha csak az énekre figyelsz, az a Diamadára oly jellemző sátáni üvöltések, rikoltóhadaró szövegmondás és démoni kacajok keveréke (nem véletlenül állítják egyesek, hogy van valami sátáni ebben a nőben...). De nem kivétel a Last Man Down sem. Itt a kíséret ugyan végig blues, de az ének... Pedig Galás, hangját tekintve, operaszínpadon is megállná a helyét. Torokból nyom olyan hangokat, mint amit a felső regiszterekben nyüzsgő gitár kiad, vagy a sirálytelep zaja... Elképesztő a csaj! Rádadásul ezen az albumon még a kevésbé elvontak által is befogadható a zenéje. Persze némi lelki felkészítés se árt, ha Diamanda Galást akarsz hallgatni...

- Zerge -

LEMEZTELENÍTÉS

Kanadai „sokkterápia” Annihilator

Bécs Szene Café '95. febr. 15.

Sajnos az újságokból kiolvasott infók most is eléggé félretájékoztattak, mivel a meghirdetett másik két banda (Morgana Lefay és Freak Of Nature) nem játszott ezen az estén. A végefelé volt egy olyan gyanúm is, hogy a meghívott vendégcsapatok az egész turnét lemondhatták. Erre vonatkozóan nincsenek pontos értesüléseim, de az Annihilator zenekar állandóan bizonytalan léte miatt nem csodálkozom rajta.

Az esti „összecsapást” a Dr. Shivago nevű német rocknégyes kezdte igen nagy intenzitással, mintegy 450-500 fős hallgatóság előtt. Ez a szám később sem változott, de érezhető volt, hogy mindenki egyöntetűen a főbandát várja. A beugró vendégzenekar „munkáját” nagyban elősegítette az a tény, hogy a közönség türelmes volt, s diplomatikusan végighallgatta a produkciót. A banda játékában a germán heavy metal zene hagyományai érvényesültek és a dalaikban leginkább a Gravestone együttes örökségét lehetett fellelni. A csapat mintegy 40 perces programja jó

volt, a színpadi mozgás is lendületesnek hatott. Ami fölöslegesnek éreztem az a gitárszólós blokk volt. Egy első lemezes bandának ne az legyen a célja – előzenekari pozícióban –, hogy a zenészek több percen át hangszertudásukat fitogtassák. Ilyenkor az a legokosabb, hogy minél több dalt játszanak el az albumról, mert ettől fogyhat jobban a lemez! Vagy ez csak időhúzás volt?!

Annihilator. Nyugodtan mondhatnám, hogy ez a koncertprogram nem is a „King of the Hill” lemezanyagról szólt. Igazából még itthon, a koncertre való indulás előtt abban reménykedtem, hogy hasonló megoldásban lesz részem, mint a tavalyi Rockhaus-i Accept bulin, és bejött. Az Annihilator zenekar kijött, elkezdett játszani és ugyanúgy járt el, mint német kollégáik. Napjainkban úgy látszik inkább az ésszerű és célirányos zenélgetések a „divatosak”. Az első nótánál „Alice In Hell” mindjárt csodálkoztam is egyet. Tájékoztató: az énekesi teendőket most Jeff végzi. Az elején azt hittem, hogy a koncert fél playback-ről megy, mert Jeff a refréneknél még a mikrofon közelében sem tartózkodott. Utána észrevettem, hogy a basszerossal közösen osztott „trillázást” végeznek.

Amit tudni kell az Annihilator zenekarról az az, hogy a második LP-jük óta sűrűn változott a csapat felállása. Emiatt nem szokták mindig a többi tag nevét és hangszerét nyilvánosságra hozni, s egyre bonyolultabb ezáltal a beazonosításuk!

A második-harmadik nóta után már ren-

deződtek a sorok, s „futószalagon” jöttek a nóták, szinte szünet nélkül. Csakhogy néhányat említsek: Alice in Hell, King of the Hill, Phantasmagoria, Fiasco, Knight Jumps Queen stb. A számok kiválasztása és sorrendisége nyugodtan ráillett volna a „Bag of Tricks” válogatásalbum turnéjára is. Szerintem Jeff túl sokat nem akart variálni. A színpadi mozgás egységes volt, szinte csak Jeff járkált. A többi zenész beállt – vagy beült – a stabil egy négyzetméteres helyére és könnyörtelenül zúztak. Ja kérem, ehhez is érteni kell, hogy hogy lehet egyhelyben állva eladni egy bulit, amúgy Black Sabbath módra. A gitárszólóiban Jeff és a másodgitáros (majdnem) egyenlő arányban „testvériesen” osztottak meg. Egyértelműen látszott, hogy az egész csapat élvezi a showt és a jelenlévő hallgatóságot meg akarták győzni arról, hogy az Annihilatornek igenis van létjogosultsága és jövője.

Végezetül csak annyit, hogy a koncertek időtartama alatt a hang és fénycucc megfelelő arányokban kooperáltak együtt, s technikai hibákat nem észleltem.

Utolsó megjegyzés: az Annihilator mostani kiadója csak jól járt a fiúkkal. A csapat produktumai jók, s akármilyen mellékes tényezőket is veszünk alapul, a banda kétséget kizáróan egy tuti koncertzenekar most is.

Lőrinczy Attila

Fotó: Tyuki

A beszámoló létrejöttében a KMC Kazetta és Sokszorosító KFT (2044 Budaörs, Baross utca 77. Tel.: 06-20-344-131) volt segítségünkre.

'95 januári-februári számunkban két rejtvényt adtunk fel.

Az egyikben arra voltunk kíváncsiak, hogy hány éves volt tavaly októberben a Tankcsapda zenekar.

Azok válaszoltak helyesen, akik azt írták, hogy 5 éves volt.

A helyes megfejtők között a zenekar 3 pólóját sorsoltuk ki.

Nyertesek: Piller Zsanett, Ecser

Elek Ildikó, Komádi

Gyalogh Ervin, Cserszegtomaj.

Nyereményeiket postán küldjük el.

A másik fejtörő egy keresztrejtvény volt.

A főszóban a Roland cég jelmondata vált olvashatóvá, ha helyesen sikerült kitölteni.

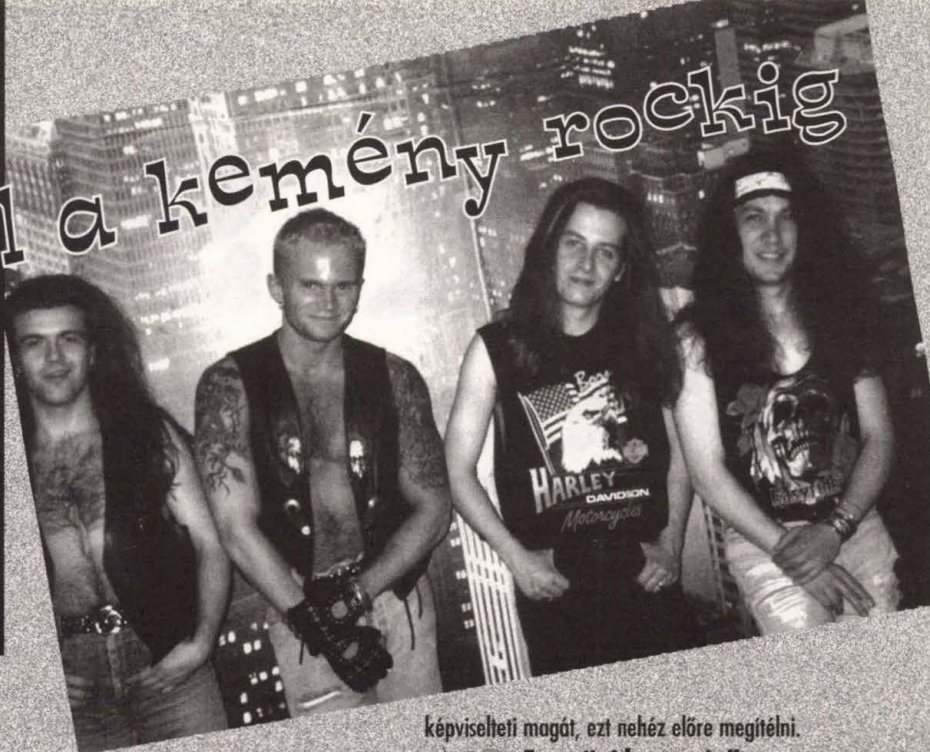
A jelmondat a következő: **We Design The Future**

Nyertesek a következők: Rabecz Tamás - Zagyvasztó, ifj. Kopasz László - Komárom, Rusznák György - Tótkomlós, Virág Ákos - Szekszárd, Opitz Dániel - Győr, Békó Zoltán - Martonvásár.

Nyereményük az Intermusica által felajánlott Display magazin egyéves előfizetése (egy nyertesnek), 2 db reklámdzseki, és 3 db reklámpóló. A nyereményeket az Intermusica osztja el és postázza címekre.

LOLKA & BOLKA

Esti mesétől a kemény rockig

Nem, nem! Jelen esetben szó nincs a régi tévés mese rajz-filmfiguráiról. Még mielőtt bárki is harsány kacajba kezdene leszögezném, hogy egy „komoly” rock’n roll bandáról teszünk most említést néhány mondatban.

A beszélgetés apropóját a csapat bemutatkozó négyszámos demója adja (angol és magyar nyelven) és az, hogy a zenekar nagylemez várományos lett.

Lőrinczy Attila Berke Gábor énekes/gitáros zenekarvezetővel beszélgettünk.

R Gábor, miből adódott, hogy keletkezett a csapat neve?

B.G.: Sokat gondolkoztunk, nem egy egyszerű metálos nevet akartunk kitalálni. Az volt a szempont, hogy az elnevezés egyszerű és könnyen megjegyezhető legyen. Csak úgy poénból jött e két mesefigura neve, s mert mindenki emlegette, hogy milyen muris, ezért itt lestopoltunk.

R Én nem szeretem a stílus-meghatározásokat, de mégis merre felé vettétek utatokat a zene labirintusában?

G.B.: Amit mi játszunk, az egy igen széles skálán mozgó hard rock zene. Vannak benne esetenként durvább thrash részek is, de egyébként elég vegyes.

R Mikor alakult a csapat?

B.G.: ‘94 év elején alapítottuk a zenekart Vári Attila basszusgitárossal, majd olyan társakat-barátokat kerestünk, akikkel hosszútávon is el tudjuk képzelni a banda létét. Érttem itt az emberi dolgokat, hogy gond nélkül egymásra tudjunk hangolódni minden tekintetben.

Tulajdonképpen augusztus után kezdtünk el komolyabban próbálni, majd lejutottunk Tokajba a Rock Gyermekei Tehetségkutató Táborba és ott szerencsénkre nyertünk egy különdíjat a Polygram kiadó jövőtábor.

R Mit reméltek ettől a lehetőségtől, és mit tartalmaz a nyeremény valójában?

B.G.: Ez a különdíj egy fél éves előszerződés. Ez azt jelenti, hogy ‘95 áprilisáig kaptunk 6 hónapot, hogy lemezanyagot készítsünk és sokat bulizzunk. Ezután ismét leülnek velünk a kiadó képviselői tárgyalni a továbbiakról. Ez a tény most nekünk egy elég jó lökést ad ahhoz, hogy komolyan próbáljunk és koncertezzünk. A többi majd elvlik.

R Szerintetek mennyi sanszotok lesz erre az egész ígéretre?

B.G.: Jó kérdés. Gondolom az egész csak azon múlik, hogy a kiadó lát-e fantáziát, eladhatóságot a produkcióban. Mi igyekszünk, de hogy sikerül-e ebből egy starttrakész „csödületet” összekreatálnunk az majd kiderül. A mai világban, amikor rengeteg zenei trend

képviselteti magát, ezt nehéz előre megítélni.

R Egy rövid „mesét” kérnék az eddig történetekről?

B.G.: Eddigi (zenei) életünket főleg az alkotás és a fővárosi bulik pergesse jette ki. Játszottunk már majdnem az összes rockklubban, és most indulnak be a vidéki akcióink is. Plusz kaptunk egy lehetőséget a Rádió 8-as stúdiójától egy nóta felvételére, ami történetesen a „Te vagy az a lány” című dalunk volt. Továbbá a napokban készítettük el az első négyszámos demónkat, aminek angol nyelvű verziója is van, hisz sosem lehet tudni?!

R A lemezcégnak vettétek fel a nótákat, vagy másirányú terveitek is vannak?

B.G.: Természetesen a cégnek vettük fel, hogy hallják a fejlődést és a munkát, amit a megadott idő alatt végeztünk, de ha esetleg nem jön össze semmi, akkor egy magánkiadón is gondolkozunk idővel. Tudatosan melózunk, s adott esetben ha kell „házalni” is fogunk vele.

R Befejezésül mutasd be a csapatot!

B.G.: A zenekar tagjai: Vári Attila -basszusgitár, Balogh László -gitár, Kabátnik Zsolt -dob és jómagam Berke Gábor -ének/ritmusgitár.

Címünk: Berke Gábor 1051 Budapest, Sas u. 5.

Koncertek: április 7. Érd, 22. Szeged

Koncertek – Külföldön

Eric Clapton

április 13. – Berlin
14. – Bremen
24. – Frankfurt
25. – Dortmund
27. – München

Rolling Stones

június 13. – Köln
15. – Hannover
augusztus 3. – München
17. Berlin
19. Hockenheim

Bon Jovi & Van Halen

május 27. – Bréma – Weserstadion
30. – Essen –
Georg Melches Stadion
június 1. – Chemnitz – Sportforum
7. – Berlin – Waldbühne

Régi idők rockija...

Bon Scott

emlékkoncert

E Klub - február 17.

Az utóbbi hónapokban elszaporodtak az olyan rendezvények, ahol válogatott csapat emlékezik egy aktív, vagy már "eltávozott" énekesről, feloszlott zenekarról. Az elgondolás nemes, hiszen a rocknak vannak és voltak olyan egyéniségei, akiknek életműve nélkül nem lehetett volna az egész műfaj azzá amivé fejlődött. A baj általában akkor kezdődik, amikor ez az életmű olyan óriási, hogy a szerzők - a bőség zavara miatt - mértéket nem ismerve állítanak össze egy vég nélküli műsort. Bizonyára nem könnyű nemet mondani egy-egy jelentkezőnek, de elsődleges szempont mindenképp a hallgatóság állóképessége és türelme. Rosszul megválasztott időtartam esetén lassan oda az érdeklődés, megkezdődik az elszívárgás.

Ez az emlékműsor ebből a szempontból - is - tökéletesnek bizonyult. A koncert vége felé nemhogy távoztak, hanem még inkább jöttek az érdeklődők. Korukat tekintve, lényegesen fiatalabbak voltak, mintsem az ember gondolná, hiszen inkább csak az utódot, Brian Johnson-t ismerhetik, mint a nagy elődöt. Ez a fajta érdeklődés a "régidő rockija" iránt mindenképp ígéretes a jövőre nézve. A felépők nem egészen két órán át nyomták az AC/DC klasszikusokat, bár a meghirdetett kezdéshez képest „némi” késéssel - 21 helyett 23 óra - csaptak a lovak közé, akkor viszont istenesen. Még annyit, hogy, amikor már majd szétvetett mindenkit a várakozás, bejelentették, hogy a buli előtt a Kis-Gidó Band három "Live" klipet vesz fel. Egy kicsit sumák volt a dolog, mivel a szépszámú jelenlévő nem miattuk érkezett, ám ez a videó totálképből később nem fog kiderülni.

De mostmár valójában térjünk a tárgyra! A házigazda Damned Road és a számtalan vendég meghálálta az előlegezett bizalmat akárcsak a technikusok, akik tökéletes, az AC/DC hagyományokhoz méltó megszólalást biztosítottak. Már az indító "Riff Raff" úgy vágott a falhoz, hogy azt hittem ott maradok. Egyetlen észrevétel: máskor szilárdabban rögzítsék a mikrofonokat a kábelekhöz, mivel többször is előfordult, hogy Scotty csak a mikit rántotta ki a kengyelből, a zsinór ott maradt.

Engedtessek meg, hogy a legeket emeljem

ki a résztvevők közül, mert különben regényt lehetne írni. A tömeget leginkább Kalapács Józsi tudta felhergelni, mégpedig a Pokolgéptől származó "Bon Scott emlékére" írt nótával. "Térden állva emlékezzünk!" - szólt az üzenet és Józsi maga is jó példával járt elől. Szinte megható pillanat volt, amint zsúfolt küzdőtér átment térdepelőbe. Az est folyamán még Gidófalvyt is visszahozta a buzgalom és Kalapács nyakából szívta a magaslati levegőt, lejjebb bizony az már igen sűrű volt.

A nap meglepetése a Sing Singes "Hangya" új punkosra vágott sérója volt, míg a műsor lopása a "Jailbreak", ami akkordementben és ritmizálásban "csak" 100%-ban nyúlta le a Them együttes 1965-ös sikerét, a "Gloria"-t. A felvonult zenésztársadalom óriási lelkesedéssel vetette bele magát a küzdelembe. Látszott, hogy valamennyien őszinte hívei az elhunyt énekesnek és nem csak azért csinálják az egészet, mert éppen nincs más dolguk.

Mint mondtam egyetlen énekes kiemelése nem igazán fair a többiekkel szemben, Gubás Tiborral (ex/7-Tirana Rockers) mégis megteszem, főleg a "TNT" mint amikor az azonos időt futók között a célfotó dönt. Nála ez az orrhossz sörösfalka képében is jelentkezett, amiből szorgalmasan öblögette "izzadó" hangszálait.

Még valami. Az AC/DC nem éppen a változatosságról híres, akik viszont nevüket adták

a megmozduláshoz, ezt az "egyhangúságot" töltötték meg étellel és sokszínűséggel. Bon Scott, nyugodj békében, ti pedig, akik emlékeztetek, éljete soká!

- szaki -
Fotó: Tyuki

KUTYAVILÁG A KÖSZI-BEN

Nem tévedek, ha azt mondom, hogy az utóbbi időben sok szó esik az uniformizálódott rock- és metálvilágról. Felejtethető zenekarok és szövegek között kell választani, a koncertjárók pedig nem mindig egy meghatározott névre, hanem az általa képviselt műfajra dobálják magukat. Aki már ebbe született bele, annak persze ez is jó, mert nem tudhatja, hogy volt jobb.

A jelenlegi egyéniségek nélküli masszából csak az lehet a kiút, ha vannak - lesznek - olyanok, akik nem kérnek a rájuk erőltetett és a médiából áradó jellegteleniségből, megpróbálják saját útjukat járni. Nos, ilyen térítő szerepet vállalt fel a **Prognózis** élén **Vörös István**. A tavaly kiadott "Kutyavilág" CD már jelezte, hogy nem kívánnak beállni az éppen divatos műfajok sodrába. A PECSÁ-ban a Manfred Mann előzenekaraként ebből adtak ízelítőt, az utóbbi

időben pedig a fővárosi Kőbányai Szabadidő Központban - KÖSZI - több órás műsor keretében végzik missziójukat. A kántálást klasszikus értelemben vett rock helyettesíti és a helyszínen látott 4-500 fős zsűri - a terem méretéhez képest ez már teltháznak számít - zsoldároskönyv nélkül fújta az imát.

De mi is történt ezen az estén? Hosszú idő óta először hallottam énekest énekelni - nem sajtóhiba -, értettem a nóták szövegét. A megszokott headbangelést és esztelen rohangálást száműzték a színpadról, helyette kifejező gesztikulációkat, zenel ellenpontozást, változatos számokat, zenészek közötti kiegyensúlyozott szereposztást vetettek be. A nyitányt a "Minden viha-

ron át" - a leendő LP címadója - képezte, de akár ezt, akár a repertoár többi számát nézem is, leginkább Bruce Springsteen jut az eszembe. Vörös ezt nem is nehezményezi, sőt megvan róla a filozófiája: „Tina Turner mondta egyszer, hogy bármiből meríthetsz, csak te magad benne légy.” Márpedig ő derekasan merített és benne van nyakig, de nem másolt és ez óriási különbség. Elmondása szerint mire megismerte Bruce zenéjét, saját stílusát már kialakította.

Társai nem kevésbé voltak formában, főként a billentyűs, akit megfelelő időpontokban tökéletesen egészített ki a szaxis. Minden szám egy külön történet, külön egység - „Megvár a Balaton”, „Semmit ne kérj”, „Add ki magadból a feszültséget”, össze nem keverhető a másikkal. A szövegek mindennapi életjelenségek, egyértelműek és még kiskorúak(!) számára is elfogadhatóak. Nem véletlen, hogy jelenlévő 40-es évfjártú szülők magukkal merték hozni az „utánpótlást”. „Az egyszer úgyis eljövök érte”, „Olyannak szeress, amilyen vagyok” alatt a fizetők és a fizetettek között állandósult a kapcsolat. Valami, - ha csak egy estére is - visszazökkent azokból az időkből, amikor még rázott a rock. Igaz, akkor még nem „Kutyavilág”-ban éltünk.

Szaki

Fotó: Dusi

Vörös István

Black Jack Rock Klub programja

Április:
07. Mr. Basary
08. Tirana Rockers
14. Maraton
15. Southern Special
ACID ROCK PARTY

21. Flying Carpet
22. Irigy Hónaljmirigy
28. Lucky Blues
29. Márton
és a Hősök

Budapest, Nagykörösi út 1. D.J. Sámson és Frici
Koncertkezdés 23 óra, utána zene reggelig

Abol minden hangnak súlya van

Nem nagyon kényeztetni közép-kelet európai közönségét a Dream Theater. A New York-i csapat amúgy sem ruccant át túl gyakran az öreg kontinensre, de ha mégis, turnéik számára a München- Bécs vonal jelenti Európa keleti határát. No persze, csak jobb esetben! Mert idén már a hozzánk viszonylag közel eső Bécsig sem jutottak el, ezúttal már a német határtól 60 kilométernyire fekvő felső-ausztriai Wels-ig kellett autózniuk azért, hogy John Petrucci gitáros véleményét megkérdezhessük az amúgy zseniálisnak kikiáltott harmas számú Dream Theater anyagról, az "Awake"-ről...

John Petrucci:

Én szeretem ezt a lemezt és azt hiszem mindig is szeretni fogom! Néhányan ugyan azt mondják, hogy az "Awake" egy alapjában véve más hangulatú lemez, mint a '92-es albumunk, az "Images And Words" volt, de egyáltalán nem hiszem, hogy ez így lenne! Természetes, hogy a két anyag között vannak különbségek, de ezek inkább technikai eredetűek. Az "Images And Words" talán kicsit uniformális megszólalású volt, hiszen végig ugyanazt a stúdiót, ugyanazt a technikát, ugyanazokat a hangszereket használtuk, ezúttal mindent, a dobokat, a gitárokat, a basszust, a billentyűket és az éneket is az adott dalhoz rögzítettük, éppen azért, hogy elkerüljük az egysíkú hangzást. 7 húros gitárt, 6 húros basszust is használtunk néhány dalban, különböző gitárokkal, több különféle erősítővel dolgoztunk, és ezúttal James is vál-

tozatosabban képezte a hangját, néha tisztábban énekel, néha kevésbé. A két album közötti különbséget én elsősorban ebben látom, karakteresebb, jellegzetesebb, individuálisabb ez a lemez, mint az előző volt.

A nagy sikerű "Images And Words" albumot annak idején teljes egészében egy stúdióban készítették, ezúttal viszont jónéhány helyen megfordultatok. Miért?

John Petrucci:

Négy különböző stúdióban dolgoztunk. A dobokat egy nagyon drága stúdióban vettük fel, mert a dobokon nagyon sok múlik, s nem akartuk, hogy ezen "ússzon el" az album. Később átmertünk egy lényegesen olcsóbb stúdióba, itt rögzítettük az éneket, a gitárt, a basszust és a billentyűket. A keverést egy nagyon jó adottságokkal rendelkező Los Angeles-i stúdióban kezdtük, de nem nagyon voltunk megelégedve az eredménnyel, ezért visszamentünk New York-ba, s végül ott fejeztük be a lemezt.

Most elégedettek vagytok a hangzással?

John Petrucci:

Igen, minden szempontból. Ez az album, most pontosan úgy szól, ahogy azt korábban megálmodtuk.

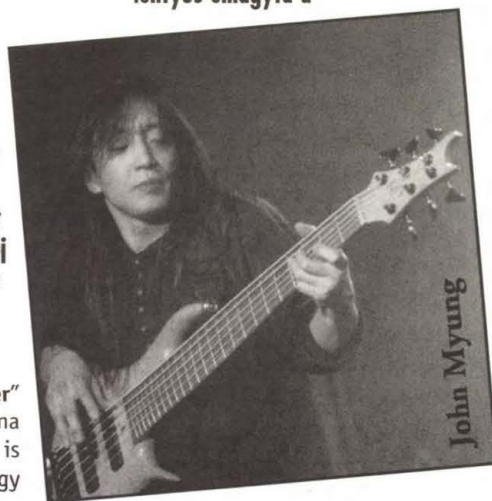
Az előző albumotok óriási sikerében nagy szerepe volt annak, hogy a "Pull Me Under" a kislemeztáblákra is megjárta. Sokan hitték, hogy az új lemezre megírjátok majd a "Pull Me Under" második részét...

John Petrucci:

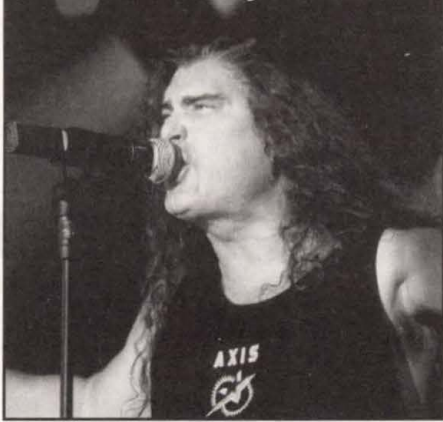
Ha-ha, ez lehet, de a "Pull Me Under" egyrészt nem olyan dal, amely elbírna egy "folytatást", másrészt meg nem is igazán lett volna kedvünk ahhoz, hogy

megcsináljuk! Tudod, nekünk nem nagyon megy az ilyesmi, egyszerűen azt írjuk ami jön, s ha magunkra erőltetünk dolgokat, azok rendszeresen nagyon rosszul sülnek el, úgy hogy nálunk eleve fel sem merült az ötlet, hogy írjunk egy "Pull Me Under 2" -t! Hogy az új lemezen lesz-e majd egy ilyen sikeres dal, vagy sem, ezt most még nehéz megmondani! Szerintem a "Lifting Shadows Off A Dream", a "Caught In A Web" vagy a "The Silent Man" akár túl is szárnyalhatná a "Pull Me Under" sikerét, de hát ki tudja ezt előre. Tagadhatatlan, hogy szép számmal voltak olyanok, akik az "Images And Words"-t csak a kislemez sikere után vették meg, de ha ennek ellenére tetszett nekik a teljes album, akkor bizonyára az új anyagot is meghallgatják majd. S akkor függetlenül attól, hogy az "Awake"-nek lesz-e a "Pull Me Under"-hez mérhető sikerdala vagy sem, ezeknek az embereknek nem fog csalódást okozni, mert a Dream Theater ma is ugyanaz a zenekar és ma is ugyanazt a zenét játsza, mint 1992-ben. A két korong között természetesen vannak különbségek, de a gerinc ugyanaz.

Sok évnyi közös munka után a tavalyi esztendő végén Kevin Moore billentyűs elhagyta a

James LaBrie

zenekart, a rövidke hivatalos kommuniké szerint pusztán zenei okok vezettek a szakításhoz. Mi az igazság?

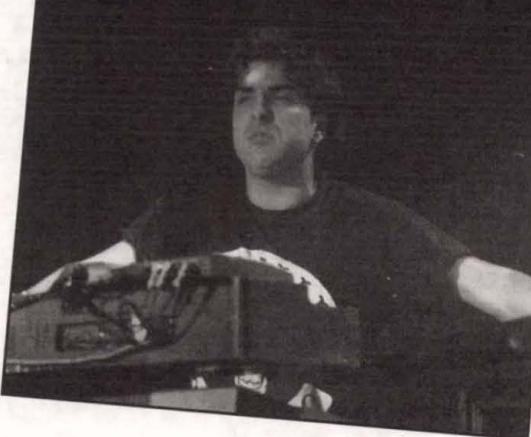
John Petrucci:

Ez. Kevin zenei ízlése az utóbbi időben nagyon sokat változott, abszolút más zenét hallgatott, mint korábban, s nem igazán kötötte már le az amit mi itt a Dream Theaterben csinálunk. Más zenei elképzelései voltak, mint nekünk, a gondolatai másutt jártak, mint a miénk. Emberileg remekül megértettük egymást, de a próbateremben nem voltunk már azonos hullámhosszon és ezt már nem lehetett nem észrevenni!

A szakítás után Kevin elköltözött New Yorkból, valahova nyugatra, s úgy tudom, hogy most dalokat ír. Nem tudom még, hogy mit fog csinálni, miből fog élni, de szerintem még ő maga sem tudja. Röviddel azelőtt, hogy átjöttünk Európába, beszéltem vele, azt mondta, nincsenek még határozott elképzelései.

Kevin nem csak a Dream Theater egyik tagja volt, hanem a zenekar egyik fő dalszerzője is...

Derek Sherinian

John Petrucci:

No igen egy nagyon jó billentyűs, de mint zenészt, viszonylag könnyű pótolni, hiszen rengeteg jó billentyűs van a világon! Mint dalszerző fog igazán hiányozni, hiszen sok éve együtt dolgoztunk már vele, mi ötten a kezdetek óta együtt voltunk. Mindig közösen alakítottuk ki a dalok végső formáját, ismertük már egymást, egymás gondolatait, megvolt már az évek hosszú során jól bevált munkamódszerünk, amelynek Kevin is egy nagyon fontos része volt.

Kevin távozása óta papíron négytagú a zenekar, hivatalosan még nem mutattunk be új billentyűst, de Derek Sherinian lesz a zenekar új tagja. Őt ugyan nem ismerjük olyan régóta, mint Kevint, de most több hónapja velünk turnézik, emberileg is zeneileg is nagyon jól megértjük egymást. Derek alapvetően más típusú ember, mint Kevin, de nem is ezt várjuk tőle.

Már csak idő kérdése, hogy hivatalosan is a zenekar tagjává avassuk!

Közismert, hogy jó kapcsolatban vagytok Barney-val, a Napalm Death frontemberével, aki régi híve a Dream Theaternek. Az utóbbi időben egyre többet hallani arról, hogy közösen készültek valamire. Elárulod miről lenne szó?

John Petrucci:

Beszélgettünk Barney-val erről-arról, de hogy mi lesz a dologból, ezt még egyelőre magam sem tudom. Nemrégiben volt

egy bulink Londonban, ahol kizárólag fel-dolgozásokat játszottunk és Barney énekelt. Különleges este volt, az biztos... Rögzítettük a koncertet, de egyelőre szó sincs arról, hogy ebből bármit is kiad-nánk! Nem tudom, tényleg nem tudom még, hogy mi lesz ebből!

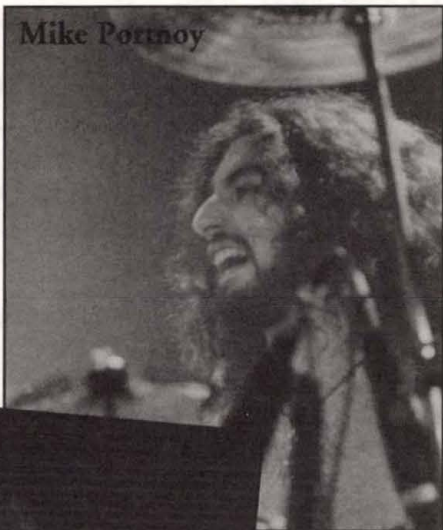
Akárcsak Barney, a zenélés mellett te is rendszeresen publikálsz, állandó rovatod van a Guitar World magazin-ban. Őszinte leszek: nem igazán tudom elképzelni, hogy egy olyan képzett, klasszikus gitáros, mint te, mit tud írni havi rendszerességgel az egyszerű, hétköznapi gitárforgatók-nak!

John Petrucci:

Nos, mit is...? Nagyon sokat írok például szakmai kérdésekről, a játéktechnikáról, meg arról, hogy szerintem miképpen lehet emberi érzéseket átültetni gitárra. Mert igazából ez a legfontosabb! Nem az a lényeg, hogy milyen zenét játszik az ember, hanem az, hogy a kezében életre keljen a hangszer, hogy amit játszik, az szavak nélkül is szóljon valamiről, hogy a játékában minden apró hangnak legyen súlya, jelentése! Számomra az az igazán jó zenész, aki mindig ezt tartja szem előtt, ha a gitárjáért nyúl...

- Plecs -
Fotó: Tyuki

Mike Portnoy

A rockszárók titkai megfejthetők!

SZTÁRREJTVÉNYEK

FORINTOS

FEJTÖRŐ

Nyeremények:
Klub belépők, éves tagságik, pólok, kazetták, készpénz, utazás!

42 skandináv rejtvényben!

FORINTOS

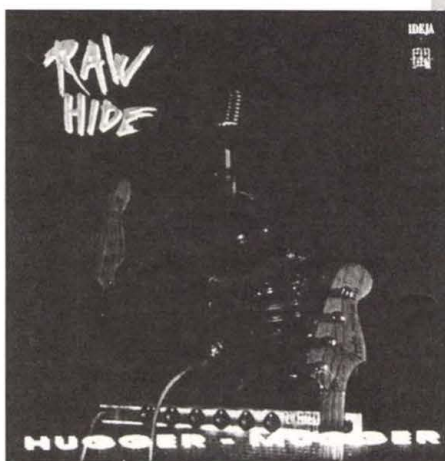
FEJTÖRŐ, a SZTÁRREJTVÉNYEK lapja

B • L • U • E • S • L • E • M • E • Z

bemutató

Nemes Nagy Péter rovata

Mit mondjak? A múlt hónapban jól "belenyúltam" Bob Dylan "World Gone Wrong" lemezébe! A legjobb tradicionális folk album kategóriában Grammy-díjas lett. Másik választottam, Charlie Musselwhite nem volt ilyen szerencsés, már csak azért sem, mert kategóriájában, a Legjobb tradicionális blues albumok között indult Eric Clapton a "From The Cradle"-lel és minő véletlen! Az utóbbi kapta a gramafont. Ebben a hónapban a szomszédainknál nézünk körbe.

RAW HIDE:

Hugger-Mugger

Megjelent: 1994, Ideja CD 001. Magyarországon forgalmazza a Mafioso Records.

A Raw Hide (Nyers Bőr), vagy szerbül **Sirova Koza** együttes nem ismeretlen hazánkban, hiszen 1992 augusztusában Tatabányán és Budapesten, 1993 tavaszán Szegeden léptek fel. Budapesti Koncertükről tévéfelvétel készült, amely még adásba is került.

A nyitó/címadó dal a semmiből erősödik fel herfli bevezetővel, majd csatlakozik a karakteres ének és a von-szolt basszus. A gitár jól ellenpontoz a herflinek. Nem csoda, hisz ugyanaz a személy játszotta föl. Tök jó darab, csak kár, hogy elúszik, majd utolsó számként visszajön, így foglalja keretbe a lemezt. Folyt. köv. egy súlyos **Otis Spann**-darab-bal, úgy megcsinálva, hogy nem hiányzik a zongora. a gitáros két instrumentális darabbal jegyzi magát szerzőnként. Nem épp eredeti kompozíciók, de nincs bajom velük. Két Millerként feltüntetett **II. Sonny Boy Williamson** nóta jön az el nem csépeltek közül. Már itt megállapítható, hogy a zenekar erőssége az up tempo, meg a gyorsabb ritmusok. A lassú bluesok valahogy unalmasra sikerültek. Pedig az a nagy varázslat a bluesban, ha a folyam sebességével hömpölygő "kesergő" feszültsége eléri a 25 kV-ot! De ez elsősorban a feketék "védjegye". **Muddy Waters** Rollin' Tumblin'-ja izgalmas ritmusával süt. A szöveg se piskóta: „ha a folyóban whisky folya...”. A tétova Vidéki fiú nem méltó partnere a tűzről pattant Vidéki lány-

nak. Az ilyen szarvazzák fel, én meg "ugratom" a CD-játszót. Három Ilic szerzemény érkezik. Szolid iparosmunkák, ha gonoszkodni akamék, azt mondanám, hogy az elsőben énekelt "without a heart" jellemző. Ennyire nem rosszak, sőt, a női vokállal megspékeltek némi gospesle ízt kaptak. A "Gurulva és bukfacezve" mellett - a korábban leírtak alapján ellentmondásnak tűnik! -, de a lassú Five Long Years a kedvencem. A vendég zongorista szép akkordokat "terít".

Kisebb fanyalgásaim ellenére állítom, a négy belgrádi fiatalember jó anyagot tett le a boltok poltjára. Kár, hogy két évet kellett várniuk a megjelenéssel!

Címek: Hugger-Mugger Part One, Country Girl, Mo 2., This Is My Apartment, You Killing Me, It's Too Late Brother, Rollin' 'n' Tumblin', Country Boy, In The Middle, Too Proud, Dad Will Be Able, Stan's Boogie, Five Long Years, Hugger-Mugger Part Two.

Raw Hide: **Jovan Ilic** (ének harmonika, gitár az 1. számban), **Vladan Stanosevic** (gitárok, háttér vokál), **Milan Ivkovic** (basszusgitár, nagybőgő, háttér vokál), **Misa Jovanovic** (dob). Vendégek: **Valda Maricic** (zongora 12,13. számban, orgona a 10.-ben), **Ivana Pavlovic** és **Neda Markovic** (háttér vokál a 10,11.-ben).

Felvéve a belgrádi Classic Sound stúdióban, 1992. ápr.

AL COOK:

Victrola Blues

Megjelent 1993, Wolf Records 120952 Cd. Magyarországon forgalmazza a Mafioso Records.

A l Cook neve ellenére echte bécsi muzsikus. Talán Alfred Kuchlingernek, talán másnak hívták. Az egykori császárváros könnyűzenei életének érdekes színtestje, aki vagy három évtizede játszik country bluest, rockabillyt, rock'n'rollt. Farsang idején természetesen az utóbbiakat. Belebújik mindenkinek a ruhájába **Blind Lemon Jefferson**tól **Elvis Presley**ig.

Ezt a lemezt saját maga rögzítette egy négysávos Fastex 280 típusú magnón, amit asszonyától kapott 48. születésnapjára. Nem önzetlen ajándék volt: az asszonypajtás rájött, hogy több koszt pénz marad, ha az embere nem hordja el a schillingeket a stúdió bérletére. A kész felvételeket végül Alex Munkas újrakeverte és elkészítette a mesterszalagot.

Al változatos stílusparádét kínál. A 24 darab különféle módon, különböző muzsikuskok stílusában. Van field holler (aratódal), gitár-gospel, hőköm-bugi, swing-blues, hordóház-zongorajáték, aztán meglevenedik **Charley Patton**, **Blind Lemon Jefferson**, A johnsonok közül **Robert** és **Lonnie**, **Tampa Red**, **Big Bill Broonzy** és mások. A zongoristák közül **Roosevelt Sykes** nevét emelem ki.

Cook a legtöbb dalt tradicionális anyagból merítette, az illetők legjellemzőbb zenei fordulatait kiemelve. Aki nem él a nevek bűvöletében és szeretne megismerkedni a 20-30-as

évek zenei világával, annak feltétlenül ajánlott!

Még egy tudnivaló. A victrola régi, 78-as fordulatszámú bakelitlemezek lejátszására szolgáló, mechanikusan működő zeneszekerény. A hangerőt különböző ajtók nyitásával-cukásával lehet szabályozni. Nagyon elegáns bútordarab, lakótelepi panelban még nem találkoztam vele.

Címek:

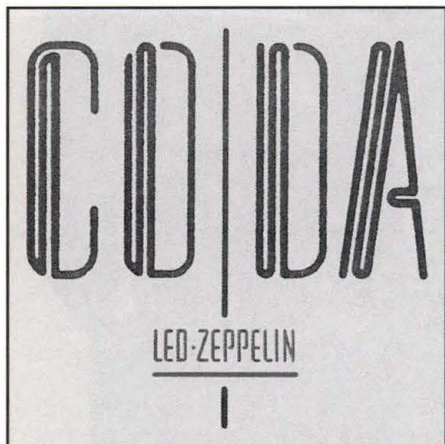
Bad Boy Blues, Georgia Blues, Mississippi Blues Prayer, The Sunday Suit, My Baby Left Me This Mornin', St. Louis Woman Blues, I'm Down With The Blues, Mister Blues, East Coast Rag, Mean Old Alabam', The Worried Blues, Cook It Up, Down South, Beale Street Breakdown, Bad Things On My Mind, Mississippi River Blues, Let Me Be Your Honeydrinker, My Sweet Lovin' Mamma, At The Barrelhouse, Washboard Boogie, No Kind Hearted Woman's Slave, The Bluebird Blues, Death Valley Blues.

Zeneszerek:

Al Cook (ének 1-3, 5-9, 11,12,14,16-19, 21-24, gitár 2-6, 8-14, 16-19, 21-24, zongora 7, 15,20, beszés 20) **Dana Gillespie** (ének és zongora 13), **Charlie Lloyd** (zongora -14,16,17,21,22) **Chris Sandera** (harmonika 1,4,17), **Mike Jerry** (bőgő 6, 11, 17-19, 21-24), **Harry Hudson** (dob 17-19, 23,24, washboard 21, 22, kanalak 10, ritmusgitár 12).

VISSZATEKINTŐ

Led Zeppelin II.

Page és Plant mindig is vonzódott a misztikumhoz és a kelta őstörténethez, az énekes második fia nem véletlenül kapta Caractacus kelta hős után a Karac nevet. E gondolatvilág érződik a "Houses of the Holy" LP szövegeiben, amelynek stílusa alapvetően különbözik elődeitől, főleg az akusztikus időszaktól. A "The Crunge" pl. tisztelgés James Brown előtt, míg a "D' yer Mak er" (ejtsd: Dzsameikó = Jamaica) egy laza reggae. Jóllehet paródiának szánták, mégis lehúzták róluk a keresztvizet rendesen. Ennek ellenére a legatütőbb kislemez sikerük lett a "Whole Lotta Love" óta.

Ennek nyomán kezdik meg az addigi legkiterjedtebb amerikai turnét. A csúcspontot három koncert jelentette a Madison Square Gardenben, ahol közvetlenül a buli előtt derült ki, hogy a zenekar szállodai széfjéből 203.000 dollárt megfújtak. (Azóta sem került elő.). Egyébként ezek a jelenetek láthatók a későbbi filmben is. Sajátos szituáció, hogy a zenekar két tagja már, kettő még nem tudott a lopásról a koncert során.

Hamarosan beindítják a Swan Song kiadót, amelynek saját lemezeik mellett a Bad Company, a Pretty Things és Maggie Bell munkái is helyet kapnak. Az ász természetesen dupla "Physical Graffiti" LP, megjelenése után egy New York-i megmozdulásukra minden reklám nélkül minősze 36 óra alatt 120.000 jegyet adnak el. A lemez kimagasló epizódja, a "Kashmir" nevével ellentétben nem a Pakisztán és India között fekvő vitatott terület, hanem egy marokkói kirándulás emléke. A kritika már finomabb húrokat penget és az se semmi, hogy Ford elnök gyerekeinek is ők lettek a kedvencei.

1975 augusztus 4.-én sosem fogják elfelejteni. A Plant familia, Page barátnője és gyermeke a görögországi Rhodosz szigetén furikázik, amikor az énekes, kormány mögött ülő felesége, Maureen egy fának vezet a terepjárót. A gyermekek könnyebben, a felnőttek súlyosan sérülnek. A koncertnek ugyan lőttek, de a tolószekhez láncolt Plant és társai novemberben - a müncheni Arabella Hotel alagsorában - belevetítik magukat a munkába. Az új alkotás a "Presence", a rajta található "Achilles Last Stand" és a "Tea For One" önmagáért beszél. Időközben Page magánélete

igencsak zajlik, barátnője mellett jönnek mennek az egyéb nőneműek, sőt egy alkalommal még az őt meglátogató Ron Wood nőjével is eltűnik néhány napra. Hát, nem egy felebaráti cselekedet.

1976 már a filmbemutató - "The Song Remains the Same" - éve. Pár százeres befektetés mellett jól megérdemelt tízmilliós kasza. A bemutatót turnékon sorra döntik a közönség- és bevételi rekordokat. Ám a legszörnyűbb csapás csak ezután következett. Július 26-án telefon várta Plantet New Orleansban: Karac nevű kisfia légúti vírusfertőzés következtében néhány óra alatt elhunyt. A tragédia olyan súlyos, hogy a saját már temeti a zenekart és izléstelenül minden bajért Page okkultizmusát teszi felelőssé. Másfél év hallgatás következik, de '78 novemberében egy stockholmi stúdióban ismét lemezt készítenek, ezúttal Jones irányításával. Még az album megjelenése előtt két hétvégi koncertet adnak a Knebworth-i fesztiválon és mivel rajtuk kívül a többi fellépő neve még ismeretlen volt, bizony állítható, hogy az elővételben elkel 264.000 jegy tulajdonosa lényegében rájuk volt kíváncsi. Talán az irigység tette, de az új hullámos Clash bögőse - nevére ma már száz

emberből egy sem emlékszik - mégis fröcsög rájuk. A koncertek tehát óriási sikert hoztak a "In Through the Outdoor" album nemkülönben. Egyből No.1. és vele egyidejűleg kilenc Zepp album tanyázik a Billboard listáján. A régi jó heavy időket az "In the Evening", míg az érzelmeket a Karac halálára írt "All My Love" tükrözi legjobban.

Három év óta első ízben indulnak európai körútra, ám félbe kell szakítaniuk, mert Bonzo az egyik bulin három szám után lefordult a székről. Okát nem hozták nyilvánosságra, viszont hamarosan bejelentik az őszi turné állomásait. Szeptember 24-én Page windsori villájába hozatják a dobost, aki szomjúságában több nagy-vodkát is elnyelt útközben. A próba során folytatódik az öblögetés, míg végül a csaknem eszméletlen Bonhamet a vendégszobába fektetik le. Mivel másnap délig nem veszi fel a munkát, benéznek hozzá, de kiderül, hogy már több órája halott. Az orvosi jelentés szerint 24 óra alatt legalább

40 nagy-vodkát hajtott le, és akárcsak Bon Scott, vagy Hendrix esetében - az eszméletlen állapotban kidobott "róka" belélegzése tüdőödémát okozott. 32 éves volt. A temetés után Peter Grant balra, a többiek jobbra el. Mindenki magába fordul. Amikor ismét találkoznak, elsőnek a menedzser jelzi, hogy nem látja értelmét a további közös munkának. A többiek megkönnyebültlen sóhajtanak fel, mert ugyenez a véleményük. 1980 XII. 4-én bejelentik, hogy a Zeppelin megszűnt létezni.

Az élet azonban nem állt meg és Plant már egy év múlva szólóban próbálkozott, Page pedig az addig ki nem adott felvételekből összeállítja a "Coda"-t. Két fellépésre is sor kerül, először 1985-ben a Live Aid keretében, majd 1988-ban az Atlantic cég 40. évfordulója alkalmából. Itt mutatkozik be Bonzo Jason nevű fia a doboknál és megkezdí önálló karrierjét. Page és Paul Rodgers összehozza a Firm nevű társulatot, majd a gitáros szólóalbuma "Outrider" kelt feltűnést. 1991-ben összeáll David Coverdale-lel, az együttműködésből egy album, valamint egy hét koncertből álló távolkeleti turné fogan. Jones lényegében visszavonult a külvilágtól és csak a utóbbi időszakban vállalt produceri munkákat. És 1994 őszén történt meg, amire aligha számított valaki: Page és Plant "Unledded" című adalt koncertet ad az MTV számára, majd kihozta a "No Quarter" albumot.

A Zepp története nem lenne teljes a menedzser Peter Grant méltatása nélkül, aki azóta sem vállalt fel másik zenekart. Hogy mi lett volna, ha Bonzo alkoholizmusa nem vet véget a léghajó szárnyalásának? Ki tudja. Egy azonban biztos, hogy tíz év működés után még korántsem futották ki magukat. Nem ilyen véget érdemeltek.

Diszkográfia: Led Zeppelin 1969.I.12, L.Z.II.1969.X.22, L.Z.III.1970. X.5., L.Z. IV. 1971.8., Houses of the Holy 1973.III.28. Physical Graffiti 1975.II.24., Presence 1976.III.31., The Song Remains the Same 1976. IX.28. In Through the Outdoor 1979. VIII.15., Coda 1982.XI.19., L.Z. Remasters (2 CD) 1990.X.15., L.Z.4. CD-Set 1990.X.16.

- Szakács Gábor -

Emberek, hova legyek!?

Megjöttek a
PEAVEY hegyek!

PEAVEY óriás és Microcombók teljes
választéka
kapható
a
márkaboltnban!

Cím: Budapest VIII., Corvin köz 4. Tel.: 06-30-484-020

PREMIER
PERCUSSION

&

PAiSte
CYMBALS SOUND GONGS

Köszegi Imre — Balázs Elemér — Donászy Tibor — Debreceni Ferenc

Dorózsmai Péter

Németh Gábor

Csáts Gábor

Borbély Zsolt

Magyarországi képviselő:

FON
TRADE
MUSIC

1081 Budapest,
Kiss József. u. 14.
Telefon/Fax: 210-2790

ÁPRILISTÓL MAGYARORSZÁGON!

The American Dream

Tommy Lee

Hangszerüzlet és Nagykereskedés

Cím: Budapest VIII. ker.

Berzsenyi Dániel u. 5. (a Keletinél)

Tel.: 06-30-418-076 Fax: 06-1-1891-703

Nyitva: 11-19 óráig, szombaton 10-14 óráig

Design

Tipo Mark

Reklámügynökség

3529 Miskolc, Csabai kapu 44.

Tel.: 46/361-467

COLOR

Tipo Color

stúdió

Tel./Fax: 46/311-301

Apple Computer

Azért szereztük be a legjobb és leggyorsabb gépeket, hogy a technikai előnyünkkel megszorított időt csak Önre és munkájának gondos kivitelezésére fordíthassuk.

Déri

WESTERN

Mexikói csizma szaküzlet,
csizmahegyek (spiccek), sarokvasak,
csizmaláncok

1067 Budapest, Teréz Krt. 11-13.
Az Októgonnál az alagsorban
Tel: 322-4041

Három különböző stílusban nyomuló zenekar közös fellépésekre készül, amolyan „foghíjas” turnét szerveztek április-május hónapra. Az okokat keresve megszólaltattuk a három zenekar egy-egy tagját, akik persze a csapatok körüli aktuális eseményekről is beszámoltak.

TANKCSAPDA LUKÁCS LÁSZLÓ

– Kinek az ötlete volt, hogy a Tankcsapda, a Kispál és a Borz, valamint a Pál Utcai Fiúk együtt koncertezzen?

– Személyre szólóan nem tudnám megmondani... Ez már elég régen felvetődött. Lecsóval, Lovasival beszélgettünk és szóba került valahogy ez a téma, ami mindenkinek tetszett...

– A három csapat tagjai között lévő barátság motiválta az együttműködést?

– Leskovics, Lovasi, meg én halálosan utáljuk egymást, így kitaláltuk, hogy egy ilyen koncertsorozaton tudnánk legjobban egymás idegeit tönkretenni...

– Három különböző irányzatot képviselnek a zenekarok, szerinted a közönség hogy fog reagálni egy ilyen közös bulizásra?

– Mindannyian abban bízunk, hogy többen jönnek el így, mintha csak egyenként szerepelnénk az adott helyszínen. A közönség szemszögéből nézve, nem sokkal több pénzért három zenekart láthatnak, ami nem rossz, még ha nem is mindegyik bandát ismerik, vagy szeretik. Lehet, hogy pont így fogják megkedvelni valamelyik másik társaságot is.

– A turnédátumokat nézve kiderül (Rockinform márciusi számában), hogy sok lyukas nap is van. Ez azt jelenti, hogy közben önállóan is szerveztek programokat?

– Igen. Ez inkább koncertsorozat, mint turné, mivel nem folyamatosan koncertezünk, vannak üresjáratok is. Ilyenkor szólóban játszunk, gondolom a másik két zenekar is. A Tankcsapdával kapcsolatban el kell mondanom, hogy most tavasszal a „hármass koncerteken” kívül nem játszunk nagyobb helyeken. Kizárólag olyan kis helyszíneken lépünk föl, ahol a Tankcsapda még nem járt.

– A fellépési sorrend helyszínenként változik, vagy pedig fix?

– Nem fix, hanem változó helyszíntől függően... mindenki játszik elsőként, másodikként és záróbandaként is. Ez így normális ebben az esetben. Egy-egy órát játszanak majd hozzátévelegesen a zenekarok, sőt még lesz egy bemelegítő társaság is a szegedi Nyers. Ők rövidebb programot nyomnak, de így is elég hosszú lesz egy-egy ilyen koncert.

– Ez már rockfesztivál!

– Gyakorlatilag az. Gondolkodtunk is, hogy valami fesztivális címet adunk a turnénak, mint például Kaka, Pisi Fesztivál, de aztán a Hazudós Zenekarok Versenye címmel maradtunk.

– Ez rejt valamit?

– Nem kell mögötte keresni különösebb értelmezést, egyszerűen ez tetszett a legjobban...

– A hármass koncertekkel kapcsolatban van még valami fontos információ, vagy áttérhetünk a Tankcsapdára?

– Azt hiszem nincs. Szerintem ti jobban tudjátok a helyszíneket, mint én...

– Április 15-én kezdtek Sopronban, ott legyél!

– Jó, rendben! Mindjárt előveszem a márciusi Rockinformot és átnézem, hogy hol játszunk...

– Mik az idei terveitek?

– Ezt elég pontosan el tudom mondani, mivel már év végi koncertdátumaink is vannak. Június 3-án van a záró bulija ennek a hármass zenekari fesztiválnak a Petőfi Csarnokban, Ezt követően rögtön megyünk stúdióba, hogy felveszünk az új lemezanyagot. A nyár főleg ezzel telik, csak nagyobb fesztiválokon fogunk szerepelni. Szeptemberben lesz egy szusszanásnyi szünet, s hó végén megjelenik a lemez. Októberben Németországban, Ausztriában és Svájcban fogunk fellépni

Hazudós Zenekar

néhány klubban. Amikor hazaérünk, akkor indul az év végi turnénk, körülbelül október közepétől. Ezt az új album promóciós turnéja lesz, ami '96 elejétől folytatódik tovább.

– Melyik stúdióba mentek?

– Ugyanoda, ahol a legjobb méreg című anyag készült, az E stúdióba. Karp Lászlóval és Méhes Jánossal fogunk dolgozni, ők a korábbi lemezeink hangmérnökei voltak, most együtt fognak ténykedni.

– Nagyon beindult a Tankcsapda szekere. Kiadótok a Rózsa Records egy mammutcéggel a Warnerrel kötött együttműködési szerződést, ez jóval nagyobb lehetőségeket nyújt majd számotokra is. Nem félsz attól, hogy ezen a szinten taposómalommá válik a zenélés?

– Ha a zenekaron múlna, akkor mi még nagyobb tempót diktálnánk magunknak. Ha nagyobb lenne a felvevőpiac, akkor szívesen készítenénk néhány számos lemezeket is két album között. Itthon erre nincs igény-lehetőség. A szerződésünk mindig egy lemezre-évrá szól, ami kizárja azt, hogy esetleg kisajtoljanak belőlünk egy olyan lemezt, amit mi nem akarunk. Ha úgy döntünk, hogy pihennünk kell, mert kifulladás a csapat, akkor ezt megteesszük. Ilyenekben magunk döntünk, nem vagyunk elkötelezve...

– Ha EP-ket (Kislemezeket) is kiadnátok szívetek szerint, akkor még nem apadt el a szerzői véna...

– Nem bizony! Már most van annyi ötletünk, ami a következő anyagra elég lenne, de mire stúdióba megyünk még több lesz... Szerintem legalább kétszer annyi, mint amennyi az albumra ráfér. Ez jó is, mivel van miből kiválasztani a legjobbakat.

– A zenéről tudsz már valamit mondani? A legjobb méreghez képest a Jönnek a Férgék brutálisabb volt...

– Igen, annak keményebb hangvétele volt. Az új mindkét lemezhez képest – megint – más lesz. Új hangzással kísérletezünk, a hangszerelés is másabb, mint korábban. Ez nem is annyira tudatos, inkább csak így jön. De nem kell félni, azért tipikus Tankcsapda számok lesznek.

Hím-r

PÁL UTCAI FIÚK LESKOVICS GÁBOR

Leskovics Gábort, a PUF énekesét szokásos hétfégi fürdőzése közben zavartuk meg.

– Kié volt az ötlet, hogy a három zenekar közösen turnézzon?

– Nem hiszem, hogy ez személyhez kötődne, már régen a levegőben lógott a dolog Lovasival (Kispál és a Borz – H.B.) már elég régen beszélgettünk ilyesmiről. Két éve pedig megismerkedtünk a Tankcsapdával és most jött el az idő, amikor mindenkinek illik a programjába ez a fellépéssorozat.

– Az köztudott, hogy Kispálékkal jó a viszonyotok. Tankcsapdáékkal is ilyen baráti a kapcsolat?

– Igen. Abban hasonlít mind a három zenekar, hogy vidékiek vagyunk. Ez mentalitásban is tükröződik. Egyik zenekar sem töri magát, hogy a rock hazai körforgásába bekerüljön és ez ad

arok Versenye

egyfajta függetlenséget nekünk.

– **Óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy a különféle rajongók mennyire fogadják el a csapatokat és egymást?**

– Ettől nem félünk. Van ugyan bennünk egy kis dac is, hogy ha mi megértjük egymást, akkor tegyenek így a rajongók is. Mi szeretjük egymás zenéjét. Nyugaton már nagyon rég nincs ez a fajta megkülönböztetettsége a zenekaroknak és stílusoknak.

– **Kicsit a zenekarról. Utolsó albumotok '93-ban jelent meg. Várható-e új lemez?**

– Idén meg kellene jelenni még egy stúdiólemeznek, amire szerződésünk van. De nem akarunk rohamunkával kiadni lemezt. Vannak félig kész nóták, de nincs kész egy egységes anyag. Ha kiadunk egy lemezt, akkor az legyen teljesen kész. Ezzel nem azt mondom, hogy nem is akarunk idén új anyagot megjelentetni, csak nem biztos, hogy kész leszünk vele időben. Egyébként már tavasszal ki kellett volna adni egy lemezt, csak nem érett még meg a dolog.

– **Úgy tudom, hogy megváltatok a menedzsmentektől és saját magatok intézték ügyeiteket.**

– Igen, már jó másfél éve így megy. Nagyon kényelmes volt ugyan egy menedzsmenttel a hátunk mögött, de a zenekar sajnos ezt nem engedheti meg magának. Épphogy magunkat eltartjuk...

Balage

KISPÁL ÉS A BORZ LOVASI ANDRÁS

– **Ti hogy fogadtátok ezt a hármas felállású koncertturnét, egyáltalán mit szívatok hozzá?**

– Ez eredetileg úgy alakult, hogy Lukácsal meg a Leccsóval beszélgettünk, hogy csinálhatnánk egy közös számot. Persze ez vicc volt. Aztán kitaláltuk, hogy legyen egy közös koncert - Szekszárd volt az egyetlen helyszín. Kémeri fejlesztette tovább ezt a szituációt, hogy akkor legyen belőle turné is.

– **Szerinted a közönség hogy fog reagálni három különböző stílusú zenekar koncertjére. Tehát erősíteni fogjátok egymást?**

– Ezt igazából nem nagyon tudjuk kiszámítani. Ilyet nem nagyon csinált mostanában senki, hogy ennyire különböző műfajú..., illetve nem is a műfaj különböző, hanem a közönségretek különbözőek, akik ilyen koncertekre járnak. De nyilván azt várjuk, hogy erősíteni fogja egymást ez a három dolog és nem kioltani. Bár ennek is megvan a veszélye.

– **Térjünk át a Kispálra. Kaptatok egy díjat, amihez gratulálunk. Meglepődtetek?**

– Annyira nem lepődtünk meg, mert azt mondják ez várható volt, mivel visszatértek a rádióba a Göczey-jellegű szerkesztők, akik szavaztak. Tavaly a Palermo nyert. Tehát a sztártól, illetve a jól futó zenekaroknál kívül eső csapat kapta a díjat. Így annyira sem lepődtünk meg. Inkább azon, hogy milyen hihetetlen kőkori körülmények között bonyolították le az átadását. '70-es évek-beli NDK TV-s „showműsor”-szintű... botrány...

– **De hát ez pénzkérdés!**

– Ez jóízűs kérdése is lehet. Miért nem lehet ezt a dolgot megcsinálni egy viszonylag kis helyen, ami más előadókna is megfelel. Mondjuk egy pesti rockklubban lebonyolítani. Jóval olcsóbb lenne.

– **Oda nem férne be a Stúdió 11.**

– Jóval könnyedebb „hangulatot” lehetett volna varázsolni. Ez tényleg csak ízlés kérdése.

– **Hogy zajlott le a dobosváltás? Sokak számára követhetetlen volt, hogy egyszer a régi, egyszer az új dobos szerepelt. Majd újra az eredeti felállás jött. Hogy élte át ezt a zenekar?**

– Elég idegbetegek voltunk. Nagyjából úgy zajlott le, hogy a régi tag gyakorlatilag nem tudta feldobolni azt, amit előtte egy hónappal még el tudott játszani. Ennek mindenféle okai voltak, amit majd ő elmond egyszer. Kénytelenek voltunk keresni egy dobost. Úgy gondoltuk egy ideig, hogy ezzel a dobossal folytatjuk tovább. Volt egy igazán rossz koncert – volt több is –, de nem elsősorban amiatt, hogy ő rossz dobos. Technikailag ő a jobb, de egész egyszerűen nem vagyunk összeszokva. Közben a régi dobos kezdett gyógyulni, és úgy gondoltam, vagy csináljuk vele, vagy alkossunk új néven zenekart. A kérdés az, hogy a következő lemezen mit fog produkálni, de elméletileg most nem foglalkozunk azzal, hogy kirúgjuk, és ő sem, hogy kirúgjon minket.

– **Ennyire demokratikus a helyzet a zenekarban?**

– Alapvetően demokratikus, de én titokban diktátor vagyok.

– **Csak a többiek nem tudják, hogy diktátor vagy?**

– De tudják, csak úgy csinálunk, mintha nem tudnánk.

– **Milyenek a reakciók az új lemezzel kapcsolatban?**

– Vegyes. Ez várható is volt. Sokaknak ez tetszik a legjobban... hű de jó, hogy nem lett „kommersz”. Van aki azt mondja, hogy összezsáptuk; sok esetleges dolog van rajta, és az előző sokkal jobb volt. Nekem más bajaim vannak vele. A stúdióban a szalagról azonnal vettünk fel kazettára. Az a felvétel kétszer olyan jól szól, mint a CD. Amit a Polygram gyártott, vagy gyártatott az egy kalap szar. A masterrel valami gond lehetett. Nagyjából törekedtem arra, hogy ne legyen olyan, amit aztán kifogásolhatok rajta.

– **Több számot már korábban is játszottatok koncerteken, ami aztán a lemeze is fölkerült. De ezeknél a daloknál a szövegek valahogy nem annyira „slágeresek”, mint az előző anyagaitokon.**

– Ez két dolog miatt van. Egyrészt, mert most nem voltak meg előbb a szövegek, és eleve emiatt nem tudtam a zenéhez jobban finomítani. A másik pedig az, hogy sokkal hosszabbak lettek a szövegek. Ettől aztán már sok refrén nem fért bele. Sokkal inkább olyan a mondanivalójuk, hogy elindulnak valahonnan és elérkeznek valahová. Öntörvényű lett, és picit rámszott a zenére.

– **Spontán nem énekelte a stúdióban?**

– Van a lemezen 3 vagy 4 szám, aminek ott találtam ki az énekét, például a „Csujogatónak”. Az az érdekes, hogy pont ezek a legjobb nóták a lemezen. Egyszerre kellett a szövegeket befejezni, leadni és emiatt vannak néha eltérések a borítóban szereplő szövegek és az énekem között.

– **Utóbbi lemezetek egy nagyobb cég gondozásában jelent meg. A zenekar mennyire érzett nagyobb lehetőséget ebből adódóan?**

– Az első két lemezhez képest jobb lett a reklám, illetve a reklámkeret kihasználása. Ez azt jelenti, hogy olyan műsorokba is bekerült a zenekar, ahol eddig nem szerepelhetett. Bár ez nem jelentett jobb pozíciót. Sokszor nem is tesz jót ez egy olyan zenekarnak, mint amilyenek mi is vagyunk. Beleszólhattunk a reklámozás mikéntjébe is, tehát én mondtam meg azt, hogy TV-reklámot ne vegyünk.

– **Ennek mi volt az oka?**

– Azt gondolom, hogy tök ciki a TV-reklámban szerepelni. Mondjuk egy Padődő, meg egy Jimmy közé bevágva..., tudod, így tömbösítik ezeket a MAHASZ műsorokat. Ezen az áron 10 újsághirdetést lehet venni, amiket ha olyan újságokra fordítasz, amiket még olvasnak is..., akkor lehet, hogy sokkal hatékonyabb.

– **Nem érzed úgy, hogy a zenekarotokat igyekeztek egy kicsit mítoszban tartani? Arra gondolok, hogy sokáig nem jelent meg a csapatról nyilvánosan fotó, és nem is sűrűn cikkeztek rólatok? Ezek után volt némi nyitás...**

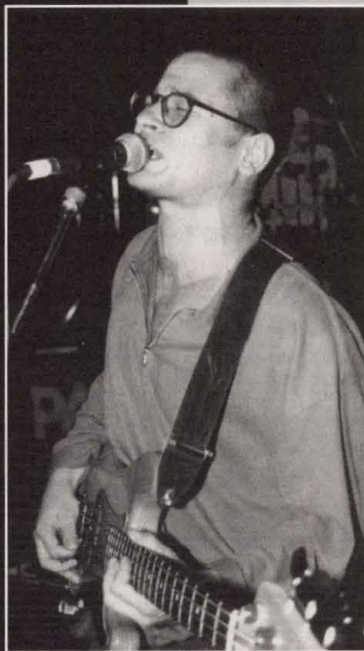
– Ez nem volt tudatos. Talán amiatt, hogy egy csomó dolgot visszautasítottunk, ami szerintem hülyeség. Egész egyszerűen nem hiszem, hogy állandóan szerepelni kéne. Azt hiszem, hogy akik az EMERTON-díjat adták nekünk, azok tényleg jót akartak, de a körülmények, meg ami ott volt, csak ártott a zenekarnak. Nem éreztem jól magam...

– **Próbáltok most?**

– Azért álltunk le most, mert már két hónapja próbálgatunk. Van 4-5 dalocskák, ami nagyjából készen van, de ezeket még át kell gyúrni. Készülünk a bulikra.

Tóni + Paya

Fotók: Tyuki

Volt tavaly áprilisban egy Rock Kristály nevű tehetségkutató a Petőfi Csarnokban, ott a nekem egyik leginkább tetsző együttes a Seneca volt. Fiatalok, lendületesek, és zenei tudásukban is minden a helyén volt náluk. Azóta nem volt szerencsém látni őket, de mostanában olyan hírek terjengenek, hogy lemezre készül az együttes. Ennek okán kerestem meg őket, Ivanov Péter basszusgitárossal és Kuthy Zoltán billentyűssel beszélgettünk. Rajtuk kívül a zenekar tagjai még Molics Zsolt énekes, Hornyák Péter dobos és Rubcsics Richárd gitáros.

Vágyunk a közepébe, mi is van ezzel a lemezzel?

A Rock Kristályon nyert stúdióidő alatt egy 3 számú demót vettünk fel, erről egész jó kritikák jelentek meg, és a Videotontól ezek alapján kaptunk lemezszerződést. Március 25-én megünnepeltük stúdióba, és május 2-ra tervezzük a lemez megjelenését, CD-n és kazettán.

Tervezték lemezbemutatót?

Igen, ez az E-klubban lenne, májusban, és utána nyárra tervezzük egy turnét, valamint szeptemberben, ha összejön, egy másikat a Moby Dick-kel közösen. Ezt Göbl Gabi ajánlotta fel. Emellett persze klubozunk is, bár szerintünk ez a zene nem klubokba való. Fesztiválokon is fellépünk, meghívtak a Szegedi Szabadtéri Fesztiválra is.

Ha jól tudom, volt pár tagcsere a zenekarban...

Igen, új az énekes és a billentyűs, ez a felállítás most nagyon szilárdnak tűnik. Nagyon ütőképes a banda.

Molics Zsoltot, az új énekest fazonra mennyire tudtátok az együttesbe illeszteni? Arra gondolok, hogy Zsolt elég testes fiú, négy vékony srác között.

Fazonálisan semmi gond nincs, Zsolt ilyen és kész. Olyan embert kerestünk, aki hajlandó sokat dolgozni, és el is tudja énekelni a dalainkat. Römét

hallottad...

Hallottam, nekem tetszett az ő hangja is.

Igen, jó énekes, csak egészségügyi problémái vannak, ezért távozott a zenekarból. Vele legalább fél évre le kellett volna állni, és most olyan időszakban van a zenekar, hogy ezt nem tehetjük meg. Írjuk az új dalokat, mindenki szabad teret kap a saját területén, esetleg ötleteket adunk egymásnak, de nem szólunk bele a másik munkájába. Zsolt is hozzáteszi a gondolatait, és az énektemákat meg a dalszövegeket ő írja. Csak azt hozzuk, amire képesek vagyunk. Nem arra hajtunk, hogy mást felkavazzunk, nem akarunk versenyezni, másrészt igyekszünk, hogy a lemezen hallható számokat élőben is kb. ugyanúgy elő tudjuk majd adni. Mindenki a maximumot nyújtja, de nem akarjuk túlszpirálni.

Molicsról tudom, hogy gitáron és basszusgitáron is elég jó. Nem gondoltatok arra, hogy hangszeresként is foglalkoztassátok?

Énekesnek tök profi, és úgy látszik, az éneklés teljesen kielégíti. Mi meg nem faszítottuk.

A demótok alapján sokan a Dream Theater-hez hasonlítotok benneteket. Mit szóltok ti ehhez?

Bár nem tagadjuk, hogy szeretjük a Dream Theater-t - koncerteken játszunk is tőlük két számot -, szerintünk mégse hasonlít a zenénk az övékéhez. Rajtuk kívül sok más zenét is hallgatunk. Aki a miénkhez hasonló zenét játszott, az a Jericho volt, de ők beolvadtak a Wellingtonba Paksi Endrével. Nem tudjuk, hogy gondolták, sok sikert hozza, mi viszont ezt folytatjuk. Az Acélkarácsonyon megmutatkoztunk, hogy van igény a zenénkire.

A demókat hallgatva feltűnt, hogy a billentyűs hangszerek a szokottnál több teret kaptak nálatok.

Igen, ha meghallgatod majd a lemezt, észreveszed, hogy itt senki nem szorul háttérbe, a ritmushangszerek sem. Imádjuk, ha van némi fifika is a zenében, nem csak a kettő-négy megy, olyan szövegek mellett, hogy "megiszom a sört, megdugom a nőt". Azt akarjuk, hogy magát a

A PETŐFI CSARNOK ÁPRILISI PROGRAMJAI

- 2. **VASÁRNAP - 20 órától**
TERJE RYPDAL GROUP (N)
jazz koncert
- 15. **SZOMBAT - 18-04 óráig**
PESTI EST FESZTIVÁL
fellépnek: Barbaro, Drums, Másfél,
Korai öröm+Acid
- 22. **SZOMBAT - 19 órától**
MOBY DICK koncert
- 28. **PÉNTEK - 20 órától**
BALANESCU QUARTET koncert
- 29. **SZOMBAT - 20-24 óráig**
FOLYTASSA PEPSI
LAIBACH (SLO) koncert
- 30. **VASÁRNAP - 19 órától**
A POFÁDAT BEFOGOD
P.MOBIL koncert
- MÁJUS**
- 1. **HÉTFŐ - 19 órától**
A POFÁDAT BEFOGOD
P.MOBIL koncert.

zenét is lehessen élvezni, ne csak kíséret legyen az ének alatt.

Mennyit próbáltok? Azt tudom, hogy sokat, mert csak ott tudtalok benneteket bármikor elérni.

Hetente négyszer öt órát. Heti egy próbával nem lehet ilyen zenét csinálni. Ez meg is látszik rajtunk, hetek alatt többet fejlődöttünk, mint előző zenekarainkban évek alatt. Mindenki alárendel mindent a Senecának.

Aprópó előző zenekarok. Ki hol játszott korábban?

Nem fontos, ugyanis nem hisszük, hogy előző zenekaraink bármilyen nyomot hagytak volna a mostani zenénken. Ez teljesen új koncepciójú zenekar.

A lemezt hol veszitek fel és kivel?

A Videotontól teljesen szabad kezet kaptunk a hely kiválasztásában, mivel ők nem jártasak a rockszakmában, és mi az E stúdiót választottuk (semmi köze az E klubhoz - Zerge). Azt is mi választhatjuk meg, hogy hol akarunk majd reklámozni, turnézni, satöbbi. Nagyon jó választás volt a Videoton. A zenekart emellett még a Computer Talum Press cég támogatja. Az anyagunkba senki nem akart hálalstennek beleszólni. Hangmérnöknek Rárest kértük meg a Trans Express-ből, neki elég nagy tapasztalata van, hallottunk már pár dolgot, amit csinált. Az E stúdióban pedig Sáfár Öcsi lesz velünk. Vele nagyon jól és jó hangulatban lehet dolgozni, olyan fazon.

Hány óra stúdióidőt kaptatok?

Nem volt megkötés, mi kétszáz órát kértünk. Profi anyagot akarunk kiadni.

Említted a reklámozást...

Lesz. Nem fogunk elcsúszni azon, hogy olcsón meg akarjuk úszni, és nem lesz reklám. Sok jó zenekar ezen bukik meg, persze ez inkább a kiadók hibája (teljesen egyetérték - Zerge). Igaz, a Carmen reklám nélkül is egész jól fogy, de nem ez a jellemző. Szóval mi fogjuk reklámozni a lemezt, a Rockinform olvasóit pedig várjuk a májusi lemezbemutatóra az E-klubba.

- Zerge -

Beastie Boys

a "Rapland"-ben - '95. február 24.

A New York-i fehér rapperek állták a szavukat és ígéretükhöz híven mégiscsak útjukba ejtették kis országunkat.

Olyannyira, hogy elhalasztott turnéjuk egyik állomása volt február 24.-én
(1994. november 29. helyett) a budapesti Rockland (vagy Rapland?) koncertterem.

A hajdani művelődési ház előtti utcát már sötétedéskor megtöltötték a műfaj rajongói, szabadságuknak azonban gátat szabott az a korlátsor, amit az intézmény elé emeltek. A meghirdetett kezdés után egy órával a rendezőségnek esze ágában sem volt beengedni az összegyűlt többezres rajongótábort. Így azok magukhoz ragadták a kezdeményezést és ledöntve a korlátokat, megrohamozták a bejáratot. Lendületüket mindössze a hathatós rendezőgárda fékezte meg és megkezdődött a - majdhogynem egyenkénti - bebocsátás. Saját bőrönmön tapasztaltam mennyire megerőltető is tud lenni egy ilyen bejutás, ráadásul még arra is vigyáznom kellett nehogy eltapossanak (pedig nem vagyok törpe növésű egyed!). Végül, jó egy óras élet-halál harc után sikerült a bejáraton belülre küzdenem magam...

A színültig megtelt koncertterem (még az oszlopokon is csüngtek az emberek) fényei némi várakozás után kialudtak és berobbant három testes néger fazon, akik rögtön belecsaptak műsorukba. Sajnos nevüket nem volt szerencsém megtudni de nagyon nem is bántam, mivel nem igazán ragadtott magával lüktető, mondhatni átlagos muzsikájuk. Még az MTV csapnivaló programjában is ezer és egy jobb előadót véltem felfedezni korábban. A tények szerint azonban a két énekes + D.J. felállású trió mégis sikeresnek könyvelhette el ezen éjszakát, a szépszámu közönség nagy része ugyanis együtt ugrált a monoton ritmusokra a sisapkabán izzadó gangsta rapperekkel. Majd félórás műsoruk vége felé aztán színesbőrű testvéreink elárulták a zömében Adidas melegítőt viselő nagyérdeműnek, hogy nagy nap ez a mai, mivel egyik kollégájuk, éppen születésnapját ünnepli. Na már most ha ünneplünk, hát tegyük azt istenigazából mondták és színpadra hívták MCA-t alias Adam Yauch-t, a Beastie Boys basszgitáros/énekesét. Óriási üdvívalgás közepette közösen nyomták el a Marionak címzett nótájukat. Aztán a fények kialudtak, a hangfalak elnémultak és készültek az est nagy erőpróbájára. Hát szükségük is volt a technikai berendezéseknek az erőgyűjtésre, mert ahogy a Beastie Boys védjegyeül szolgáló három fehér srác berohant és belevágott a legvadabb rap himnuszainak egyikébe, az valami hátborzongató volt. Több ezer kéz emelkedett a magasba, és egyként üdvözölték a színpadon állókat. Közülük is főkép az igen jókedvű és szókére festett Mike D.-t, az egész koncert alatt

rágógumizó MCA-t és a rekedtes hangú Ad Rock-ot. Csak mellékesen említtem meg, hogy kísérozzenekarukban ott volt a nyitóbandából már megismert lemeztekergető D.J. Hurricane, továbbá Money Mark billentyűs és Eric Bobo dobos, aki folyton csak nevetett, mintha véletlenségből fogkefét nyelt volna. Az egységesen zöld pólóban virító srácok egy néhány számos rapblokkal nyitottak, majd letették mikrofonjaikat és hangszereiket magukhoz véve belevágtak keményebb nótáikba. Itt okozták számomra az első igazi meglepetést. Élőben olyan keményen dörentek meg ezen hangszeres szerzeményeik, mintha nem is egy rap zenekar zenélt volna, hanem egy keményebb punk (vagy meg merem kockáztatni hardcore) csapat. A "Tough Guy" rövid, de annál lendülete-

sebb punk nótájából csak úgy áradt az energia. Nem volt ez másképp a már - már hardcore - os "Heart Attack Man" - nel sem, Mike D. kíméletlenül püfölte dobszerelésének bőrjeit, Adam Yauch jazz muzsikusi módjára varázsolta elő bőgőjéből a csodálatos funky-s dallamokat, Ad Rock pedig őrült módjára tépte a húrokat. Mivel ez a turné az "Ill Communication Tour" címet viselte, nem is volt csodálkoznivaló azon, hogy főleg negyedik albumukról

hangzottak el az olyan slágerek, mint a videoklipből már jól ismert "Sure Shot", a lüktető, tipikusan ugrálós hip-hop himnusz a "B-Boys Makin With The Freak Freak", valamint a hadarós és jazzes "Root Down", az "Alright Hear This"-ről már nem is beszélve. Mindezek mellett azért alkalmat kerítettek néhány régebbi alkotásukra is, így megszólaltatták előző albumuk, a "Check Your Head" néhány funky-s alkotását és elhangzott az Alibaba és a negyven rabló történetét feldolgozó "Rhymin and Stealin" a debütáló korongról. Hiányoltam repertoárjukból az olyan örökzöldeket, mint a "No Sleep Till Brooklyn", vagy a "Fight For Your Right". Majd kétórás játék után aztán a formáció elbúcsúzott a rendkívül lelkes közönségtől, perszer ráadásként azért még megajándékozták őket jelenlegi legnagyobb sikernótájukkal, a mindenki által ismert "Sabotage" - zsal. Repültek a pólók, a dobverők és még kitudja kicsodák. A szerencsésebbek tehát egy igen színes és változatos koncert emlékei mellett eszmeileg felbecsülhetetlen trófeákkal térhettek haza.

Bánfalvi Ákos

„A zenéről beszélni olyan, mint egy foc

A Southern Special zenekar ötödszörre vágott neki az ország klubjainak, immár önálló szervezéssel a Black Out társaságában. Ezek tapasztalatairól és a csapat terveiről, hitvallásáról kérdeztük a zenekar szószólóját Barabás Bécit.

● *Hogy telt eddig az első önálló turnétok?*

– Anyagilag természetesen bukta. Úgy számoltuk annak idején, hogy ha 120-as nézőszám lesz átlagban, akkor jó. Ehhez képest eddig 197 az átlag, Debrecenben például 360 ember volt.

Úgy indultunk, hogy a turné első napján 400 Ft volt a zenekarnál, a harmadik buli után, amikor kifizettünk mindent, 4 db 5 Ft-os volt a kasszában.

● *Miért választottátok azt, hogy önálló turnéra mentek, és nem valaki előtt játszatok, vagy már elegetek van ebből a szituációból?*

– Nem arról van szó, hogy nem mennénk el mással. Elsősorban erőfölmérőnek szánjuk a mostani akciót. Ha mi bukunk az a miénk, de legalább nem fizettünk másnak.

● *Koncerteken már új nótákat is nyomtok. Valamelyest ez eltér az eddig megismert AC/DC-bez hasonlatos irányvonalától?*

– A zene nem lett más! Találkoztam egy sráccal, aki több koncertre is leutazott. Ő teljesen fanatikus, az összes AC/DC lemezen kívül van még próbatermi felvétele is. Beszélgettem vele, hogy mi a véleménye a váltásról, és azt mondta, ha Bon Scott élne ma, ilyen zenét játszana...

Tulajdonképpen ugyanazokon az alapokon nyugszik ez is, mint az AC/DC, csak van egy kis plusz a mi részünkről, a zenekar saját hangzása. Tehát nincs az, hogy eddig ezt csináltuk – amit szerintem nagyon nehéz jól csinálni –, és most pedig váltunk valamerre. Egyszerűen ugyanazokból a gyökerekből indulunk ki, abból a hangzásvilágból...

A zenéről beszélgetni olyan, mint egy focimeccset lerajzolni. Az AC/DC-nek van egy speciális hangszerelési megoldása. Ez azt jelent, hogy egy A dúr akkordban vannak a felharmónikusok, meg mindenféle hangok. Ennek a tetejét fogja Angus Young, a közepét Malcolm Young, Williams meg az alját. Ettől szól úgy, ahogy szólnia kell egy rockcsapatnak. Ez az alapja az egésznek, és mi ugyanúgy hangszerelünk, és ettől automatikusan egy kellemes AC/DC-s rock-'n roll feelingje lesz. Ezért utálom például a hardcore-t, nem mint műfajt, mert igenis vannak jó HC zenék és zenekarok stb..., de mára ez lerágott csont lett.

Nem tud megújulni. A rockmuzika, meg a kortárszene, a jazz tud változni, ez meg már ugyanúgy szól 10 éve, csak most fölkapták, nagy divat lett.

● *Hogy áll az új lemezanyagotok?*

– Az a három nóta, amit koncerteken is játszunk teljesen kész van. Ezen kívül négy nóta összeállt már, de még nem elég kiforrottak, nincsenek szövegek. Hosszú lemez szeretnénk, 14–15 számosat. A baj inkább a terjesztéssel van. Szentesen például három gyereknek van meg az első anyagunk (a koncerten mondták), a többiek tőlük vették fel, de nem azért, mert nem vették volna meg – a bulin „könyörögtek”, hogy adjunk nekik kazettát –, hanem mert nem lehet kapni. Nem azt gondolom, hogy megérdemlünk egy komolyabb terjesztést, szó sincs arról, hogy mi lennénk a legutibb zenekar. Na, de kérem szépen, ha valamit keresnek, akkor miért nem lehet kapni?

● *Minden veletek egyívású zenekarnak gondja van a terjesztéssel. Hogy látjátok ti a kiutat ebből? Tehát a következő lemezanyag ugyanígy balálra van ítélve, terjesztés szempontjából, vagy van valami megoldás?*

– Azt, hogy halálra van-e ítélve, nem tudom. Azt beszéljük a zenekarral, hogy mi lenne, ha kiadnánk megint magánkiadásban, nyilván többet el lehet majd adni – ehhez nem kell nagy jósnak lenni, meg önteltnek sem. Viszont ez sok munkát vesz el attól, hogy egy jó lemezt tudjunk csinálni. Most összeállítottunk egy anyagot és ezt próbáljuk eladni valamelyik kiadónak.

● *Egy ilyen szintű zenekarnak, mint ti, Magyarországon van-e perspektívája, kilátása a jövőre nézve, vagy abszolút beszűkül ez a piac?*

– Mi az, amit kilátásnak nevezünk?

● *Úgy látod-e, hogy a második lemezetekkel már előrébb tudsz lépni ebből a közegből? Nagyobb közönség elé tudod vinni a produkciódat... Több embert tudsz elcsábítani a koncertjeidre... Ezáltal többet is fogsz keresni valószínűleg. Tehát, látsz-e ilyet magatok előtt?*

– Hát nem!! Hülyeség lenne nagy zöld felhőkről álmodozni. Másfél év alatt annyira feléltük a vésertartalékainkat is, hogy most mindenki dolgozik. Sajnos ez már visszalépés a részünkről, de egyszerűen enni kell!

Nincs bennünk az a kényszer, hogy el kell adni, hogy meg tudjunk élni, mert abban a pillanatban elvesztené az érdekességét a zenekar. Ezt az egészet amúgy is csak egy különállásnak tekintem a műfajon belül. Olyan dolgokat csinálunk, hogy mindenki azt mondja, hogy jaj srácok, fejfel mentek a falnak, ezt nem így kellene stb... Ehhez képest én már egy nagy eredménynek tartom. Nem is beszélve arról, amikor pl. A Geronimóban játszottunk a parkettán, egy szinten a közönséggel úgy, hogy a részeg csávó – miközben énekl a szövegeket és hallgatja a gitárszólókat – rádborul..., na szóval ezért zenélek. A New York-i Filharmonikusok vezető klarinétosa – nekem a kedvenc példám –, (egyszerűen döbbenet), a mai napig a metróban játszik hetente egy nap négy órát. Nincs rá szüksége anyagilag, csak egyszerűen ott nincsenek sallangok, ott csak a zene van. És nincsenek fények meg füstök, meg kényszeredett taps. Ezek azok a dolgok, amit próbálunk átültetni a mi zenekarunkba folya-

meccset lerajzolni..."

matosan, mert az, hogy programzenél az ember, az nem vonzó. Felmegy, van 16 szám, lezúrod, minden lépés ki van gyakorolva... darálógép vagy. Eleve az egész Sutter dolog arról szól, hogy jól érezzük magunkat benne, és megfeszítve dolgozunk, hogy valamit elérjünk a magunk mércéjével mérve. Megpróbálunk jó hangulatot teremteni a koncertjeinken. Én abban a pillanatban fogom abbahagyni a zenélést, amikor eljön 3000 ember – adja isten –, és azokat depresszíven beledöngölöm a betonba, hogy hazamegy és fölköti magát. Erre nekem nincs szükségem. Akkor van ennek értelme, ha figyelembe véve ezeket a marha nagy nyomásokat, ami nehezedik erre az egész országra meg mindenre, ezt feldolgozva pozitívan értékelve adsz valami pluszt, hogy mégis van értelme csinálni és ezt át is tudom adni. Az meg már a divat kénye kedve, hogy ezt mind zeneileg, szövegileg felkapják-e, vagy sem. Az más kérdés, hogy ennek a zene minősége és a hangszeres tudás nem alapfeltétele a magyar rockszakmában. Én hiába gyakorlom magam agyon, napi négy órában, nem érdekel senkit. Egy dolog érdekel, az őserő, a tűz, meg az őszinteség. És egy idő után divatos leszel. Utána közhellyé válsz és megint elkezdi a szekered lefelé menni. Akkor kerestél, mondjuk két év alatt egy autóra valót. Ez nekem nem mozgatórugó, nem cél, amit el kell érni, és a zenekarnak sem. Nem ezeknek a sikereknek a megélése a cél. Nem ezért kezdtem el gitározni 14 évesen. 27 évesen pedig nem vagyok hajlandó földni a hitemet, azért amiért elkezdtem. Gondolj bele, nincs pénzem, nincs lakásom, van egy kurva drága cuccom, amibe beleöltem az összes pénzemet, szóval nem lehetek annyira hülye, hogy ha nincs indokom akkor is csináljak valamit.

Tóni + Paya

FALANX

Megjelent a zenekar

„Áttörve az éjszakán”

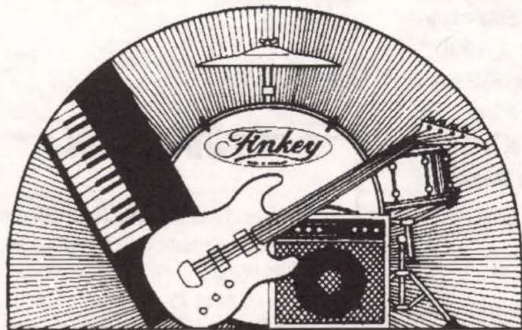
című demókazettája

Megrendelhető:

Gulyás Lajos 7000 Sárbogárd,
Ady Endre u. 177/D Tel.: 06-60/391-741

K O N C E R T E K

- április: 7. Várpalota – Alagsor söröző
8. Erd – Borgödör
13. Székesfehérvár – Bahnhof
21. Kaposvár – Zöld Csillag
22. Budapest – Petőfi Csarnok
28. Székesfehérvár – Felsőváros M. H.
29. Esztergom – Molotow Liget

“FINKEY” DOB- ÉS GITÁRSZAKÜZLET

Elektromosgitárok: Fender, Gibson, Aria, Hohner, Ibanez, Epiphone, Washburn

Erősítők: Marshall, Laney, Crate, Torque

Gitáreffektek: Zoom, Korg, Boss, Ibanez

Akusztikus gitárok: Alvaro, Aria, Hohner, Alhambra, Admira, olcsóbb tanuló modellek

Dobfelszerelések: Premier, Sonor, Tama, California, Mapex

Cintányérok: Sabian, Zildjian, Meinl, Paiste

Kongák, dobbrók, állványok

Tokok: Gitárokhoz, dobokhoz

- Használt hangszerek bizományos értékesítése

- Készpénzes vétel

- Hangszercsere

Tel./Fax: 1-421-657, 1074 Budapest, Rákóczi út 60. (udvar)

Nyitvatartás:

Hétfő: 11.00-17.30 óráig

Péntek: 10.00-17.00 óráig

Kedd, Szerda, Csütörtök:

Szombat: 9.30-12.00 óráig

10.00-17.30 óráig

Vasárnap: ZÁRVA

CEGLÉD

április

29.

Budapest

május

13.

HARMADIK Ceglédi DOBOSGÁLA

1995. április 29. szombat 19.00 óra

Kossuth Művelődési Központ színházterem

Nemzetközi

DOBOS- ÉS ÜTŐS GÁLA

B U D A P E S T

Kongresszusi Központ

1995. május 13. szombat 19.00 óra

Mindenkit szeretettel várunk.

A produkció rendezői

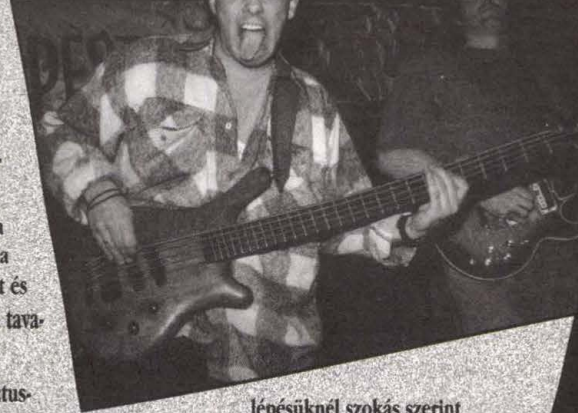
HOHNER MUSIC Magyarország – Ceglédi Dekor Stúdió

IV. Budapesti Rhythm And Blues Fesztivál

Immár hagyományosnak mondható, hogy a bluesfesztivál-évad márciusban a budapestivel indul. Ugyancsak hagyományosnak számít, bár kevésbé haladónak, hogy eddig valamennyi fesztivál más és más színhelyen volt. Most a Műszaki Egyetem Goldmann-menzája adott otthont a rendezvénynek, amelynek fő-fő lelke, támogatója Szobota Ágoston a Bau Boys menedzser oktató tanácsadó és humán kft. (régebben Pro-Aksziál) „vezére”. A zenekarok „felhajtása” a Tengs-Lengs basszeres Kamarás Zoltán feladata a kezdetektől. Az idén 13 csapat kapott meghívást és valamennyien színpadra kerültek. (Emlékezve a tavalyi skandallumra, amikor az egyik csapat időhiányában nem léphetett színpadra, nemes gesztusnak tartottam volna idei meghívásukat!) Ezúttal csúszások nem voltak, – mi több! – gyakran korábban indult a műsor. A technikai személyzet példátlanul gyorsan és jól látta el feladatát. A Patyó-team minden dicséretet megérdemel!

Az idén is volt néhány ismeretlen név, mint a nyitózenekar szerepét betöltő, az idén ötödik születésnapját ünneplő egykori kispesti gimnazista banda, a Bihari Blues Band vagy a szerencsi Sexpear. A legnagyobb sikert természetesen a legnépszerűbb Takáts Tamás Dirty Blues Band aratta. Az ő fel-

Giret - Gál

lépésüknél szokás szerint

„besűrűsödött” a színpad előtti tér, „bemozdultak” az emberek. Tamás szokása szerint néhány standard blueszal indított, majd saját dalokra váltott.

Bemutatott egy darabot a készülő új lemezükről is. A Dirty ezúttal fúvósok nélkül, gitár+harmonika+ritmusszekció játszott. Az új basszusgitáros Giret Gábor nagy nyeresége a csapatnak, bár 5-húros hangszere nem „kedvelte” az özőnvíz előtti alapot. Ugyancsak nagy érdeklődés kísérte a 10 éves „Blueskölők”, ifj. Katona Tamás játékát, akit cseppet sem feszélyezett, hogy a színpad közepére állították. Tomika eddigi pályája legnagyobb játékát nyújtotta. A PMD vendégként ezúttal Somló Tamást hívta meg. Az egykori Loksis „Artúr” két számban fújta a kromatikus harmonikát és az altszaxofont. A Felkai Blues Brothers a már megszokott jó formáját hozta a blues-rock gyöngyszemek előadásával. A házigazda Tengs-Lengs repertoárjában is egyre több a blues. Most John Mayall 1968-as remekével, a Walking On The Sunsettel kezdtek és néhány Fleetwood Mac-darab is felcsendült.

Nagy várakozás előzte meg a Codát, annak ellenére, hogy állandó klubjuk van a fővárosban. Nem okoztak csalódást a közönségnek, bár érzésem szerint néhány Zep-számmal „elbliccelte” a felső regisztereket. A Mama Killed A Chicken és a \$texas együttesek önként vállalták a kora délutáni szereplést. Műsoruk nagyobb közönséget érdemelt volna, de egy nagyszámú réteg rászokott arra, hogy az ilyen maratóni hosszúságú bulik közepén jelenik meg. A közelmúltban CD-vel és kazettával jelentkező Tűzkerék Revival Band és az Udvari Bolondok azt a formát hozták, amit ilyen tapasztalt zenekartól elvár a hallgatóság. A Tűzkerék érdemeit emeli, hogy a zenekar fele betegesen lépett fel. Az énekest fogfájás, a gitáros vírusfertőzés gyötörte. Mindebből a közönség semmit sem vett észre! A Budapesti élő amerikai Bruce Lewis elektromos műsorával jelentkezett. Nem a játékának tudható be, de az éjfél körüli időpont az, amikor kezd megfogynak a „zsúri”.

A fesztivál a One Time Band fellépésével ért véget. A Palermo Boogie Gangéhez hasonló műsort játszó

Somló Tamás

pesti orvosegyetemistákból álló csapat megtáncoltatta a közönséget. Hallgató, szereplő és szervező igazi házbuli hangulattal távozhatott. A rendezvényre feleannyian sem voltak kíváncsiak, mint tavaly.

Feltehetően ez annak tudható be a korábbinál kisebb reklám mellett, hogy nem hívtak annyi „húzó”-nevet, mint tavaly. Ennek ellenére állítom, a színvonal egy cseppet sem esett!

- NNP -

Fotó: Dusi

Március 10-én blues-mennyegző volt az Almásy téri Szabadidőközpontban. Sonia Zambrano és Ferenczy György egy jelképes, esküvőnek aposztrofált szertartás keretében pecsételte meg azt a frigyet, amelynek keretében Sonia és a sápadarcúak együttes is a Bál-Na produkciós iroda csapata lett a Herfli Davidson mellett. A Bál-Na produkciós iroda szeretné elérni, hogy zenekarai több figyelmet kapjanak, fellépéseiken minőségi háttér, magas színvonalú technika és megfelelő környezet álljon rendelkezésre. A jelképes frigyet a két zenekar együttes jam sessionje követte, amelyhez csatlakozott a tanúként jelenlévő Kimnovak együttes két gitárosa is. Az eseményről videófilm készül 30 perces hosszúságban, amely előjegyezhető, ill. megrendelhető a Bál-Na produkció címen: 1399 Budapest, Pf. 701/225

N.N.P. Fotó: Dusi

Hírek

1995. március 12-én **Blues és Jazz '95** néven tehetségkutató zenei versenyre került sor Budapesten, a Dózsa Művelődési Házban.

A versenyen a zsűri a következőket díjazta.

Szólóista kategóriában az első díjat nem adták ki.

II. díj: Erdei Anikó (ének)

Külföldi:

Bujtás Péter (szóló zongora), Hrabovszky Tamás (Blues Bell, Ramblin' Blues – szájharmonika), Illés Ferenc (Baraparty Blues – szájharmonika), Klicsú Tamás (Kox Blues Band – szájharmonika).

Blues kategóriában:

I. díj: Kox Blues Band (Ózd)

II. díj: Ramblin' Blues (Szeged)

III. díj: Baraparty Blues (Ada, Kis-Jugoszlávia)

Külföldi:

Blues Bell (Szeged) és Faktor (Hódmezővásárhely)

Jazz kategóriában:

I. díj: Clusters

II. díj: Siesta

III. díj: Wee Dot

Külföldi:

Marionett, Weiner Leó német iskola big bandje.

A versenyt követő gálakoncertet a Magyar Rádió rögzítette. Ezen fellépett Erdei Anikó, a Ramblin' Blues trió, a Clusters, a Siesta és a Kox Blues Band.

COLOSSEUM LIVE

24 év után
először és utoljára

OTIS WATKINS' BAND
(USA)
ex-Stevie Ray Vaughan

**DAVID BROWN
& THE BLUESHAWKS**
(USA)
ex-Stevie Ray Vaughan

BUDAPEST SPORTCSARNOK 1995. MÁJUS 13. SZOMBAT 19h

Jegyár:
860 Ft.
Amíg a készlet
tart.

GARRONE
International drink Service

SZÍNREHOZÓK: ЗИМНОЗ · GARAGE , NÉPSTADION ÉS INTÉZMÉNYEI

KERESZTAPÁK ↑

COLOSSEUM

Jon Hiseman, Dick Heckstall-Smith, Dave Greenslade, Dave Clempson, Mark Clarke, Chris Farlowe

Az első Colosseum-album, a Those Who Are About To Die Salute You 1968 végén jelent meg. Az együttest Jon Hiseman (dob) alapította, de valójában figyelembe kell vennünk Jon Hiseman korábbi zenei életét, hogy megtaláljuk a Colosseum hangzásvilágának az eredetét.

Jon Hiseman zenei karrierjét jazzegyüttesekben kezdte, majd csatlakozott a The Graham Bond Organisationhoz. Graham Bond korábban szintén jazz-zenész volt, azonban a megélhetése érdekében rhythm and bluest játszott. A The Graham Bond Organisation már híres együttes volt, amikor Ginger Baker helyét Jon Hiseman foglalta el. A Colosseum szempontjából a legfontosabb esemény, hogy Jon Hiseman itt, a The Graham Bond Organisationban találkozott Dick Heckstall-Smithszel (szaxofon). Miután Graham Bond feloszlatta az együttesét, Jon Hiseman és Dick Heckstall-Smith együtt álltak be John Mayall Bluesbreakersébe. Ennek eredményeként született meg John Mayall legjobb albuma a hatvanas években, nevezetesen a Bare Wires.

Jon Hiseman John Mayalltól való elszakadása után egyesíteni akarta az általa kedvelt jazz-zenét a rockkal és a rhythm and blues-zal. Ekkor alakult a Colosseum Jon Hiseman és Dick Heckstall-Smith vezetésével. Az együttes tagjai voltak még: Tony Reeves (basszus), Dave Greenslade (orgona) és James Litherland (gitár). Az 1969-es Valentyne Suite című album a kritikusok szerint a Colosseum csúcspontját jelentette. 1970-ben James Litherlandet Dave Clempson, Tony Reeves pedig Mark Clarke váltotta fel, és az együtteshez csatlakozott még Chris Farlowe (ének). Ezek a személycserék megváltoztatták az addig jellemző zenei stílust, amely érezhető az 1970-ben elkészített Daughter Of Time című albumon. Azonban az 1971-ben kiadott Live című koncertalbumon a Colosseum egyedi és közkedvelt hangzásvilága hallható ismét.

Május 13-án ez a Live című album életre kel 24 év után még egy utolsó nekifutásként itt, Budapesten is.

DAVID BROWN AND THE BLUESHAWKS

David Brown (gitár), Ty Grimes (dob), Greg Wright (basszusgitár), James Bruton (szájharmonika)

David Brown Oak Cliff, Texasban együtt nőtt fel Stevie Ray Vaughannal. Szomszédos házban laktak, azonos osztályban tanultak, és együtt nyúzták szabad idejükben Stevie Ray Vaughan bátyjának, Jimmynek a gitárját. Mivel hasonló hatások érték mindkettőjüket, és még a gitárjuk és az erősítőjük is azonos típusú volt, David Brownt ma az Egyesült Államokban Stevie Ray Vaughan egyetlen hiteles zenei tolmácsolójaként tartják számon. Stevie Ray Vaughan 1990-ben bekövetkezett helikopterszerencsétlenségéig számtalan koncertjén bemutatta és együtt játszott szíu indián barátjával David Brownnal. David Brown együttese előzenekarként mutatkozik be a Colosseum koncertjén

THE OTIS WATKINS BAND

Otis Watkins (gitár), David Collins (dob), David Copenhaver (basszus), Robert Morton (szájharmonika)

Otis Watkins szintén indián származású, a kiowa törzsből való. Oklahoma Cityben él, itt kezdte zenei pályafutását is. Tizen-négy éves koráig kocsnáiban gitározott, majd nyolc éven át járta Amerikát, és olyanokkal zenélt együtt, mint Jon Butcher, Delbert McClinton és Jeff Healey. Zenei állomásainak csúcsaként meghívták Austinba (Texas), Stevie Ray Vaughan fellegvárába. Itt csatlakozott Duke Jupiter együtteséhez, akinek volt már hét albuma a Columbia és a Motown kiadóknál, azonban legnagyobb élményei Stevie Ray Vaughannal való közös fellépéseihez fűződtek ezekben az években. Otis végül hazaköltözött Oklahoma Citybe, ahol új együttesével kiadta az Otified című albumot. Budapesti fellépésén főleg Stevie Ray Vaughan szerzeményeket hallhatunk tőle a Colosseum előzenekaraként.

Meghallgattuk:

BLACK-OUT: Fekete kék szerzői kiadás

Nagyon nehéz dolgom van ennek a kritikának a megírásakor, ugyanis egyszerűen képtelen vagyok elfogulatlanul írni a Black-Outról.

Örül a kritikus szíve, amikor nagyritkán váratlanul szembetalálja magát egy-egy nagyszerű alkotással. Ilyen a Black-Out „Fekete kék”-je is, amely a földöntúli boldogság és szenvedés érzetét egyaránt a hallgatónak ajándékozza. Mielőtt bárki is negatív következtetéseket kezdene levonni szavaimból, sietek megnyugtanni: a szenvedés nem az anyag gyenge mivoltából adódik, hanem abból a fájdalomból, ami Kowalsky (ének) hangjából és depresszív szövegeiből felsír. A 10 nótát hallgatva az emberből akaratalanul is előbukkannak azon érzelmei, melyek csak a legválságosabb időszakokban szoktak felszínre kerülni (mint mondjuk, ha egy drogfüggő nem jut a napi adagjához) és ekkor elszabadul az örület: remegés, hideg veríték, szemfelakadás, erőtlenség, vagyis az, amit Kowalsky a színpadon szokott művelni teljes átéléssel. Mindehhez társul a csapat másik három tagjának munkája, azaz a kellemes dallamokban bővelkedő ritmikus muzsika, erős vokálokkal megtárogatva. A Black-Out valamennyi tagja rendelkezik a megfelelő előképzettségekkel (korábbi zenekaraik hosszú sorát nehéz is lenne összeírni), így játékkukban nem is találhatunk kifogásolnivalót. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy kiemeljem az együttes másik erősségét Csányi Szabolcsot, aki egyéni gitárjátékával sokféle színt visz a dalokba.

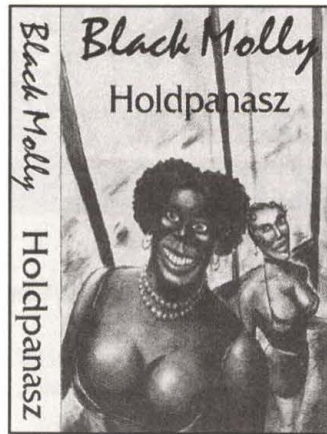
A nóták természetesen sokkal egységesebb képet mutatnak, mint a debütáló kazettaalbumon hallható szerzemények, úgy tűnik a Black-Outnak sikerült megtalálnia valódi önmagát. Mellesleg sokak állításával ellentétben én erősen ellenzem a zenekar stílusának „grunge” skatulyába való bepasszizozását.

Végezetül szomorúsággal tölt el az a tudat, hogy a „Fekete kék” egy szerzői kiadásban megjelentetett kazettaalbum, hiszen egy megfelelő kiadó segítségével a srácok egy ennél sokkal jobban megszólaló albumot lettek volna képesek elkészíteni. Mindezek mellett sokat **gondolkoztam** azon is, hogy vajon miben is rejlik a Black-Out ereje és hosszas **tőprengés** után

sikerült meglegnem a választ: Szabolcsék az érzések felől próbálják megközelíteni a zenét.

- B. Ákos -

BLACK MOLLY: Holdpanasz demo

Dicséretes gyorsasággal küldte el a hattagú zenekar új, szövegeket és információkat is tartalmazó demokazettáját. A négy számot február közepén a Bikini Stúdióban, Németh Lóji segítségével rögzítették.

Tavaly Wild Flowers néven ismerhették meg őket az akkori demójukat begyűjtő dallamos metal kedvelők.

Új felvételükön érezhető a progresszív rock komplexitására való törekvés is. Ezt, a 20 percben zsúfolt rengeteg témaváltás és a szökök teszik nyilvánvalóvá. A két gitáros különböző stílusokat ötvöz - meglepő egységben. Nuno Bettencourt-os bravúrgitározás és durvább, ami rifkek férnek meg itt egymás mellett. Előző demójuk kapcsán Kovács Norbert énekest a csapat gyenge pontjaként említették e lapban. Ez ma már a múlté, sok munkával sikerült felnőnie a zene mellé. Az azért hallható, hogy egy „őstorok”, de nem minden énekes született annak. Nem is szólva arról, hogy nehéz ilyen masszív — Dream Theater első lemezén hallhatókkal vetekedő — hangszerek támogatáson frontembereként uralkodni. Nekem tetszik a „Csak egy nap!” és a „Holdpanasz”, mely dalokban nagyon ülnek a jól sikerült refrének kórusai is. Természetes, hogy a témák bősége és a hatások sokszínűsége elve kizárja a teljes eredetiséget. De a fene se bánja, ha a zene tetszési indexe a meghallgatások számával egyenes arányba nő! A billentyűs és a basszer kevés teret kap ahhoz, hogy bizonyítsák

képességeiket („Szép!?”). Persze nincs banda bajok nélkül. Ugyanis Tiborcz Tamás csak vendégdobosként segíti őket, míg nem találak állandó embert a posztra. (Nem tudom, mi zárja ki azt, hogy ebben a felállásban folytassák...)

Az alábbi címen lehet érdeklődni koncertmeghívásokkal és demoval (200 Ft+postakgt.) kapcsolatban is: Black Molly Szervezőiroda

8400 Ajka, Széchenyi u. 22.
Tel.: (88) 312-446 (ifj. Szűcs József), vagy
(88) 367-086 (ifj. Szalai Sándor)
- Lukács Attila Zolt -

ARSENAL: ...a javából...

A balmazújvárosi kvintett egy komplett válogatáskazettával jelentkezett szerkesztőségünknel. A szalagon négy év anyagából kaphat ízelítőt a kíváncsi metal - rajongó. Stílusára nézve egyértelműen a germán vonalat követi, annak is a mára már némileg ásatagnak számító, '80-as évekbeli válfaját. Eddig nem is lenne semmi probléma, ám - elsősorban a '91-es felvételek esetén - olyan erősen érezhető a korai Stormwich - hatás, hogy az már plagizálás határait feszegeti. Tovább ront a bizonyítványon, hogy ez a hatás messze nem terjed ki az énekes teljesítményére. A srác felvételei siralmasak, ám dicséretes fejlődést mutat föl a '95-ös dalokban, amelyekben kissé háttérbe szorult az ő - sörmetál, hogy egyfajta, ugyanaból a korszakból származó „magyaros” rocknak adja át a helyét. Elsősorban az Indulj! régi Eddát idéző dallamai és a kórusai mondatják ezt velem.

Sikerültnek mondható a keverés, ugyanis a lehetőségekhez képest minden hangszer a helyén van -

talán a basszusgitár kivételével. Az érdeklődők az alábbi címen írjanak: Arsenal 4060 Balmazújváros, Bocskai u. 9. III/2.
- Tomo -

PSYCHOTRON: Fentről Az Élet...

Sopronból ijesztett rá a négytagú PSYCHOTRON a szerkesztőség rockereire, ugyanis a nyugati határváros egyik feltörekvő thrash-fogata tökéletes alteregója az „Ász”-oknak. És hogy mi bennük a közös? Először is Horváth Zolt megteveszhetetlenül „Smicis” hangja, bár Zsolti mintha picit élesebben kaparna. Aztán ott vannak a szikár, hamisítatlan speed-thrash témák, meg azok a társadalombírálok, totál

pesszimista szövegek, amit az énekes fröcsköl szét jó pár szervre, intézményre, tehát jól pófánrúgni mindenkit a jelszó, ismét MOBY DICK módra.

Amiben pedig nem hasonlít a PSYCHOTRON a nagyokra, az meg már megint más tész-

ta, hiszen az egész demo talán legnagyobb negatívuma, hogy a megszólalás egyszerűen minősíthetetlen. Igazi erényekről, pozitívumokról nem is nagyon tudnék beszámolni, legföljebb csak ígéretes betétekről, néhány mozzanatról, mint a felvezető „Prologus” vagy a „Jövő” NECROPSIA-szerű elmélkedős szaválása. PSYCHE, szép dolog, hogy a PSYCHOTRON felvállalja a zenei hatásokat, de akkor már szerintem tenni is kéne annak érdekében, hogy ne a kedvencek árnyékában éljenek, azok lábnyomait tapossák újra. Egy pindurit legyünk szakadárabbak a városi tradíciókkal szemben, az alaptudás megvan ehhez. Akkor majd a durranás is nagyobb lesz. Schmidl László 9400 Sopron, Várfal u. 8.

- SIMKÓ -

BALATON II.

Bahia

A Bahia azon kevés kiadóink egyike, amelyik - egyebek mellett -

hiányt igyekszik pótolni: a hozzáférhető archív magyar underground-felvételek hiányát. Többnyire szerencsés kézzel nyúlnak bele azokba a fiókokba, amelyek a lappangó, vagy féltve őrzött hangfelvételeket rejtik. A legutóbbi, szerény véleményem szerint a szenzáció határát súroló dobásuk egy újabb Balaton-kazetta, ami (a hangminőségtől eltekintve), ha lehet, még igazibb, még jobb, mint az első. Az a bizonyos első egy 1985-ös koncert majdnem teljes anyaga. A Balaton II-ről nyolc szám a zenekar egyik tagjának a lakásán született 1982-84-ben. A többi felvétel származási helye pedig egy 1987-es szegedi buli.

A felületes hallgató - ha létezik egyáltalán ember, aki a Balatont háttérzeneként lenne képes hallgatni - azt hihetné, hogy postpunk zenét játszik az egykori csapat. Náluk azonban a viszonylagos egyszerűség nem igénytelenséget, hanem letisztultságot jelent. Ez a zene sokkal inkább egy korábbi időszak muzikájával rokon: a hatvanas évek pszichedelikus törekvéseinek világával. Némi Velvet-hatást vélek felfedezni a Vallad be... a levert vagy és a Kész az egész című dalokban.

A zenék és a szövegek hangulati egysége, harmóniája folytán képesek felerősíteni egymást. Ez az, amit az együttesnél a legfontosabbnak és a leginkább elismerésre méltónak tartok.

A Balaton segítségével a nyolcvanas éveket egy sajátos görbe tükörben láthatjuk. Ez a társaság nem próbál felfordulást szítani, még csak a Hatalom bajuszát sem akarják megráncigálni. A megoldhatatlannak látszó problémákból a kiutat a befelé fordulásban keresik ("Álompör, ments meg ettől a várostól"), és hagyják, hogy közben együtt örlődjenek az idővel.

Rezignáltságukat, apátiájukat szinte fáj hallgatni. A kilencvenes évek semmivel sem jobbak, mint az előző évtized, így azután valami láthatatlan erő odabilincsel ehhez a zenéhez. Talán a rosszabbik énem darabjait hallom szólni ezen a kazettán. "Jó, hogy Nirvána vár", és jó, hogy a szövegeiket ott olvashatom a kazetta belső borítóján, és egy fotót is láthatok az együttes tagjairól. Sajnos, annak idején nem volt olyan szerencsém, hogy akár csak egy Balaton-koncert hallgatója legyek. Így aztán még az első kazettájuk ismeretében is meglepetés számomra, hogy tényleg létezett (és a Balaton II.- kazetta óta létezik) olyan magyar együttes ebből a korból, amelyiknek a jelentősége csak az URH jelentőségével mérhető. Az akkori hanglemezkiadásról pedig jobb nem beszélni, mert ezek után úgysem lehetne épületes dolgokat mondani róla.

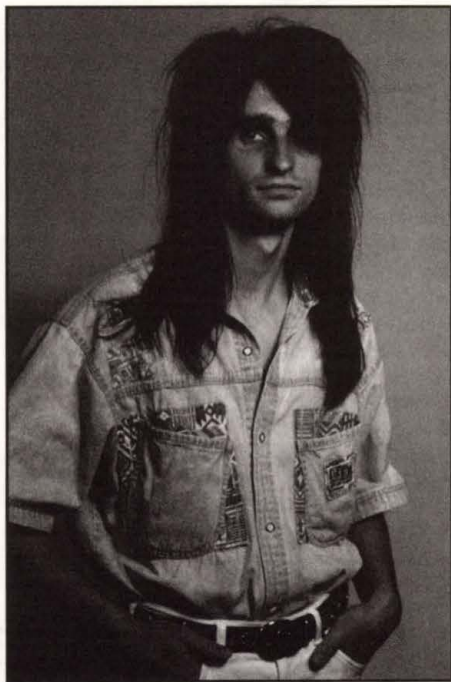
"Minket nem lehet elfelejteni" - éneklük az egyik dalukban. Igazuk van.

- lubickO(a)sz -

KRÍZIS: Demo

A nagykáta illetőségű Krízis voltaképpen nem más, mint Stósz László énekes szólópróbálkozása, évekkel a valóban létezett Krízis nevű banda feloszlása után. Laci '95 tavaszára tervezi tető alá hozni első lemezét - remélhetőleg sikerült kiadót találni.

A szalagon két dal található, melyek zenéjüket tekintve a vendéggitáros Geőcze Zoltán (ex-Swingapúr) szerzeményei, szövegeket - a hozzá való filozófiával - Laci alkotta meg. E filozófia szerint ezek a dalok a csend, magány és a félelem szülöttei, melyek depressziós világképet tükröznek. Nos, azt kell mondjam, hogy ezen állítások közül nem mindegyikkel tudok egyetérteni. Először is itt van a szöveg- és dallamvilág, amely nekem az Eddát juttatta eszembe; még a hangszerelés is hasonló, gitár-dob-billentő felállásban halljuk a nótákat, amelyek cseppet sem depresszívek. Az Egyedül vagyok lírája, a rockból már-már kilógó gitártémái egyáltalán nem keltenek ilyen benyomást. A szövegekre már inkább ráhúzható a "borúlátó"

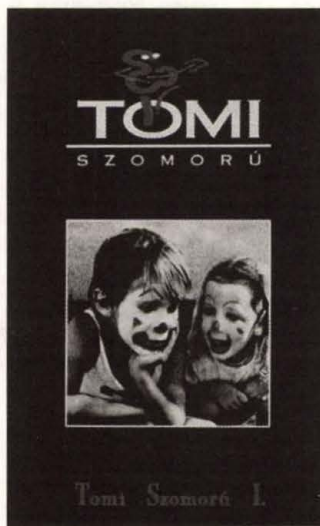

jelző, de megfelelő zenei támogatás nélkül nem hatnak igazán. A "depresszumot" voltaképpen csak egy némileg Danzig-ízű riff képviseli, a Közeleg a vég c. dalban. A lágy énekhang és a billentyűk azonban ezen is sokat tompítanak. A hangzás egyébként tűrhetőre sikeredett, bár a dobok tompa puffanása ront az összképen - ez amúgy is jórészt pénzkérdés. Aki nem bízik a beigért tavaszi lemezben, és kíváncsi az anyagra, az írjon erre a címre: Stósz László, 2760 Nagykáta, Hosszú u. 22.

- tomo -

TOMI SZOMORÚ: I.

Szerzői kiadás

Kicsit lehangoló, hogy ez a r&b alapokon építkező r'n'r banda első "lemeznyi anyagát" jelenteti meg. Pedig, pedig. Meg nem is.

A „meg nem is” azt kódosítja, hogy a Tomi Szomorú tök ugyanazokat a dalait adta ki immár a szélesebb (?) rockrajongó közönség számára, melyeket évek óta játszanak és korábban már megjelentették ezek zömét - szintén kazettákon. Persze, persze. A Tomi Szomorú nem erőlködik azon, hogy változzon erőszakosan; pláne nem nyomul. Az idétlen neo-rockhullámtól különváltak és most bizonyítják, hogy ők mindig is csak ebben a valódi rock műfajban utaztak.

Pedig: a csapat kazettájának - a hazai sláger - nosztalgiahullámához is kapcsolódó - szellemesen ironikus felvezetését (mely a hatvanas évek táncdallának őseredetije: Kicsit szomorkás a hangulatom máma...) és az ezt követő „Nem kell más” c. saját szerzeményük felütését hallva azt hittem, hogy nagytomiék baromi jók lettek. És majdnem. Maradnak egy-nyári hangulat Pálma presszó bandnek? De, valamiért nem tudom

kiverni a fejemből ezeket a szövegeket, dallamokat. Ennyire egyszerűek? Most ez tánczenei koktél szindróma, vagy értelmes behatás? Mindenképp egyik vagy másik. Dönts el Te!

A „Nem kell más” után jön a „100000 éves”, a „Rock'n'Roll bűntény” stb. Mégis megőrültem annak, hogy némi hallható szaxofonista kóvályog a hallómezőben, meg a billentyűs is ügyködik. Azt túlzás lenne állítani, hogy a B oldalon helyet kapott „A menekültek városa” dal közepétől baromi jó a kazettáról az, amit a Tomi Szomorú játszik (Egyetemista Pista, Kiütev, Ma nincs kedvem hozzád). De, mindez kétségtelenül kiemelkedik a hazai rákenroll bandák színvonalából (milyen lehet a többi?!), úgyhogy ezért már érdemes meghallgatni a kazettát (kérd kölcsön!). Én csodálkozom is, hogy még egy olyan kispolgári, unalmas és konzervatív városból elszármazott zenekar - mint nagytomiék - képes ilyen hosszú ideig magában őrizni e meghatározó és tomiék által általános érvényűvé duzzasztott "fontos" élményeiket.

Sajnos, a Hatalmamban nem került fel kazettájukra, pedig színesebb lehetett volna a cikkem ezzel együtt. Na, majd máskor!

- Nyilas Vidám Mihály -

HARLEM ROCK: Demo

Jelenlegi felállásában (Horváth István -ének, Székely Károly -gitár, Szecsvik Béla -basszusgitár, Kovács Róbert -dob) '93 őszétől működik a budapesti Harlem Rock és eddig két 4-4 számot tartalmazó demót sikerült készíteniük.

Az 1994-es második demojukat nyitó „Energia” lendületes, Megadeth-re emlékeztető szerzemény, zenéjükben a srácok éppúgy felhasználják a power/thrash jellegzetes elemeit, mint a Hardcore dühét, viszont Horváth István éneke valahogy mégis féken tartja az elszabadulni kívánczó agressziót. István énekstílusa mellesleg igen egyéni és a refrénnél válik nyilvánvalóvá, hogy hangulatos is.

A „Pusztítani mindig”-nek az ének ad egyfajta misztikumot, de ettől függetlenül itt is erős Hardcore behatások figyelhetőek meg. A Harlem Rock kísérletező kedvű zenéjébe szorult egy kis agyasság is és ez furcsa arányban van a közérthetőséggel.

Már a „Megváltás” első hangfoszlányainál zavaróan hat István éneke, a többiek azonban hozzák magukat: Károly a kemény riffeket,

Robi és Béla pedig a változatos ritmusokat.

Zárásképpen a "Rohadt minden" búcsúzik a kíváncsiskodóktól, már a címéből is rájöhettünk, hogy nem éppen vidám témával foglalkoznak ezen szerzeményükben Harlem Rock-ék.

Számomra nagyon szimpatikus a csapat jelenlegi irányvonala, ami teljességgel behatárolhatatlan, de annál feelingesebb.

Cím:

Harlem Rock/Horváth István, 1111 Budapest, Bartók Béla út 18. II/4.

- B.-falvi -

BATU KÁRMEN: Max Mara & Lili Luna

Bahia

Ha tetszik, ha nem, az A.E. Bizottság tánczenekar a rocklegendák magasságába emelkedett. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogyha bármi történik a társaság egykori tagjaival, arra oda kell figyelni. Ami leginkább történni szokott, az vagy egy kiállítás, vagy előállnak olyan lemezzel, ami legjobban a saját elképzelésükhöz hasonlít, a legendához kevésbé. Mit lehet tenni, belenyugszunk, és csendben konstatáljuk, hogy a Bizottság azért mégis...

Sietve leszögezem: csoda most sem történt, nem született újjá sem Albert Einstein, sem a róla elnevezett Bizottság. Hanem itt van ez a Batu Kármén. Ha magamhoz nem is, de a lemezeimhez hozzá kell nyúlnom tőlük, és ki kell emelni közülük a Jégkrémlelet című becses darabot, ami, mint tudjuk, a Bizottság utolsó lemeze. Tessék, hogy szalad az idő. 1984 óta kibírták anélkül, hogy lemezen úgy, együtt megmukkantak volna. fe Lugossy Laca és Kokó ezt nem tűrhette tovább. Batu és Kármén álnéven, néhány másik Batut munkára fogva kihozták ezt a kazettát. Tao engem úgy segítjen, ha nem olyan, mint a Bizottság. Persze, hogy nem olyan. Csak jó eljátszani a gondolattal, hogy majdnem. ef Zámbo és Wahorn nélkül persze hogy képtelenség. Viszont az eddigi próbálkozások közül talán ez közelíti meg legjobban az etalont: a tíz évvel ezelőtti zenét és hangulatot. Ezzel a kazettával nem tesznek ugyan újabb mozaikkockát a Bizottság imázsához, de nem is vesznek el belőle.

Egy gyönyörűséges énekesmadár azt csiripelte, hogy mégisincs Batu Kármén Wahorn nélkül: az ifjabbik Wahorn püföli a dobokat és az Ági és a Fiúk gitáros a penget. A zenészek valódi nevét ugyanis hiába keressük a kazettán, kiletüket misztikus homály fedi. Lehet, hogy ez afféle butaság. Szerintem inkább butaság. Nem (olyan) rossz ez az anyag, hogy ne lehessen nével

felvállalni.

Laca (?) ráírta a kazettaborítóra (valamit mégiscsak rá kell írni, azért van): „az üresség használható a semmi a mindenható...” Ez a szlogenszerű sor valójában kulcsmondat. Ugyanis ha azon kezdek el filózni, hogy miről szól a Batu Kármén, egyértelmű a válasz: semmiről. Vagyis: ez a zene A semmiről szól és ez nem semmi. Közel hatvan percben körülírni a semmit zenével és szöveggel, ez már művészet!

A kazetta Lacáé és Kokóé. Egy másból építkeznek, egymásra vannak utalva. Laca rendesen hozza magát, Kokó művész pedig iskolát teremt a sikoltozásával. A többiek, akikkel együtt játszanak, őket szolgálják, vagyis a Batu Kárment. Úgy vagyok ezzel a társasággal, mint az egyik nagypofájú, de rémrendes (rendes rém) kolléganőmmel: mondhat bármit, nem tudom komolyan venni. Úgy szeretem őket, ahogy vannak.

- olasz -

ROBERT JOHNSON: Blues Classics Vol. 2

Mafioso records

Még '94 tavaszán jelentkezett első blues klasszikus bemutató kazettájával a Mafioso. A Blues Klassikussorozat azzal lepi meg a hallgatót, hogy egy ún. „bonus track”, jutalomszám szerepel az illető művész repertoárjából magyar zenész előadásában, feldolgozásában.

Robert Johnson fennmaradt 29 számából – a 30-dikat a Crossroads című filmben keresték! – tizenhetet kiválasztani hálátlan feladat, hasonlatos ahhoz, amikor valamelyik újjunkat kell megharapnunk. A sorozatszerkesztő és kiadó Podlovics Péter a legközismertebb Johnson-bluesokat gyűjtötte a kazettára, amelyek ismerete blueszenész és -rajongó számára egyaránt alapvető követelmény. Számomra nagy élmény a bónuszként megjelent Love In Vain, melynek feldolgozói nem egyszerűen lemásolták a darabot, hanem még az ismert feldolgozásokat is kinosan kerülve alakították át. Női énekhangon még nem is hallottam! Dorogi Barbara, Gál Csaba és Szabó Tamás bátorsága a járattan út vállalásával feltétlenül megérte a fáradozást.

RY COODER: The Slide Master

Mafioso records

Ry Cooder kazettája a gitáros 1970-73 közötti felvételeit tartalmazza. Nem csak kifejezetten bluesfelvételeket, hanem rokon műfajokat is hallgatunk. Kellemes, jól hallgatható zene. Háttérként is használható, de szakmai tanulmányozásra ugyancsak javallt.

RY COODER: The Slide Master

Mafioso records

Screamín' Jay Hawkins, a horror rock atyjaként tisztelt rhythm and blues énekes/zongorista valószínűleg előbb lett ismert nálunk a Mystery Train portásának filmszerepében, mint muzikusként. Legismertebb száma az I Put A Spell On You már korábban eljutott hozzánk Alan Price vagy a Creedence Clearwater Revival együttes tolmácsolásában. Az 1956-70 közötti felvételek Hawkins pályájának legjobb számait tartalmazzák, nagy részüket ma is műsorán tartja.

A jó zenéken kívül a kiadványok erősségének tartom a magyar nyelvű ismertető szöveget, amely precíz és lényegretörő, bizonyítja a sorozatszerkesztő jártasságát és szakértelmét.

- Dick -

JUNKIES: Demo

A "R" "N" "R" kazettája óta a budapesti Junkiens-nak már csaknem egy teljes nagylemeznyi anyaga gyűlt össze és időközben stílusuk is kisebbfajta változáson ment át. Tavaly nyáron Csordás Tibor énekes helyére Szekeres András került a dunaújvárosi Onix-ból. Már vele rögzítették ezt a két-szamos demót is '94 novemberében a Magyar Rádióban.

A nyitó "Vigyél át" Rikki Church korábbi Los Angeles-i projectjének "Walk Away" címmel ismert magyar nyelvű átdolgozása. A lendületes, tipikus rock "n"roll nóta az L. A. Guns korai időszakát elevenítette fel bennem. Tagadhatatlanul jó húzásnak bizonyult András bevétele a csapatba, hangja erőteljesebb, mint elődjéé volt, és valahol még emlékeztet is nagy példaképének, Sebastian Bach-nak /Skid Row/ organumára.

Másodikként a "Vesztettél" vágja mellbe a halgatót a szó szoros értelmében. Öszintén megvallva egyáltalán nem vártam ilyen kemény nótát a Junkies tagjaitól. Itt a rock "n" roll - t ötvözik a punk stílusával és erőteljesen érződik a hardcore-os beütés is. Mind zeneileg, mind szövegvilág tekintetében a

Tankcsapdához tudnám leginkább hasonlítani ezt a zenei világot.

Kétségtelenül halad a korrall a csapat és akik fotóik alapján próbálják rájuk sütni a "nyálás glam" jelzőt, azokat óriási meglepetések érik majd a két szám meghallgatásakor. Kíváncsi várom a folytatást!

Cím: Junkies,

1463 Budapest, Pf.: 1141.

- Bánfalvi -

CATHOUSE: The Alive Rage /EP/

A Richy Quarter gitáros/énekes nevével fémjelzett Cathouse '94 májusában rögzítette a 4 számú "The Alive Rage" Ep - t, mely ott folytatja, ahol az első demo /"Coprice in the Cathouse"/ abbahagyta, azaz szintizsza glam rock muzsikát zúdít a stílus szerelmeseire. A nyitó "Cold Vision" egy a hóviharban összefagyott ember képzelgéseit osztja meg a hallgatóval, megtámogatva egy korai Poisonra emlékeztető zenével. Már itt szemet szúr, hogy a csillagó rock and roll-hoz mennyire jól illeszkedik Richy hangja. A kinos téma ellenére vidámnak tűnő nóta számomra az Ep legkiemelkedőbb szerzeménye. Nem úgy a "Should Be The Only I".

Ebben a '70-es évekbeli rágógumi slágerben /a 'la Sweet/ Richy egy hölgyel énekel duettet. A "Whip To Your Pie"-ban aztán minden visszatér a helyes kerékvágásba: a laza, pattogós ritmusok ismét visszakalauzolnak bennünket a Posion elsőlemezes korszakába. A többihez hasonlóan persze ez a kvartett /amiből mára csak Richy maradt meg/ a távoli vadnyugatra invitál bennünket egy dal erejéig /"Winchester"/, azonban a zord helyszín ellenére egy egyszerű, de igen jókedvű nótával kerülhetünk közelebbi kapcsolatba.

Úgy érzem a Cathouse - nak sikerült egy jól kidolgozott anyaggal előrukkolnia, azonban mindezen pozitívumok ellenére nem mernék rá megesküdni, hogy ebből a maxiból néhány száznál több fog fogy-

ni. Szerencsére a hiba nem az együttesben van, annál inkább a dallamos rock 'n roll muzsika viszonylagos népszerűtlenségében.

A Cathouse címe: Richy Quarter, 1163 Budapest, Sasvár u. 17.

- Bánfalvi -

Meghallgattuk:

Extázis

Gyál

Nem hagy nyugodni a gondolat, hogy a világtól elzárt kis faluban egyszerűbb klubot működtetni, mint Budapest határában. Egy község esetében ugyanis égen-földön nincs más konkurencia, miközben a főváros és a nagyvárosok központi szórakozóhelyei még a perifériák fiatalságát is elszípkázzák. Történik ez annak ellenére, hogy az éjfél utánig tartó bulikról igen körülményes a hazavergődés – azt hiszem ez a helyes kifejezés –, mert akár egy órát is lehet vacogni a fogcsikorgató hidegben várva az éjszakai járatot – már ahol van –, vagy lehet kilométereket gyalogolni, ha a polgár eléggé elszánt. Pontosan ebből kifolyólag minden elismerésem azoké, akik a város peremén igyekeznek lehetőséget teremteni úgy a zenekaroknak, mint a helybélieknek, megkímélve őket a fentebb említett, nem fehér embernek való tortúrától.

Ezek sorába tartozik a gyáli **Extázis Rock-Klub**, ahol minden pénteken és szombaton történik valami ínycsiklandozó. A helyiség olyan

parányi, – ennél fogva intim – mint az a bizonyos betét. De pontosan erre az intimitásra van szüksége azoknak, akiket a hétköznapi életben semmibe vesznek, itt viszont családi környezetben érezhetik magukat. Tény, hogy nem mindenki a zenére utazik a betérok közül, mert „van aki az asztalnál ül, a sörét issza” a hangulatos boxokban, de ez nem idéz elő konfliktust. Maga a félköríves mennyezetű színpad egy kicsikét a liverpooli Gavernit juttatja eszünkbe, ahol négy gombafejű forradalmasította a könnyűzenét.

Két ember társaság, három már tömeg – tartja a mondás, de Haki Rezső tulajdonos szerint ennél azért többet szoktak lenni. Készséggel elhiszem neki, mert jelmondatának – A zene kemény, az ital hideg, a hangulat forró – minden betűje – éppen a Médium terjesztette a kultúrát – igaznak bizonyult. Kiemelném a makulátlan tisztságot, mert nem igaz, hogy csak ott lehet jól döngetni, ahol térdig jár az ember a trutyiban, meg az eldobált sörösüvegekben. Nem lenne tehát hátrány, ha ezek a városszéli klubok osztódással szaporodnának, mivel a szórakozási lehetőségek koncentrálása amúgysem egészséges és az utazgatással járó költségeket sem tudja a fiatalság hovatovább előteremteni.

Megközelíthető a metró kispesti végállomásától az 54-es, majd átszállással a 94/A jelű buszokkal.

- Szaki -

Enyhe Fintor Klub

Veszprém

Nazi free zone

Ki ne ismerné a hajdani Fekete Lyukat, ami mostanra mintegy a XX. század végtermékeként III./III. klub néven üzemel. Na, ez a szórakozóhely külsőségekben pontosan úgy néz ki, mint a fent nevezett, csak hangulatilag más. Hogy mitől más? Nincs karanténjellege... nem állnak az ajtóban izomagyú gorillák... nincs lealjasítva... az árakról nem is beszélve. Szóval az Enyhe Fintor légköre sokkal nyitottabb és szabadabb. És itt most elkanyarodnék a klub történetéhez, ami mindezt megmagyaráz.

A klubot egy baráti társaság alapította kizárólag saját összejövetelük céljából. Unták a HMCS (helyi menő csávók) discozenéjét, és kibéreltek egy raktárat, hogy saját zenei ízlésvilágukat érvényesítsék. Aztán náluk is felleptek a ma már nem is olyan közhielynek számító piszkos anyagi gondok. Ezért kiszélesítették köreiket a hasonló gondolkodású fiatalok számára. Ennek tudatában mindenki zokszó nélkül gombolja le az 50 Ft-os belépti díjat (még én is, pedig nem

jellemző). Így a szórakozóhely két éve sikeresen működik, önfenntartó és nem bürokratikus. Természetesen az italárak is ehhez a szellemhez igazodnak. A programok változatosak, az alternatív zenétől a heavy metalig van minden. Az Európa Kiadó koncertfilmje békésen elfér az élő jazz, blues, ír és egyéb megnevezhetetlen stílusiránnyal az Anti Nazi League keretein belül. Mikor itt jártam, pont egy amatőr jazz-zenekar koncertjét fogtam ki. A 00 Company gitárhathozására rosszabbik májam azt mondaná, hogy inkább kétbalkezes lenne az, de nem vagyok valami kritikus hangulatban – és különben is nagyon tetszett, amint egyszerre kifelé és befelé is játszottak, önmaguknak és a közönségnek egyaránt. Amatőröknél ez elég ritka. A kezdő bandák vagy túlpóznak, vagy nem vesznek tudomást a közönségről.

Szóval ha Veszprémbe gondatlanul akartok szórakozni, s ki akarjátok kapcsolni magatokat a hűsárlóból, feltétlenül ezt a helyet választátok, már csak azért is, mert más nincs. Tuti, hogy nem fogtok csalódni.

Fontos tudnivalók!

Nyitvatartás: V-Cs 19-23, P-Szo 19-02

Cím: Veszprém, Szegelethy u. 4.

Motó: Ne aggyad az aggyad!

- kriszta -

EXTÁZIS

Rock Club Gyál, Körösi út 104.

AHOL A HANGULAT FORRÓ ÉS AZ ITAL HIDEG

Nyitvatartás: minden nap de. 10-től éjjel 3-ig koncertek 19 órától

ÁPRILISI PROGRAMOK

4. Tankcsapda
7. Médium, Beatrice
8. Meglepetés buli
14. Médium
15. Tűzerék Revival Band
21. Médium
22. Median Spirt
28. Médium
29. Stress

Minden pénteken a Médium zenekar szuperkoncertje

Satöbbi, Satöbbi, Satöbbi, stb., etc., i tak dalse

Kicsit szégyenlem, hogy a lap fennállásának majd' három éve alatt eddig egyszer sem szerepelt ez a zenekar nálunk, de ilyen, vagy olyan okok miatt - a hunyó én vagyok - nem kerültek be. Pedig régóta a kevenceim közé tartoznak, már a nyolcvanas évek elejétől. Akkoriban néhány dalukat a rádió is játszotta, mint ígéretes tehetségeket - A repülő kutya, Róma, Ajtó, Árnyjáték, Zsiráf, hogy csak pár címet említsek. Ez utóbbival, ha jól emlékszem, '81-ben a Ki Mit Tud-on is elérték valami előkelő helyezést (már akkor is elég hülyék voltak, ez a velük akkor készült rövid TV-iterjúból kiderült, és a helyzet azóta se sokat javult) -, viszont érdekes módon, legalább tudatnyi rádiófelvétel birtokában, nemhogy nagylemezük nem jelent meg, de ha jól emlékszem, még önálló kislemezük sem. Talán ez is oka volt annak, hogy a nyolcvanas évek közepén a zenekar leállt pár évre, aztán úgy '89 táján új életre keltek. Azóta viszont folyamatosan jelen vannak a hazai rockéletben, fergeteges, tömény színpadi anarchiával fűszerezett koncerteket adva mára ötszáz fő körüli nézőszámmal törzshelyükön, a Tűzföldben - volt Láng Műv. Ház - minden hónap első szombatján. Időnként egyebütt is, olyan kis klubokban, mint a csillaghegyi Banán klub, vagy a Titanic. Az Együttes tagjai: Giret Fruzsina - ének, vokál, Pető Zsolt - ének, tánc, bukfenc, stb., Seres Péter - gitár, ének, Vörös Gábor - basszusgitár, Max - dob, Marci - billentyűs hangszerek (valamint - Seres szerint - Michael Jacksonsting, Frank Al diMeola Sinatra, hangszerük ismeretlen). Én a tűzföldben kaptam el őket február elején.

Sziasztok! Seres nincs itt?

Erre Zsolt és Fruzi tökéletesen egyszerre fel: Na, valakinek pont a Seres kell? A tied. Viheted, Gitárostól. Végre megszabadít tőle valaki!

Azután sikerül összeretelni az együttes jelentős hányadát, indulhat a beszélgetés. Sajnos, a hangulatát így leírva biztos, hogy nem lehet teljesen visszaadni. Még mielőtt kinyitnám a szám, megelőznek:

P.Zs.: Most előre meg lehet mondani, hogy Seres fog végig beszélni, mi meg össze-vissza kutyvaszoljuk (? - Zerge), amit mond. Kérjük, az első kérdést.

Már nem vagytok igazán csikózenekar (erre többen felnyerítene), több mint tíz éve léteztek. Ezidő alatt készítettetek egy csomó rádiófelvételt, jóval többet egy lemezanyagnál. Hogy-hogy nem jelent meg lemezetek se akkoriban, se azóta?

P.Zs.: (elveszi a magnómat): Én közben közvetítem a Seres arcát. Már nagyon komoly képet vág és kezd felkészülni a válasza. Lemez volt a vége...

S.P.: Igazából Bud Spenceren múltott. Elvesztettünk vele szemben egy sör-virslis versenyt, és az volt a tét, hogy kiadják-e a lemezt vagy nem.

Az egész zenekar evett ellene, vagy csak te, Péter?

S.P.: Az egész zenekar.

P.Zs.: Akkor Marci még nem volt a zenekarban, pedig akkor jobb esélyekkel indulunk.

Erről jut eszembe. az elmúlt évek során volt pár személyi változás az együttesben, ha jól tudom,

már csak Péter és Zsolt van az eredeti felállásból...

P.Zs.: Tulajdonképpen csak én.

S.P.: Meg én.

P.Zs.: De csak én vagyok az igazi Satöbbiből, mert a Seres az meg mindig csak itt van. Úgy lóg a nyakunkon. Szóval ő nem nevezhető igazi zenekari tagnak.

Igen, mikor bejöttetek, említettétek, hogy vihetem is, tokkal-vonóval.

P.Zs.: (a többiekhez): Mert azt mondta, a Seresért jött.

S.P.: A szüleim ijesztgettek is gyerekkoromban, hogy jön majd értem a nemtudoménkicsoda és elvisz. Akkor ezek szerint te vagy az?

Ezek szerint...

P.Zs.: Megjött: A Messias! Miért kellett ennyit várni?

G.F.: A szenesember! Te vagy a szenesember? Legalábbis értem az jön.

Nem vállalom. Latabár után pláne ...

P.Zs.: Várjuk a következő kérdést.

Volt egy kis leállásotok a nyolcvanas években...

S.P.: Nem volt. Akkor is léteztünk, Old Shatter Band néven léptünk fel, meg néha Sétabot, egész ritkán pedig Satöbbi néven is. De akkor kicsit kiestünk a köztudatból, azt hitték, felbomlottunk, pedig gyakorlatilag tényleg. De Old Shatter Band ugyanazokban a régiókban zenélt, mint azelőtt a Satöbbi, tehát az abszolút eklektikus...

P.Zs.: Mi vaan?

S.P.: Eklektikus. Jó szó, nem? Annak idején úgy állt össze a zenekar, hogy egy pszichológusnál találkoztunk csoportterápián (Szegény fickó? Mármint a Pszichológus... -Zerge). Mindegyikünknek apakomplexusa volt...A másik csoportban viszont mindenkinek vegyipari komplexuma volt. Ők jobban jártak anyagilag az évek során...

Az utóbbi koncertjeiteken már hallottam új számokat is. Eszerint ismét lendületbe jött a zenekar?

S.P.: Mióta privatizáltuk a zenekart, megnőtt a termelési kedv, és azóta rengeteg új számunk van, amiket egyelőre titokban tartunk. Majd amikor a piac olyan szintre jut...

P.Zs.: Tulajdonképpen azt éljük át, amit Anglia az 1640-es években...

Ti kit fogtok lefejezni? Ott valami Stuart Károly járt meg...

P.Zs.: A Seresnek Károly a beceneve. Egymás közt csak Seres Karcsinak hívjuk.

S.P.: No igen, a Stuartok ...Akkor most ebbe a témába menjünk bele...

G.F.: Inkább ne...

S.P.: Igazából menjünk vissza Mórusz Tamásig vagy a Magna Chartáig...

Nem rossz téma. a Magna Chartában van valami olyasmi,

hogy a zenekarvezetőnek (ott egyszerűen királynak írták, mert az rövidebb) biztosítania kell bizonyos jogokat a zenekari tagok részére is...

S.P.: Na, hát ez nálunk nincs így...

G.F.: De nem is te vagy a zenekarvezető...

S.P.: Tulajdonképpen az van, hogy korlátozva vagyok a személyes szabadságjogaimban, plusz a...

P.Zs.: Tulajdonképpen te már azt is megköszönheted, hogy az életed még megvan.

S.P.: Ez fasisztoid mentalitás!

Akartam is kérdezni: Zsolt állandóan cikiz a zenekar tagjait a színpadon. Nincs ebből soha sértődés?

S.P.: Rá kell nézni: szőke, kék szemű, árja...

Szóval nincs sértődés?

P.Zs.: Dehogynem. Péter mindig sír koncert után.

S.P.: De már megvan az a három ukrán bérgyilkos, aki foglalkozik az ügyvel...

Láttam a bejáratnál Satöbbi-pólokát...

P.Zs.: És lesz majd Satöbbi nyálóka, Satöbbi törölköző, Satöbbi pattogatott kukorica...

S.P.: Ebből a pólórusításból vesz a zenekar magának 7 darab turbo diesel, orrmotoros 315-ös Trabantot. Külön nekünk gyártják, páncélozott, fekete... Egyébként elhatároztuk, mikor itt volt a Spandau Balett, és azt kérték, hogy 4 darab hófehér Cadillac-vel, vagy mivel szállítsák őket, hogy ha megyünk Amerikába zenélni, akkor 7 darab fekete páncélozott Trabant kell, hogy várjon a repülőtéren. Na ezt teljesítsék az amerikaiak...

Hallottam valahol, hogy lemezeket is készül...

P.Zs.: Több felkérés érkezett különböző világcégektől, de nem értünk rá.

A rádióban felvett számokat nem lehetne kiadni?

P.Zs.: Azt meg mi nem szeretnénk. Ha lemezt adunk ki, az egy új lemez lesz.

S.P.: Bár azok a számok még ma is igen korszerűek és aktuálisak, de...

P.Zs.: Csak a gitárokat kell kicserélni mind egyikben. Meg a gitárost.

De látszik, haladtatok a korrall, itt van Pl. ez a Michael Knight-os szám, a KITT...

S.P.: Persze, mindig figyelünk a dolgokra. A Max sátánista, A Fruzsina jehovista...

P.Zs.: A Seres meg Jézus Szíve.

S.P.: Én Jézus Szíve vagyok. Szegénynek nagyon doboghat a dolog. A Zsolt meg krisnás, ott ugrál a Népligetben ilyen narancsszínű ruhában, kopaszon. De jó, hogy ezt a pöttyöt festi a homlokára, mert az ukrán bérgyilkosok így sokkal könnyebben meg tudják célózni. Már mondtam, hogy egészítse ki célkeresztre...

A koncertjeiteken feltűnik időnként Vörös Gabi távollétében egy másik basszusgitáros. Róla mondanál pár szót?

P.Zs.: Ő Gijo (e.: Gizsó, azaz Giret Gábor), a Fruzsina férje. Most itt gyakorol a gitáron a sarokban. Amikor Vörös Gabi nem ér rá, Gijo kisegít minket, mert ő ügyes basszusgitáros, ráadásul tudja a műsorunkat, másrészt már volt olyan, hogy Max nem ért rá, és ekkor dobolt is a zenekarban.

G.F.: Univerzális férjem van.

P.Zs.: Most kitaláltuk, hogy ő fog gitározni.

S.P.: Hőőő, én mindig ráérek... De Zsolt azt

nem tudja, hogy ő is fog énekelni. Satöbbi néven tulajdonképpen ő fog egyedül fellépni ezután.

G.F.: Igen, önálló estre készül.

S.P.: A Vöri az Ossianban is játszott, most meg a Fahrenheitben a Satöbbi mellett, és néha nem ér rá, ilyenkor itt van a Gijo aki igen lelkes...

P.Zs.: Még egy kicsit gyakorolnia kell...

G.F.: Fialat titán! Tehetséges fiatal titán az én férjem! A múltkor odament hozzá egy férfi, és azt mondta: "Tigris vagy, tigris!" Na, ez jellemző rá.

Te ezt nem mondtad még neki?

P.Zs.: Érdekes, ő csak kis birkámnak szólítja. Meg papucsomnak.

G.F.: Nem igaz! Nem igaz!

A zenekar más tagja is játszik más zenekarokban, gondolkod itt Maxra.

Max: Én a Mrs. Faustban dobolok még.

G.F.: Ő is tehetséges.

P.Zs.:...és szószátyár.

S.P.: És mind a két zenekarban ő a szex-masin.

De őt még nem nevezték tigrisnek.

Max: Férfiak legalábbis...

Te előtte a Kretensben nyomtad, az kicsit más műfaj volt, nem?

P.Zs.: Egyszer csak itt volt...

G.F.: A fene egye meg!

S.P.: Leitattuk és kihasználtuk az alkalmat rábeszéljük.

P.Zs.: Max járt Satöbbire és ismerte az összes számot. A régi Satöbbi videókon rajta van, ahogy az első sorban üvölt.

A dalokat közösen írjátok, vagy van valami házi szerzőpáros nálatok?

S.P.: Igazából Lennont és McCarthney-t kértük meg. Sajnos, az egyik szerző elhanyagolja egy idő óta a munkáját. Nem

ezt beszéltük meg, úgyhogy azóta nekem kell írni a szövegeket. Az utolsó címe a Dakota Ház volt New Yorkban, de egy ideje visszajönnek a levelek, hogy a címzett ismeretlen.

Műsoros kazettát sem adtatok ki?

S.P.: De, csak más néven.

S.P.: Amíg Zsolt AIDS-es nem lett, addig Queen néven adtuk ki a kazettáinkat, meg néha George Michael and His Band...

P.Zs.: Amíg Serest be nem perelték, addig volt egy-két Michael Jackson-lemezünk is... Aztán csinálta velem ezt az áll-házasságot is... Képzeld el, egyszer lement a rádióban, hogy én a Seresről azt nyilatkoztam, hogy buzi, és hogy Michael Jackson miatt volt itt. Ezt eléggé kapatos állapotban mondtam, de másnap lement a rádióban. Aztán hívtak engem, hogy hallották, hogy a Seres buzi, én rögtön hívtam őt, hogy ne haragudjon, nem gondoltam, hogy tényleg leadják...

S.P.: A következő nap negyven telefont kaptam...

P.Zs.:...és azóta tényleg az.

S.P.: Hívtak főtitkárnak a Melegek Szövetségébe. Lányismerőseim kicsit elhidegülték azóta...

Ezt mintha beleírtad volna a Teleregény c. számba...

G.F.:...és most már csak Homok Sapiensnek hívjuk.

S.P.: Szóval ilyenek történnek a zenekarral. Néhány dolgot nem említettünk, pl. a híres King Kong elrablása sztorit, a partraszállást...

Köszí az interjút!

S.P.: Jó. Hát mindenre kielégítő, pontos és igaz választ kaptál.

- Zerge -

HANGKAZETTA SOKSZOROSÍTÁS

DAAD digitális technológia
európai színvonalú hazai üzem

COMPACT DISC SOKSZOROSÍTÁS

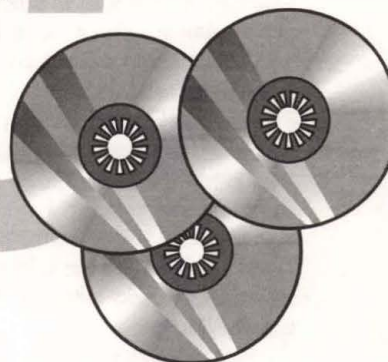
DADC digitális technológia
Európa legnagyobb CD üzeme

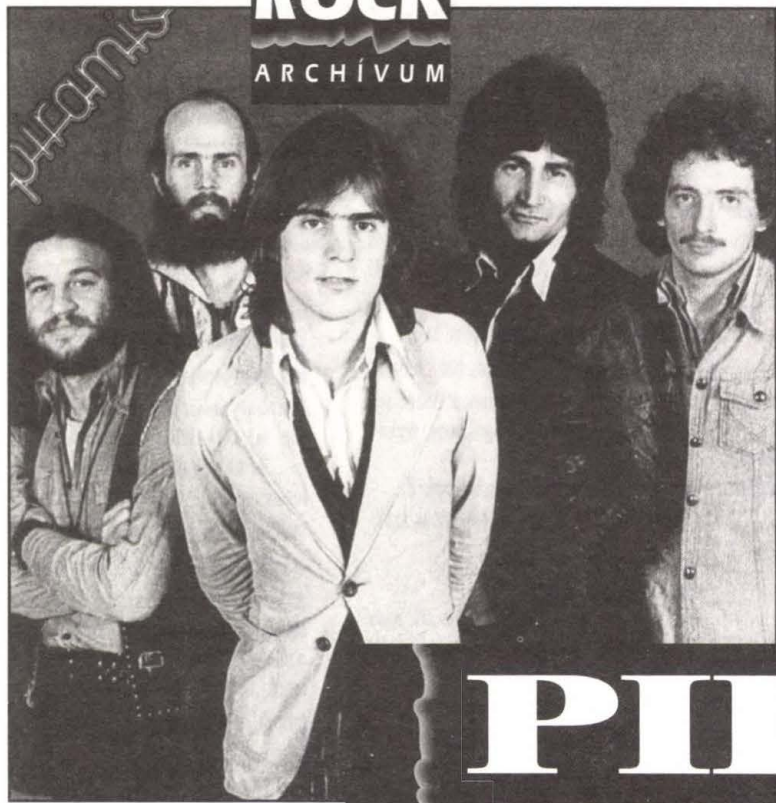
komplex szolgáltatás, közös produkciós irodán keresztül
a legrövidebb szállítási határidő
akár igen alacsony megrendelhető mennyiségek is
a legtükéletesebb minőség

KOVÁCS LÁSZLÓ

2040 Budaörs, Baross utca 77.

Tel.: 06-20-344-131, 06-60-324-569, Fax.: 186-8765

PIRAMIS

1974 karácsonyán a külföldi vendéglátóipari szereplésből hazatérő Som Lajos és Köves Miklós elhatározta, hogy egy olyan Led Zeppelin fazonú hard-rock zenekart alapítanak, amelyhez hasonló Magyarországon csak a Taurus volt. Az 1975 elején összeállt Piramis zenekar bemutatkozó felállása a következő volt: Gallai Péter billentyűs hangszerek, Závodi János gitáros, Köves Miklós dob, Som Lajos basszusgitár, Lévai Tibor billentyűs hangszerek. Eleinte - a két orgonából adódóan - szimfonikus hatású lírai dalokkal kísérleteztek. Ennek eredménye többek között a Ne bántsd a madarakat című szerzeményük volt.

Az első Piramis koncertet az FMM-ben tartották a Skorpió előzenekaraként. 75' nyarán lengyelországi turnéra indultak a Mini együttesel. Itthon egy balatoni kóktélhajón játszottak. Lévai Tibort, a zenekar újrvidéki származású billentyűsét kiutasították Magyarországról a devizagazdálkodás megsértése miatt. Összel a Várklubban kaptak helyet. A már régóta hívatott Révész Sándor - a túlkorai teenager-zenekarból, a Generálból - végül ígért monddott. Révész Sanyi felső hangregisztereit át kellett formálni a dalokat.

1975. október 25-én újra az FMM-ben mutatkozott be a később klasszikus felállású Piramis zenekar, mely a hetvenes évek második felében a kemény rockzene újralfedezését indította el. A következő lengyelországi turnéra már összeérett a társulat. Ez alkalommal az angol MUD együttesel koncerteztek. Az erről készített profi filmanyag, melyet Végh Miklós szerkesztett, sorsdöntően bizonyult. 76 januárjában mutatták be a filmet a televízióban. A kamaszoknak a szabadság egy kis szigetét jelentették a Piramis koncertek. Ez év végén jelent meg az első Piramis kislemez, mely telitalálatnak bizonyult. A "Szállj fel magasra" és a "Becsület" - egy lírai énekkettős és egy feszes rocknóta - indította el azt az örületet, amely példátlan a magyar rockzenében. Az 1976-os Pop-meccs szavazásakor a "Szállj fel magasra" elnyerte az év legjobb dala címet. Révész Sándor lett az év éneke, Som Lajos pedig a legjobb basszusgitáros. Ez a kislemez-siker még mindig csak előszele volt annak a viharoknak, amely felkorbácsolta a magyar slágeripar állóvizét. A Piramis együttes mindent elsöpör, zajos sikerét a szociológusok kissé túldimenzionálták - végül is ezért tartják őket -, és Piramis-jelenségről kezdtek beszélni. Megindult a levélzár a Piramis postafiókjába.

Azt talán kevesen tudják a rajongók közül, hogy a több tízezres levéláradatot a kamaszok problémáira érzékenyen reagáló Köves Pinyó édesapja válaszolta meg. Az örökifjú Béla bácsinak köszönhetően a Piramis rajongók "öngyűjtője" sokáig nem akart kimerülni. Egy örült sikersztóri tombolt azokban az években. Az már más kérdés, hogy ez a sikertörténet, és vele együtt a fiatalok deformált szeretetigénye tulajdonképpen csak ráirányította a figyelmet egy jelenségre, mely a zenekartól függetlenül is létezett.

1976 végén lemezbemutató koncert a Nemzeti Sportszínházban, melyről film is készült. '77 tavaszán adták ki a régóta várt nagylemezüket, mely megjelenésekor már slágerre érett. Ez a lemez indította el a kemény rockzene reneszánszát Magyarországon. 1977 tavaszán újabb lengyelországi turné következett. A '77-es Metronóm dal fesztiválon közönségdíjat kaptak. Ez év augusztusában egy Tűzkerék-Korál-Piramis koncertet szerveztek a Budai Ifjúsági Parkban. A volt Tűzkerék két zenésze, Som Lajos és Balázs Ferenc megkereste a méltatlanul mellőzött zenésztársat, a gitárkirály Radics Bélát, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a koncerttel talán ráirányíthatják a figyelmet.

1977 őszén újabb országos turné, a szolidaritási rockfesztiválra a Piramis meghívta az angol Liar együttest is, ahol a gitáros kijelentette, hogy ő képtelen az antiimperialista jelszavak előtt ját-

szani. Ezek után következett a nyugat-európai turné az amerikai Steppenwolf együttesel. A Steppenwolf zenészei és a Stern fotósai voltak a legjobban meglepődve a magyar zenekar láttán, mert ők bizony orwelli hősöket vártak a vasfüggönyön túlról. '77 karácsonyán megjelentették a legszebb Piramis dal - "Kíváncsi igazán ünnepe"- kislemezen. A felvételt annyira nem játszotta a rádió, hogy a rajongók egy része csak a második nagylemezre áttért "Ajándék" formájában ismerhette meg. 1977-ben a Piramis az év zenekara és még számos díj tulajdonosa. Az 1978-as szolidaritási rockfesztiválon már 38.000 ember előtt játszott a Piramis - P.Mobil - Mini "triumvirátus". "Kíváncsi igazán ünnepe" címmel koncertet szerveztek december 23-án a Budai Ifjúsági Parkban. 1979-ben adták ki a Piramis harmadik nagylemezét, amelynek borítóját Vető János punkzenész készítette. Májusban egy Kisstadionbeli koncert várta őket, amelyen társzenészként fel lépett Radics Béla. Somnak sikerült elintéznie, hogy sikeres koncert esetén Radics nagylemezhez juthat. A siker a zenészeken kívül álló technikai okok miatt elmaradt. Ebben az évben még egy közös koncertet adnak Radics Bélával a Közgázon. Ez alkalommal gitárkirályhoz méltó volt a teljesítmény, de a hangfelvétel részéről már senki sem törődött Radics Bélával. A hangfelvételgyári főnökök azt javasolták, hogy a zenekar hagyja ki a nyolcvanas évet, teremtsen vákuumot, a külföldi turnék után pedig szervezzék meg a „nagy visszatérést”, addig is adjanak ki még egy koncertlemez. Az ötlet nem volt rossz, viszont a beígért külföldi koncertek elmaradtak, leszámítva az Interkoncert protokollturnéját Szibériában. A koncertlemez legalább jól sikerült, bár eredetileg dupla borítóval tervezték. Som Lajos szerint itt kellett volna végleg abbahagy-

niuk. A szibériai "száműzetésük" ideje alatt jelent meg itthon az angol nyelvű lemezük, amelynek a borítóját szintén Vető János készítette, de amely ezúttal nem találkozott a zenekar elképzeléseivel. Még ebben az évben Németországból három évre szóló produkciós szerződést kaptak, amelyet vissza kellett utasítaniuk, mert a hangfelvételgyár nem volt hajlandó felbontani az exkluzív szerződésüket. 1980 őszén nyílt meg a Piramis-klub, ahol bemutatták - először és utoljára - Árvai Jolán és Gazdag Gyula Piramis-ripoffilmjét. 1981-ben már folytak az Erotika című nagylemez felvételei. A zenekaron belül kiéleződött ellentétük még hitelesebbé tették a lemezen hallható drámai párbeszédet. Horváth Attila ezen a lemezen a dalszövegírást a költészet rangjára emelte. Az Erotika című album a Piramis legidősebb alkotása. Az együttes ezen az albumon már nem a kamaszkorral énekel, hanem egy érett férfihangot ütött meg. Mégis a nyár közepén megjelent albumra csak az avatott fülek figyeltek oda.

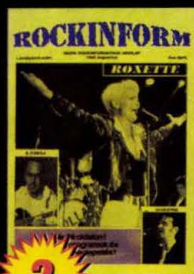
Az előző év kudarcai nagyon megrendítették őket. Révész Sándor elkeseredettségében önmaga rombolta le saját nimbuszát, már egyszerűen énekelni sem volt kedve. '81. június 14-én egy NDK kisvárosban angolul bejelentette, hogy ezt a formációt utoljára látták a színpadon. Az ő személyével volt hiteles a Piramis, mégis egy ideig megpróbálták pótolni. Nagy Ferő volt a jelölt, aki először ígért monddott. Nagy Ferő azonban csak kísérőzenekarnak képzelte el a Piramist. Felvetődött még egy régi barát neve a Gépfolklor együttesből: Tzortzaglou Georgios. A mai Barbara éneke is egy extrém figura volt, és ösztönösen jó előadó. A nyári bolgár turnéra Jorgos idült velük, de még nem volt elég ideje a saját személyiségére formálni a dalokat. A portugáliai turnéra a Révészhez hasonló karakterű Takáts Tamást hívták, de ő sem kívánt a más bőrébe bújni. Gallai göröcsmentesen oldotta meg ezt a feladatot Lisszabonban, de ő sokkal zárkózottabb ember volt annál, hogy a zenekar frontembere legyen. A négyesfoglalt készült még egy hangzásában újszerű lemez, a Piramis Plusz. Ismét a külföldi turnékban vélték felfedezni a megújulás lehetőségét. A finnországi fesztivált egy szovjetunióbeli turné követte, ahol a Melodia cég lemezszerződést kínált, de itthonról még ezt is megüvösítették. Lajost odakint telefonon értesítették, hogy a technikusokat elfogták a csempészt arany értékesítések. A csempészügy miatt Som Lajos 1 év 10 hónap börtönbüntetést kapott, de néhány hónap letöltése után kegyelemmel szabadult, mert egy új rendelet értelmében tette már nem minősült bűncselekménnyel. A Piramis összeomlása után néhány mondat a tagok zenei utóéletéről. Révész Sándor egy óceánjáró feldélzetén énekel, bejárva az egész világot. Hazatérte után vidékre költözött. 1985-ben és '93-ban készített szólólemezt, zenészbártaival turnézott, majd megint visszavonult. Závodi János a Hobo Blues Band tagja volt, jelenleg Török Ádám csapatában gitározik Köves Miklós mellett. Gallai Péter eleinte zeneszerzőként dolgozott, később a Bikini együttes billentyűse lett. Som Lajos újra zenekart alapított, de a Senator nevű west-coast csapatot szintén lehetetlenné tették. Ezzel azonban még nincs vége a Piramis történetének: 1990-ben megjelent a zenekar aranyalbuma. Dedikálás közben felröppent a hír, hogy újra összeáll a rockzene reneszánszát elindító ötös fogat. A TV reggeli műsorában még a kőkemény üzletember Som Lajos könnyei is kicsordultak, amikor a műsorvezető az első koncertek egyikéről játszott be egy részletet. 1992. nyarán együtt látogatott el a csapat a gizehi piramisokhoz "edzőtáborozni". Október 19-én hivatalosan is bejelentették, a hír nem kacska. December végén és január elején összesen öt koncertet adtak a Budapest Sportszínházban. A Piramis szuperkoncertje tanulságos lecke volt a "jelenséget" régebben boncolgató műelemzőknek is. A "nagy visszatérések" közül a Piramis koncertje sikerült a leghitelesebbre.

- Bobek Zsolt -

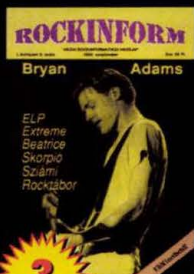
A ROCKINFORM ELŐFIZETHETŐ!

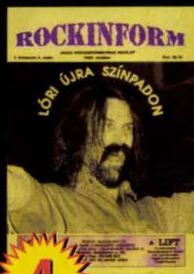
1

2

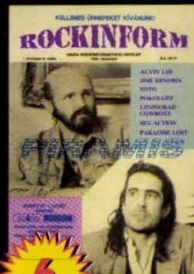
3

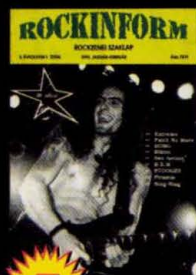
4

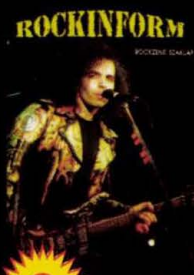
5

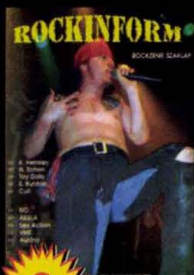
6

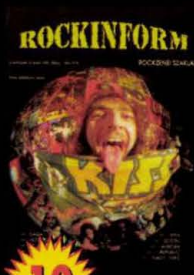
7

8

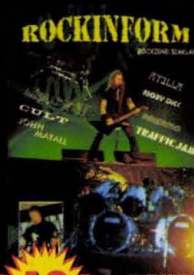
9

10

11

12

13

14

15

16

17

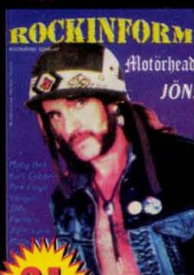
18

19

20

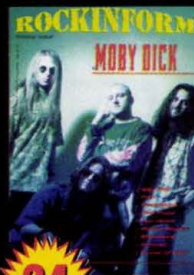
21

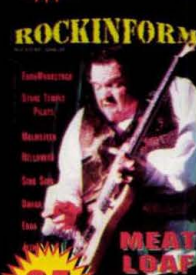
22

23

24

25

26

27

28

1. I. évfolyam 1. '92 júl. 59 Ft.
2. I. évfolyam 2. '92 aug. elfogyott
3. I. évfolyam 3. '92 szept. elfogyott
4. I. évfolyam 4. '92 okt. 59 Ft.
5. I. évfolyam 5. '92 nov. elfogyott
6. I. évfolyam 6. '92 dec. 59 Ft.
7. II. évf. 1-2. '93 jan.-feb. elfogyott
8. II. évfolyam 3. '93 márc. 70 Ft.
9. II. évfolyam 4. '93 ápr. 70 Ft.
10. II. évfolyam 5. '93 máj. elfogyott
11. II. évfolyam 6. '93 jún. 70 Ft.
12. II. évfolyam 7. '93 júl. 70 Ft.
13. II. évfolyam 8. '93 aug. 77 Ft.
14. II. évfolyam 9. '93 szept. 77 Ft.

15. II. évfolyam 10. '93 okt. 77 Ft.
16. II. évfolyam 11. '93 nov. 85 Ft.
17. II. évfolyam 12. '93 dec. 85 Ft.
18. III. évfolyam 1-2. '94 jan.-febr. 85 Ft.
19. III. évfolyam 3. '94 márc. 97 Ft.
20. III. évfolyam 4. '94 ápr. 97 Ft.
21. III. évfolyam 5. '94 máj. 97 Ft.
22. III. évfolyam 6. '94 jún. 97 Ft.
23. III. évfolyam 7.-8. '94 júl.-aug. 97 Ft.
24. III. évfolyam 9. '94 szept. 125 Ft.
25. III. évfolyam 10. '94 okt. 125 Ft.
26. III. évfolyam 11. '94 nov. 125 Ft.
27. III. évfolyam 12. '94 dec. 125 Ft.
28. IV. évf. 1-2. '95 jan.-febr. 125 Ft.

Lapunk folyamatosan előfizethető. Aki erre igényt tart, az postai feladóvevényen küldjön annyiszor 125 Ft-ot, ahány hónapra előfizetni kíván. A vevény hátuljára a Közlemény rovatba írjátok rá, hogy melyik hónaptól kívánjátok a lapot előfizetni és így küldjétek el postacímünkre.

A ROCKINFORM korábbi számai korlátozott számban még megrendelhetők! Aki postai utalványon feladja az általa kért újságok ellenértékét az néhány napon belül kézhez kapja a lapot. A feladóvevények hátulján jelöljétek a kért lap sorszámaát, a fenti táblázat szerint.

Postacímünk:
3523 Miskolc 23. Pf. 58.

THE ORGANIZATION

ROCKINFORM

Azt tudjuk, hogy a Death Angel megszűnéséhez vezető folyamat kiváltó oka végső soron a zenekar autóbalesete volt, arról viszont jóval kevesebbet hallottunk, hogy később az újjáalakulás helyett miért döntöttek az Organization megalkotása mellett.

Andy Galeon: Az elejétől kell kezdenem! Az 'Act III' című, hármas számú Death Angel albumot amerikai turnéján, Phoenix és Las Vegas között történt a baleset. Kora hajnalban, Las Vegas felé tartva a buszunk lecsúszott az útról és a sofőr elvesztette uralmát a jármű felett. A baleset során én sérültem meg a legsúlyosabban, életveszélyes állapotban szállítottak kórházba, a többiek úgyahogy megúszták. Mikor kiderült, hogy a felépülésem legalább egy évet vesz igénybe, Rob, D. és Gus teljes egyetértésben úgy határoztak, hogy megvárják amíg teljesen felépülök és újra dobolhatok, az énekesünk, Mark viszont nem akart várni, kiszállt. Ezzel tulajdonképpen feloszlott a Death Angel. Mikor felépültem, négyen folytattuk, de

mindannyian úgy éreztük, hogy Mark nélkül ez a zenekar már nem ugyanaz, ami volt, ezért a névváltoztatás mellett döntöttünk.

ROCKINFORM

Mark Oseguedával tartjátok a kapcsolatot?

Andy Galeon: Igen, gyakran találkoztunk nincs harag közöttünk, megértettük az indokait. A baleset egy sikeres, jól menő zenekar karrierjét törte ketté, Mark már nem érzett elég erőt magában ahhoz, hogy mindent előlöl kezdjen. Megnőszült, rendes munkahelye van, éli a saját életét.

ROCKINFORM

A zenéléssel végleg felhagytok?

Andy Galeon: Most nincs zenekara, de szerintem szeretne zenélni, csak nincsenek még határozott elképzelései arról, hogy mit akar csinálni, nem talált még olyan embereket, akikkel össze tudna hozni egy bandát.

ROCKINFORM

Az Organizationbe sohasem akart beszélni?

OPTIMISTÁN, MÁST, MINT EDDIG

Az Organization ma még nem tartozik a kifejezetten ismert zenekarok közé, pedig soraiban kizárólag olyan tapasztalt, érett muzsikusokat találunk, akik már nem is egy kiemelkedő albumot tudhatnak a hátuk mögött - igaz, ezeket még Death Angel név alatt készítették.

A Death Angel azonban már nem létezik többé, volt tagjai Organization néven tavaly jelentették meg debütáló anyagukat. Hogy mégis mi a különbség a két banda között?

Nos, mi is éppen erre voltunk a legkíváncsibak, ezért ültünk le beszélgetni **Andy Galeon**-nal, az Organization dobosával.

Andy Galeon: Nem tudom. Lehet, de ezt így sohasem mondta ki.

Tudod, mikor én felépültem, mi azonnal elkezdtünk dalokat írni és koncertezni San Franciscóban meg a környékén, s ő akkor ebben nem vett részt. Ha vissza is akar térni, szerintem most már fél nekünk elmondani.

ROCKINFORM

Térjünk vissza ismét az Organizationhez! Egykor sikeres zenészek lévén nem féltetek az újbóli megmérettetéstől, attól, hogy a nulláról nem sikerül majd újra felkapaszkodnotok?

Andy Galeon: Eszünkbe sem jutott az, hogy ilyesmivel foglalkozunk! Nézd, a Death Angelre mindannyian szívesen gondolunk vissza, de azt a nevet, még iskoláskorunkban találtuk ki, ma nem vagyunk már ugyanazok, mint akkor, az a név már nem minket takart! Büszkék vagyunk a Death Angel lemezekre, de változni akartunk, azt akartuk, hogy az emberek mást kapjanak tőlünk mint eddig, s ez úgy, ahogy mi elképzeltük, azzal a névvel már nem ment volna.

ROCKINFORM

Tehát úgy gondold, hogy a közel azonos felállás ellenére a Death Angel és az Organization két abszolút más zenekar?

Andy Galeon: Vitathatatlan, hogy vannak hasonlóságok a két zenekar muzsikája között, de úgy vélem, hogy az Organization stílusa teljesen más, mint a Death Angelé volt. Amit most játszunk, az nem thrash, nem heavy metal, nem funk, hanem mindez együtt, minden, amit valaha is játszottunk vagy hallgattunk. Szeretném, ha azt mondhatnám, hogy ez egy teljesen eredeti zene, de tudom, hogy ez azért túlzás volna. Azt viszont talán joggal mondhatom, hogy tükröznek némi egyéni gondolkodásmódot a dalok, hogy a lemeznek van arca, stílusa, felismerhető, hogy van elképzelés az album mögött. Nyilván nem tudtuk - és nem is akartuk - megtagadni korábbi önmagunkat, de ahhoz aligha férhet kétség, hogy az Organization album egy gyökeresen más anyag, mint a 'Frolic Through The Park' vagy az 'Act III'.

ROCKINFORM

A lemezt saját kiadótokon keresztül adtátok ki. Nem találtatok, vagy nem is kerestetek más kiadót?

Andy Galeon: Magunk akartuk kiadni a lemezt, soha nem is kerestünk kiadót, ez így a legjobb. A kiadó mi vagyunk, pusztán terjesztési szerződéseket kötöttünk.

ROCKINFORM

S mi ez a Home Grown Management?

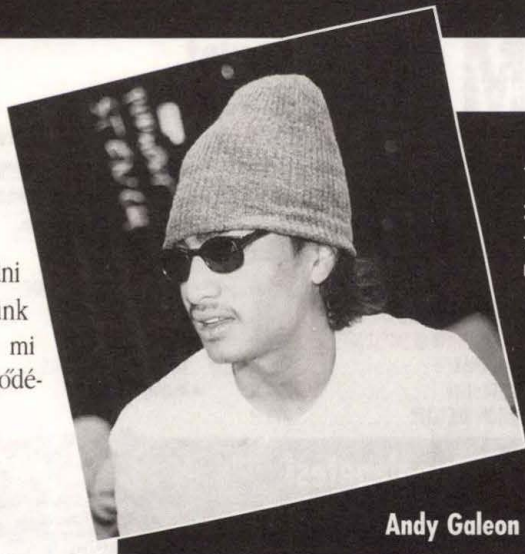
Andy Galeon: Az, itt minden mi vagyunk! Tudod, a bőgősünk, D. Pepa olyan fazon, aki képes akár reggeltől estig a telefonon lógni azért, hogy valaminek a végére járjon, vagyis született menedzser, ha-ha-ha! Szóval D. intézi az ügyeket, nélküle ez nekünk nem nagyon menne.

ROCKINFORM

Úgy hallottam, hogy az Organization mellett van egy másik zenekarotok is. Ez igaz?

Andy Galeon: Igen, The Past a neve és kizárólag akusztikus dalokat játszunk, tudod, úgy abszolút tisztán. A bandában mi négyen játszunk, meg egy közös haverunk, s szeretnénk valamikor egy lemezt is összehozni, csak az a baj, hogy mostanában nem nagyon érünk rá.... No meg olyan kiadó sincs mögöttünk, aki adna erre egy táskát pénzt, úgyhogy ezt is magunknak kell előteremtünk, de én optimista vagyok!

- Plecs -

Fotó: Monyi

Andy Galeon

NECROPSIA

M É L Y S É G
LEMEZBEMUTATÓ TURNÉ

VENDEG: TRIDENT

ÁPRILIS

1. KISKUNFÉLEGYHÁZA
5. KOMÁDI
6. GYÖNGYÖS
7. MISKOLC
8. SZERENCs
13. CEGLÉD
14. KISKÖRÖS
15. TÖRÖKSZENTMIKLÓS

20. PÉCS

21. SZEKSZÁRD
22. MOHÁCS
24. GYŐR
25. VESZPRÉM
26. SZÉKESFEHÉRVÁR
27. SZOMBATHELY
28. ESZTERGOM
29. TATABÁNYA

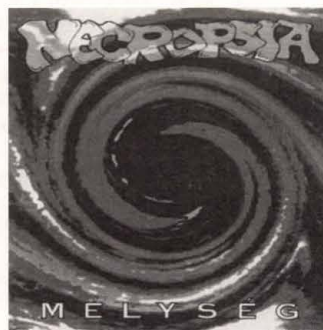
Április 12. BUDAPEST, E-Klub, 18.00

Május 20. DEBRECEN, Agrár Egyetem, 19.00

A KONCERTEN KAZETTA, CD, PÓLÓ ÁRUSÍTÁS

MEGJELENT!

a
NECROPSIA
első albuma

Már kapható kazettán és CD-n!

K I A D Ó J A :

K&E Records

MCD Egy üzlet,

amely az év 365 napján
reggel 1/2 10-től este 1/2 10-ig nyitva tart.

360 négyzetméteren, 2 szinten több, mint 30000 hanghordozó termékből lehet válogatni. Minden hónapban más és más CD-k akciós áron.

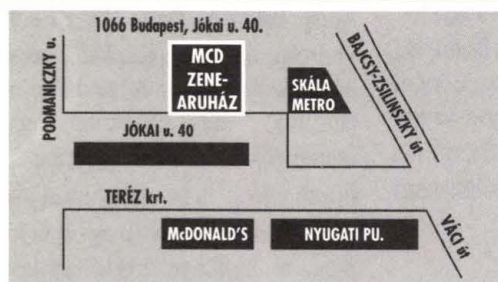
Áprilisi kínálatunkból:

- SKID ROW: SLAVE TO THE GRIND . . .999 Ft
- MR. BIG: LEAN INTO IT . . .1299 Ft
- EAGLES: THEIR GREATEST HITS . . .1299 Ft
- FOREIGNER: 4 . . .999 Ft
- AC/DC: LIVE . . .1299 Ft
- ZZ.TOP: RECYCLER . . .999 Ft
- DEEP PURPLE: SLAVES AND MASTERS . . .999 Ft
- MÖTLEY CRUE: DECADE OF DEKADENCE . . .1299 Ft
- WAYNE'S WORLD . . .999 Ft

+ 1 meglepetés!

Április 12-én 16 órakor áruházunk emeletén dedikálja új CD-jét és kazettáját a debreceni NECROPSIA együttes.

NECROPSIA

Amennyiben CD-re, vagy kazettára van szükséged és vásárlás közben a koncertjegy beszerzését is el akarod intézni, gyere nézz be hozzánk!

Szédületes választék, mérsékelt árak!

Közlemény a Kedvezményes koncertjegy kapcsán

Az előzetes tárgyalásokhoz képest sajnos nem tudtuk tartani a beigért kedvezményt a jegyáraknál. Ennek egyszerű oka van, mégpedig az, hogy a turné támogatására megnyert cég visszalépett a szponzorálástól a hirtelen bekövetkezett gazdasági intézkedésekre hivatkozva (forintleértékelés és ennek vonzatai).

Tehát rajtunk kívül álló okokból - a márciusi Rockinformban meghirdetett ellentétben -, csak 100 Ft kedvezményt tudunk biztosítani azoknak a koncertlátogatóknak, akik igénybe veszik a "Hazudós Zenekarok Versenyére" az itt található kedvezményes koncertjegyet.

Az érintettekétől elnézést kérünk!

Kémeri Péter - koncertmenedzser

Popzenei Szolgáltatások Irodája

Irodánkat abból a megfontolásból hívtuk életre, hogy valamelyest könnyítsünk a hazai zenekarok helyzetén, segítsük őket törekvésükben, a minél szélesebb közönségrétegekhez való eljutásban.

Szolgáltatásaink célja: a zenekarok válláról levenni a sokszor oly nehézkes kapcsolatfelvételt és -tartást a sajtó képviselőivel, lehetőségeink szerint segíteni a feltörekvő, vagy éppen megfelelő agilitású vezetővel nem rendelkező csapatok bejutását a média különböző területeire. Természetesen nem hagyhatjuk figyelmen kívül az adott előadó stílusát és az abból fakadó lehetőségeit.

Szolgáltatásaink:

- zenekarok, előadók számára a médiakapcsolatok (rádiók, televíziók, országos sajtó) kiépítése és gondozása,
- fontos események (album megjelenése, fesztiválok) beharangozása,
- a promóciós sajtóanyag elkészítése
- megrendelésre zenekari és koncert fotók készítése
- lemezborítók fotózása
- interjú leszervezése
- sajtótájékoztatók leszervezése
- a sajtó számára hazai és külföldi fotóarchívum

Irodánk kedvező feltételek mellett, partnereink anyagi lehetőségeit rugalmasan figyelembe véve áll mindenki rendelkezésére.

A St.ART új címe: Budapest, V. ker., 1053 Kossuth Lajos utca 13. III/1. a Tel.: 137-43-63

Total Car

április havi programja

Budapest, Teréz krt. 55.

08. Machine Mouse

15. Black Out **DJ. Eric**

22. Southern Special

A Multimedia KFT közli, hogy a

Bruce Dickinson/Helloween koncert

a Helloween együttes egyik tagjának betegsége miatt nem a megadott időpontban, március 23-án kerül megrendezésre, hanem április 25-én este fél nyolckor a Budapest Sportszarnokban.

A megváltott jegyek az áprilisi előadásra érvényesek.

ROCKINFORM

Kedvezményes koncertjegy

A lent található "Rockinformos koncertjegy"

100 Ft kedvezményt biztosít számodra

a koncertsorozat bármely állomásán.

Ehhez csak az szükséges, hogy az újságból kivágod a jegyet és a koncert helyszínén a pénztárban bemutatom.

Central Station Presents

Kispál és a Borz

Pál Utcai Fiúk

Tankcsapda

Vendég: **Nyers**

HAZUDÓS ZENEKAROK

KONCERTJE

KEDVEZMÉNYES KONCERTJEGY!

TEST

Peavey Profex II (Multi-effect processor, preamp)

Újra a gitárhangzást "gyártó" cégek egyik csúcsterméke kerül terítékre, mely ékes bizonyítéka, hogy a Peavey bizony keményen a "top-on" van. Ez a "ketyere" is a Peavey új fejlesztésű termékei közül való és itt nem csak a nagy cégektől jól megszokott reklámszövegről van szó,

hanem arról a szemlélet módosításról, amihez hihetetlen mennyiségű és "méretű" megasztár adta a nevét. A felsorolástól azonban most eltekintek, mivel ezt már megejtettem egy korábbi Peavey termék tesztjében. Azért két olyan nevet mégis megemlítek, ahol bizony meghatározó szerepet játszik a Profex II a gitársound előállításában: **Toni McAlpine és Brian May.**

Nézzük, mi az, amitől ez a szerkezet ilyen sikeres a nagy nevek körében. A processzorokról tudni kell, hogy szinte mindegyiknek kifogástalan a digitális effectekből álló blokkja és kisebb-nagyobb eltérésekkel képesek ugyanazon kunsztokra. A különbség mindig az analóg részben található, ugyanis itt helyezkedik el a Compressor, Distortion, Overdrive. Ezen effecteknél a legkritikább esetben érhetjük úgy el a kívánt hangszínt, hogy csak egy Compressor-t, egy Distortion-t vagy egy Overdrive-t használunk. Általában használunk kell a digitális részből is egy-két effectet, hogy szép telt hangzást hozzassunk létre. Nos ebben a PF. II már is eltéréseket mutat, ugyanis már egy Distortion is kerek telt hangzást nyújt és Compresszorral, vagy anélkül is azonnal használható hangzást szolgáltat. Ezt sok-sok paraméter leírással

meg is lehetne magyarázni, de nem szeretnék gépkönyvet írni, így csak a legfőbb okot említem azt, hogy ez a szerkezet egy preamp, mely olyan vezérelt jelet küld az erősítő irányába, melyben tombol az erő, de amúgy igazából — mindig az az érzésem, hogy rögtön szétrobbantja a hangfalakat. Még egy dolog. A legtöbb processor nem nagyon hagyja érvényesülni a gitárok hangját, hanem saját karakterét erőlteti rájuk. A PF. II ebben is más, ugyanis meghagyja a gitárok hangjának karakterét, így felismerhető, hogy Fender, Gibson, Ibanez vagy éppen más gitáron játszik az előadó. Ez nagyon fontos, mert a processzorokkal szemben a legtöbbet hangoztatott vád éppen az egyéniség rombolása és az ízes játék elhalványítása. Egyébként iszonyatos mennyiségű szolgáltatást sűrítettek ebbe a normál rack méretű effectbe, 30-40 oldalon fel is tudnám sorolni.

Vegyük sorra az effecteket: Compressor, Overdrive, Distortion, 5 sávú grafikus EQ, 3 sávú grafikus EQ, Klasszikus 4 sávú EQ, 3 sávú parametrikus EQ, 4 sávú parametrikus EQ, Chorus, Delay, Reverb, 2 egymástól független Pitch Shift, különböző filterek, szimulátorok, effect hurkolási lehetőségek tömkelege, split-elhető sztereo hangzások, bármely effect panorámázható, zajzár stb.

A szerkezet RAM kártyáról is fogad információkat, memóriája ezzel is tovább bővíthető, illetve a speciális hangszínek könnyebben átiríthatók a saját memóriájába. Kétszer 128 programhely nyújt lehetőséget a "turkálók" és ennek fele saját ízlés szerint alakítható és beírható. A programszerkesztésnek is van egy nagy előnye; bármely effectek egymás mögé köthetőek, s ha a fenti felsorolásra nézünk, akkor ez bizony elég "pimasz" variációkat is jelenthet.

Természetesen mindenféle ki- és bemenettel rendelkezik, amivel ezeknek a modern berendezéseknek bírnia kell: Midi IN-OUT-THRU, sztereó effect ki és ugyanez be, természetesen sztereó hangszóró kimenettel, valamint Midi Controller bemenettel. Ez utóbbi egy külön történet, ugyanis a midizhető lábkapcsoló oly nagymértékben növeli az amúgy is "bő lére" engedett szolgáltatásokat, hogy ezt akár egy külön tesztben is lehetne közölni (ez talán így is lesz).

Térjünk vissza a processorra! Mivel ilyen sok a programhely és a paraméterek beállítási lehetőségei is igen részletesek, a skálák általában 0-100 vagy -50+50 vannak beosztva, PF. II kapott egy gyorsváltó potmétert, mely segítségével villámgyorsan ugorhatunk 30-40 beosztást, vagy programot. S ha már a potmétereknél tartunk, a ki- és bemeneti jelszintet természetesen külön potméterek szabályozzák. Talán csak egyetlen dolgot nem találtam ezen az effect "szörnyetegen", nevezetesen a fejhallgató kimenetet, korábbi processoraimnál igen nagy hasznát láttam ennek a csekélységnek. Utazásnál pl. amikor az ember nem viheti magával az erősítőjét, egy könnyed mozdulat és máris megoldott a gyakorlás problémája.

Végezetül egy jó tanács mindenkinek, aki épp effectet szeretne vásárolni vagy a régit cserélné újabbra. Próbálja ki a Profex II-t, persze, csak ha van 118.000 forintja.

Kellemes csodálkozást!

- tREMOLó -

Rádió 1 1

FM

71,63 Mhz

ROCKMŰSOROK

Hétfőn: 19.05 Rockprizma • Szombaton 17.15 Rockprizma exkluzív

Hírdessen, hallgasson

A Rockprizma támogatója a KMC Kft.

Minden nap
14.00/20.00
Bp. 1118.
Kaptárkő u. 8.
Telefon:
173-6929
173-6947

BÖRZE

ZENÉSZ KERESTETIK

Gyulai zenekar szólógitárost és basszusgitárost keres. Felszerelés szükséges, próbahely van. Cím: Högyes Elek, 5700 Gyula, Városház u. 20. 1/6., vagy Tiborcz u. 29. 15 órától

A csepeli RUBATO zenekar ezúton is szeretné értesíteni a szerkesztőséget – és még inkább a csapat kedvelőit –, hogy hamarosan elkészül a legfrissebb demójuk, és továbbra is énekest keres. Mindkét ügyben érdeklődni lehet az alábbi címen: RUBATO, 1105 Budapest, Téglavető u. 3. fsz. 1.

HANGSZER ADÁS-VÉTEL

Professzionális gitárprocesszor és preamp sürgősen eladó. Peavey Pro-Fex II. Szintén eladó Marshall Drive Master. Érd.: (46) 411-420. Andrásik Remo

Nagyon olcsón eladó egy vadonatúj Ovation Elite 1768-5 elektro-akusztikus gitár (aktív, EQ, Cutaway). Érd.: 06-30-452-062

Eladó egy Hohner Rockwood szólógitár kitűnő állapotban, egy Ibanez CR 5 torzító, pedál, alig használt. Gitár (fekete) 25.000 Ft, Ibanez pedál 7.500 Ft. Dobi Bálint, 4060 Balmazújváros, Árpád u. 22.

Eladó egy Roland W-30 szintetizátor és egy Roland R-70 dobegép sürgősen. Irányár: Roland 160.000 Ft, Roland dobegép 100.000 Ft. Érdeklődni: Horváth Norbert, 1085 Budapest, Mária u. 7. Tel.: 267-38-55, 267-37-19

Basszusgitárfejet keresek! Ajánlatokat az 54/104-707-es számra kérem. Nagy Gábor.

Sürgősen eladó egy koreai gyártmányú Applause AE-36 típusú akusztikus koncertgitár, megkímélt állapotban, tokkal. Érd.: 46-320-109

Eladó: Fender Deluxe 50 Wattos csöves combo gitárerősítő, (négybemenet, beépített reverb és vibrato, külső hangfal csatlakoztatható lehetőség) 42.000 Ft, Tama mintára készült Finkey lábdob két felső tammal, 30.000 Ft, Hohner gyöngyház színű szólógitár Floyd Rose tremolóval (ST Viper széria) 48.000 Ft. Érd.: 4060 Balmazújváros, Bocskai u. 9. III/12. Tel.: 52-310-600/32 Gál József

Pearl mintára készült Magna 7 részes dobfelszerelés, dupkázóval, Remo olajbőrökkel, újszerű állapotban eladó. Pearl és Magna dobok originálisan, állványok, valamint 4 db-os Sabian tányérkészlet originálisan, olcsón eladók! Megtekinthető: Göttli István, 3933 Olaszliszka, Szabadság u. 25.

Hughes & Kettner Metal Master eladó, igényes gitárosnak. Ha szeretné igazi csöves torzított soundot elérni, akkor ez a rekk biztosan megfelel a számokra. Ajándékba foot switch (távkapcsoló) és reklámpólya is jár. 35.000 Ft. Tel.: 133-4873

Használt régi Fender és Gibson gitárok igényes zenészkollégáknak családi okok miatt - nem olcsón - eladók! Tel.: 06-28-330-515

Eladó Roland JW 50 szint, valamint 2 db szintikeménnyek. Tel.: 46-353-269

Eladó! 2 db Vega láda, 400 W-os (db 20.000 Ft), 4 db Porkláb 200 W-os hangszóró 9.000 Ft/db, Gibson explorer szólógitár (a test és a nyak egybevasztott) fehérszínű, Floyd Rose kar, Bartolini és Jackson hangszedőkkel 100.000 Ft-ért. 2 db 200 W-os/db Laney fal és egy db Laney csöves fej együtt 70.000 Ft. Cím: Ferenczy László 3531 Miskolc, Ába u. 15. Tel.: 46-381-070

Eladó! 1 db Quad 4x100 W-os végfok 20.000 Ft, 1 db Quad 2x100 W-os végfok 15.000 Ft, 1 db STK 100 W-os végfok 12.000 Ft, 12 csatornás keverő+csoporkábel, ára: 40.000 Ft, 1 db Lord 6 csatornás keverő 16.000 Ft, 1 db Peavey és 1 db Viranco mikrofon 8.000 és 7.000 Ft-ért, 2 db 200 W-os Reflex 3 utas Compact láda 50.000 Ft. Ugyanitt keresek rossz, roncs lábdobokat, alkatrészeket, tartozékokat, illetve antik, muzeális dobokat, részeket és más ütőhangszereket. Cím: Berkes László 3530 Miskolc, Arany J. u. 19. Tel.: 46-325-711

Keresek megvételre egy Marshall Lead 12-es (Marshall 5005) gitárcombot. Déri Tamás, tel.: 48-342-361

Eladó egy '74-es „nagyfejes” Vintage Fender Stratocaster. Ára: 75.000 Ft. Ugyanitt eladó egy Pearl pergődob 12.000 Ft-ért és egy Pearl lábgép 5.000 Ft-ért. Érd.: 48-315-735

EGYÉB

Gitárosok! TAB-os kották nagy mennyiségben eladók: Hendrix, Stones, Santana, Clapton,

Metallica, Roses, AC/DC teljes lemezek és külön számok! Érd.: 34-384-629-es telefonszámon!

Death (grind) doom gyűjtemény levelezni kívánó céljából. Feltétlenül szükséges: lista és jó hangminőség! Cím: Sánta Tamás, 7100 Szekszárd, Alisca u. 16.

Keresem megvételre a Rolling Stones: Flashpoint c. lemezét Lp, CD vagy Mc formájában és a Hobo Blues Band: Blues az esőben c. lemezét. Köszönettel: Kalácska Ferenc, 2600 Vác, Rácz P. u. 2. Tel.: 318-708

Keresem a következő demokat: Detonic-demo '89, Beyond-With Crazy Eyes, Pleague-Without Emotions, Mr. Harlequin, Bedlam-Reality of Present, Moby Dick demok, Traffic Jam: Demo '93, Detonator demok, Ass-Back: To the Nature, Angel Reaper-'88 demok. Továbbá Black Metal demokat is. A következő demokhoz keresek borítókat fénymásolva: Angel Reaper: Exhumált Világ, Végzet utolér, Butchers: Demo '89-90, Camelot: Demo '92, Return: Demo '93, Beyond: Frozen World, Unfit Ass: Without Chances, Exit: Demo '91, Antichrist: Dark Age... '89, Detonator: Demo '90, Lily Marlene: Letűnt Világ, Thrash Dreams. Cím: Varró Sándor 7775 Magyarbóly, Deák F. u. 2.

Eladók az alábbi CD lemezek (1.300 Ft/db): Jethro Tull: Best of, Steeleye Span: All around My Hat (1975), Johnny Winter: And... (1970), ZZ Top: Rio Grande Mud (1972). Keresem megvételre a következő CD lemezeket: Deep Purple: Powerhouse, Golden Earring: Moontan (1973), Grand Funk: Phoenix (1973), Lynyrd Skynyrd: One More From The Road (1976), John Mayall: Behind The Iron Curtain (1985), Ted Nugent: Weekend Warriors (1978) UFO: Live (1972), Johnny Winter: a/ Still Alive And Well (1973), b/ Captured Live (1976), továbbá magyar zenekarok, pl.: Solaris, Mini, LGT, Korál, HBB, P.Mobil, Beatrice, Karthágó (jó minőségű) koncertfelvételeit, lehetőleg az 1978-1981-es évekből. Keresem még a Rockinform alábbi számait: 1992/2,3,5 és 1993/1,2,5. Érd.: Komjáti György 3212 Gyöngyöshalász, Fő út 2.

Itt hívjuk fel a figyelmet arra, hogy amennyiben levelezőlapon – pontos cím, esetleg telefon megjelölésével – elkülditek szerkesztőségünk címére apróhirdetéseket, úgy azt lapunkban ingyenesen közöljük. Lapzárta minden hónap 20-án van, érdemes néhány nappal előtte érkeztetni a levelezőlapot, hogy a következő számba bekerülhessen.

DOBKULCS

XVI. DUPLA LÁBGÉPEK III.

Newsound PD 422 X

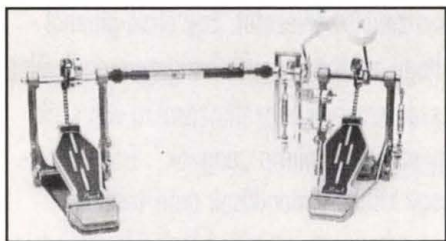
Azok a dobosok akik nem sok pénzt akarnak kiadni egy működő dupla lábgépre, azoknak a Newsound-ot mindenképp be kellene vonni a gondolataiba. A rossz Image ellen, mely korábban a céget jellemezte, a tavaji technikuskos - jó ideje -, úgy próbálnak harcolni, hogy lemásolják más gyártók jó termékeit és lényegesen kevesebb pénzért kínálják. Gyakorlatlan megfigyelők a Newsound PD 422 X-et könnyen összetéveszthetik egy nagyméretű géppel.

Egy kissé pontosabb felülvizsgálat után egyébként feltűnik, ki építette ezt a pedált. Olcsó építőelemek használata, mint pl. a csuklóstengely, vagy a nem minden helyen tisztán kidolgozott öntvény anyag teszik ezt egyértelművé. Egyben a Newsound-gépek van egy jellemző vonása, mellyel sok más modell nem dicsekedhet: a feszítópánttól könnyen rögzíthető a nagydobon, mivel a pántoló kapocs rögzítésére szolgáló szárnycsavar a taposó mellett (!) van elhelyezve. Egy könnyebb szállítás érdekében a pedál az alaplapról le is szerelhető.

Az alacsonyértékű építőelemek használata miatt összehasonlítva az eredetivel, melyekhez a csuklóstengely mellett a golyóscsapágyak is hozzátartoznak, a pedál lomhán és kényelmesen fut. Minden jogos kritika mellett egyébként az ár-/teljesítmény-viszony rendben van.

Pearl 952 TW/ P 952 PTW

Az úgynevezett "vezérhajó" a Pearl-tól keskeny kettős láncsal rendelkezik, analóg a 882-es modellekhez, egy bélelt

műanyag-félkörben megvezetve.

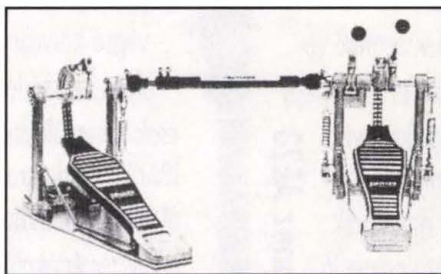
A különbség a két típus között többek között abban is áll, hogy a P 952 TW a nagyobb - feszítópántján történő szereléshez szárnycsavarral rendelkezik, mely a hatszögtengely felett van elhelyezve és kényelmesen beállítható. A P 952 PTW-nek ezzel szemben ismét a hagyományos pedál alatti csavarral kell beérni. A P952 PTW is az egyetlen Pearl-gép, mely "ballábas"-modellként nincs ajánlva. Feltűnő mindkét modellnél a nagy lábütőközös tapadólappal mely öntvényanyagból kidolgozott pontokkal rendelkezik, melyek meggátolják a pedálról történő lecsúszást. A taposólappal alsó oldala megerősített, mely a legkeményebb Road-bevezetésre is alkalmassá teszi.

Sinnel történő ütőbeállítás mellett (lásd. ehhez P 852 TW/PTW), ezeknek a gépeknek van még egy pótlólagos gőzcsavar rögzítésük, hogy az ütő helyzetét a főgéphez még individuálisabbá tegye. Az expanzion-gép illesztése ugyanazon a módon történik, mint ahogy az a másik Pearl-modelleknél már le van írva. A csavarokat időről időre utána kell húzni, mivel

"szívesen" meglazulnak, és ebben az esetben már nem áll fenn a talpazat /alaplappal stabil egysége.

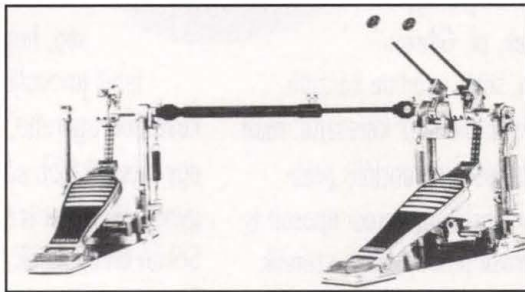
A P952 TW/P952 PTW lábgép megközelítőleg ugyanazon kitűnő futási tulajdonságokat mutatják, mint amit a 800-as sorozat pedáljai elértek, a taposólappal valamelyest nagyobb tömege egy minősége a kiemelt ároztályú gépekkel szemben semmi esetre sem marad el.

Premier 277

A Premier 277 összetévesztésig hasonlít a Yamaha-modellekhez, a Premier és a Yamaha összedolgozása tehát el sem nézhető. Néhány apró különbség mégis marad. Így a Premier-gép "ballábasok" számára nem kapható. A Premier 277 a kiegészítő egységhez egy rugóval is beéri és két alaplappal nem is kapható. Ennek kapcsán a taposólappal kialakítása is más egy kissé. Sajnos a nagydob felerősítés rögzítéscsavarja a taposólappal alatt van. Mindent egybevéve a Premier 277 tehát kissé "soványabban" van kialakítva, mint a hasonló Yamaha-modellek, mely egyébként a játékkérésre nem hat ki. Itt azt kárlozozás nélkül együtt lehet említeni a Yamaha-pedálokkal.

Yamaha DFP 850/860

Yamaha konstrukciója azokhoz a modellekhez tartozik, melyeknél a 2. ütő a bázis-gép osztott tengelyén helyezkedik el. Ennél a kettős oszlop, - mely a szabvány - pedáloknál a hatszögtengelyt tartja, - pótlólag egy merőlegesen ráöntött szegmensen megosztásra kerül. Így kínálkozik az a lehetőség, hogy relatív szűk helyen négy golyóscsapágy és két különböző hosszúságú tengely tegye lehetővé két szorosan egymás mellett lévő egyenes ütő elhelyezését.

A bázisgép felépítése (pótlólagos tengelymegosztásig) ugyanaz marad, mint az egypedálúé. A kiegészítő pedál is, mely ugyanígy van tervezve, mint a bázisgép, az erőt a második ütőre kardántengellyel viszi át. Az egyetlen különbség a nem osztott

tengely, úgy, hogy a kiegészítő egység majdnem teljesen megfelel egy egészen normális lábgépnek és ilyenként be is vethető - jó ötlet. Szükséges viszont a rugók cseréje, valamint egy ütő szerelése.

Az a tény, hogy a pántolókapocs rögzítéscsavar a taposólappal mellett van, igen gyakorlatiasnak mutatkozik. A sajnos hiányzó lábütőközös egyebekben "tartozék"-ként pótlólag kapható.

Az egész dupla-lábgép egy nagyon jó összenyomást tesz. Nagyon tisztán van kidolgozva és ésszerű részleteket mutat fel. Így oldható meg egy-két gumilapátét a DFP 860/860L ("ballábas"-verzió)-nál ill. az egy lap a második gépnél a DFP 850-nél egy egészen közönséges négyyszögű kulcs segítségével, hogy gépet szállításhoz egyszerűbben és helytakarékosan el tudjuk tenni. Ennek folytatásaként a hosszában variálható tengely két csuklója, mely minden Yamaha- duplapedálnál alkalmazásra kerül, gumimandzsettával van ellátva, hogy megelőzze a szennyeződést.

Az abszolút zajmentesen működő gép a rugófeszítés tartományában fokozatmentesen, a pedálszög tartományában három fokozatban állítható. A kiegészítőpedál rugófeszítésének beállításához két rugó áll rendelkezésre. A Yamaha dupla lábgépek nagyon érzékenyen reagálnak, igen könnyűjárásuk anélkül, hogy szivacsosnak vagy megkülönböztethetetlennek hatnának. A kiegészítő pedál szintén érezhető lomhaság nélkül dolgozik, melyhez nemutolsóorban a pontosan reagáló és kifogástalanul működő csuklók és csapágyak járulnak hozzá.

Összefoglaló

Örömmel állapítható meg, hogy a vizsgált pedálok egyike sem selejtes. Még az olyan értékű gép is, mint a Newsound elfogadható ár-/teljesítményviszonnyal rendelkezik. A Sonor

Signature HLZ 5382-nek beszerzési költségei magasak, mégis a keretből kilógva, méretes. A minőségnek megvan az ára, ami a DW pedáljainál és az Engineered Percussion-nál is mutatkozik.

A különböző alapfelépítések véleményezését minden dobosnak saját magának kellene elvégeznie. Vannak pontok, melyek a 2. ütő és vannak, melyek az osztotté, fő az, hogy a másik konstrukciónak is van néhány előnyös vonása.

Hogy minden gyártó megjelenjen a piacon és betörjön, más rész megoldásokat hoz. Itt van csak egyszer a tűgörgőfelkésű rugótartó, mint példa a DW-nél. Az "Engineered Percussion" cég pedáljai érthetővé teszik, hogy minden további nélkül lehetséges, hogy a gépek láncsal és öntvényel kitaposott ösvényét a hagyományos felépítésben elhagyjuk, hogy egy teljesen más, elsőosztályú megoldást nyújtsunk.

Kritikát megszolgálva készítenek többek között rossz golyóscsapágyakat, lötyögő csuklókat és nem gyakorlatias csavarokat a nagydob - pántolókapocs rögzítéséhez, néhány átdolgozás tehát mindenképpen kívánatos lenne.

Kármán Sándor
2700 Cegléd, Múzeum út 2-4.

Oroszlánbarlang

Egy húron pendülünk

Frankfurti Hangszerkiállítás: ígéretünkhöz híven röviden beszámoltunk a március 8 és 12. között megtartott, hagyományos zenevásárról. Idén kicsit alacsonyabb volt a hangerő - a NAMM-hoz hasonlóan itt is megadták azt a decibel határt, amit nem lehetett túllépni. Így kisebb volt a megsüketülés veszélye.

A kiállításon viszonylag könnyű az eligazodás - a visszatérő cégek évek óta ugyanott állítanak ki. A változás idén az volt, hogy a stúdió, hang- és fényberendezéseknek két új pavilon nyílt, így az ez iránt érdeklődők külön területet járhattak be.

A NAMM-hoz képest (melyet az előző hónapban mutattunk be) túl sok újdonságot nem találtunk. Ami viszont nagyon jó hír: az IBANEZ új, olcsóbb típusú elektromos-akusztikus gitárjait már ki lehetett próbálni. Ezeket az 1995-ös modelleket április 1. után az Oroszlánbarlangban lehet látni. Szintén újdonság a Washburn 15W-os erősítője, Vintage típusú, különleges, "régimódi" kinézettel.

Viszont általánosan jellemző, hogy az eredeti amerikai/japán, illetve az innen származó gyártól licence alapján saját koreai és taiwani gyáraikba telepített gyártás ársíója megnőtt. A minőségre egyre inkább adnak a vásárlók is. A nagy cégek, pl. Gibson, Washburn, Ibanez, Fender Távol-Keleten, saját gyárban készülő gitárjai legalább olyan minőségellenőrzésen mennek keresztül, mint az ő hazájában, ezért a minőség egyre jobb és a garanciális problémákat szinte kiküszöbölték. Például a Washburn koreai típusait is amerikai kulcsokkal és olcsóbb, de amerikai pick-up-okkal szerelik fel. A gyártósor végén saját emberek kontrolálják a hangszereket,

ezzel is védve azok jó hírét. Kisebb áremelésre (5-10%) mindenhol sor került - és sajnos ehhez járul hozzá, hogy a japán yen nagyon megerősödött - a mi forintunk pedig egyre romlik. A

legutóbbi forintleértékelés, a heti folyamatos, további leértékelések és különösen a 8%-os vámpótlék bevezetése kötelező „áremelést” von maga után. Az áremelés szót azért tettük idézőjelbe, mert nem tényleges áremelésről van szó, csak korrekcióról, a

forintleértékelés és a vámadó érvényesítéséről - sajnos ennek végső kárvallottjai a vevők. De nem kell megijedni, igyekszünk olyan szerződéseket kötni a gyártókkal, hogy a gitárárakat csak minimálisan kelljen emelni - ezt garantálni a Washburn és IBANEZ márkákra tudjuk.

Mégis javasolhatunk egy módszert, amivel spórolni lehet. A hangszer értékállóbb mint a forint - ha így romlik tovább - tehát érdemesebb márkás gitárt venni. Amennyiben az "első menetben" azaz a gitár megvásárlásakor egy kicsivel nagyobb

összeget fordítunk a hangszerre, rövid időn belül sokkal többet tudunk megtakarítani. Ugyanis ezeknél a gitároknál nem szükséges a feljavítás, a sürgös pickup, híd vagy bundcsere, nem recsegnek és hosszú évekig biztosítják a zenélés élvezetét. Egy olcsó gitárnál - amellet, hogy nemsokára jobb hangszerre kell váltanunk - sokszor azonnali beavatkozásokra van szükség, hogy úgy szóljunk, mint a „nagyok”. Ezért feltét-

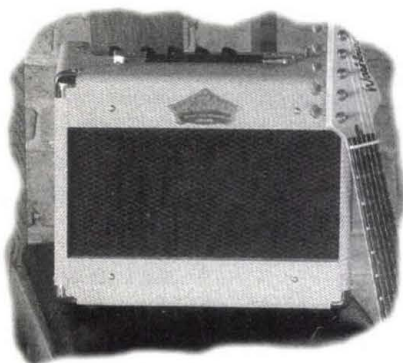
lenül javasoljuk, hogy kisebb lemondások árán (esetleg kevesebb cigaretta, sör...) a hangszer megvásárlására fordítsunk egy kicsivel több pénzt, és így nem csak jobb gitárt, hanem nagyobb élvezetet is szerzünk magunknak.

Sokan érdeklődtek az Oroszlánbarlang klub-ról, az ez évi Szekeres Tamás gitárkursusról. Tagsági igazolványokat adtunk ki erre az évre, sajnos valamennyi elfogyott és helyszűke miatt újabb jelentkezéseket nem tudunk elfogadni. Várható azonban, hogy a kurzusról megjelenik írott anyag, melyhez majd mindenki hozzájuthat. Tervezzük ugyanakkor külföldi gitárosok meghívását, u.n. gitárklinikák tartását, mely bemutatók nagyobb nyilvánosságot kaphatnak. Erről idejében tájékoztatást adunk e lap hasábjain!

az Oroszlánok

Ibanez AE20

csellós, harmonikás, lantos, szitáros, gordonkás, kürtös, stb.

GUITAR SYNTHESIZER

MIDI-MUSIC ROLAND MÁRKABOLT
1077 Bp., Wesselényi u. 57. Tel.: 141-4735

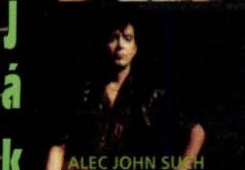

Orszlánbarlang
1137 Budapest, Pozsonyi út 30.
Tel.: 36-1/270-4410 Fax: 36-1/270-4409

TRACE ELLIOT BLX80SM
GP7SM előerősítő
80/130 W teljesítmény
Kevlár hangszóró

TRACE
ELLIOT

INTERMUSICA

2046 Törökbálint, "DEPO" Pf. 82.
Telefon: 186-8905 Fax: 185-1117

2046 Törökbálint, "DEPO" Pf. 81.
Tel.: 166-8000/403 Fax: 185-1117

